

நோன்சுட்டர்

கவுகாசி

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

2020

269ஆவது மலர்

முஞ்கா

வள்ளியீடு:

சந்நிதியான் ஆச்சிரம ஈசுவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

திருவ் வழி

யொருளி :

பொய்யாகம பொய்யாகம ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாகம செய்யாகம நன்று.
எப்பொழுதும் உண்மையே பேசுவருக்கு மற்ற அறங்களைச்
செய்யாமலே எல்லா நன்மைகளும் கைக்கடும். (297)

யொருளி :

புறத்தாய்க்கம நீரால் அமையும் அகத்தாய்க்கம
வாய்மையால் காணப் படும்.
வெளிச்சுத்தம் நீராடுதலால் உண்டாகும்; மனச் சுத்தம்
உண்மை பேசுதலால் உண்டாகும். (298)

நஞ்சிஞ்சுக்கை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை

மத்தி மல்குமே

இன்பம் எது

கவிவிருத்தம்

தன்னலம் வீந்திடத் தோன்றிடு மின்பம்
இன்னல்செய் வினையற இயைந்திடு மின்பம்
துன்னிய மலமறத் தழழுத்திடு மின்பம்
மன்னிய பிறப்பற மலர்ந்திடு மின்பமே

04

ஜம்புலப் பந்தனை அற்றிடல் இன்பம்
வெம்புறு வெகுளி விளக்குதல் இன்பம்
துன்புறு காமத் தொடக்கறல் இன்பம்
வம்புறு மயக்கற வாய்த்திடும் இன்பமே

05

மன்னுயி ரெல்லாம் மகிழ்ந்திடல் இன்பம்
என்னுயிர் போலவை ஓம்பிடல் இன்பம்
இன்னுயி ரிவையெலா மிறைவன் வடிவென
உன்னிடும் மெய்யுணர் வழ்நிட வின்பமே

06

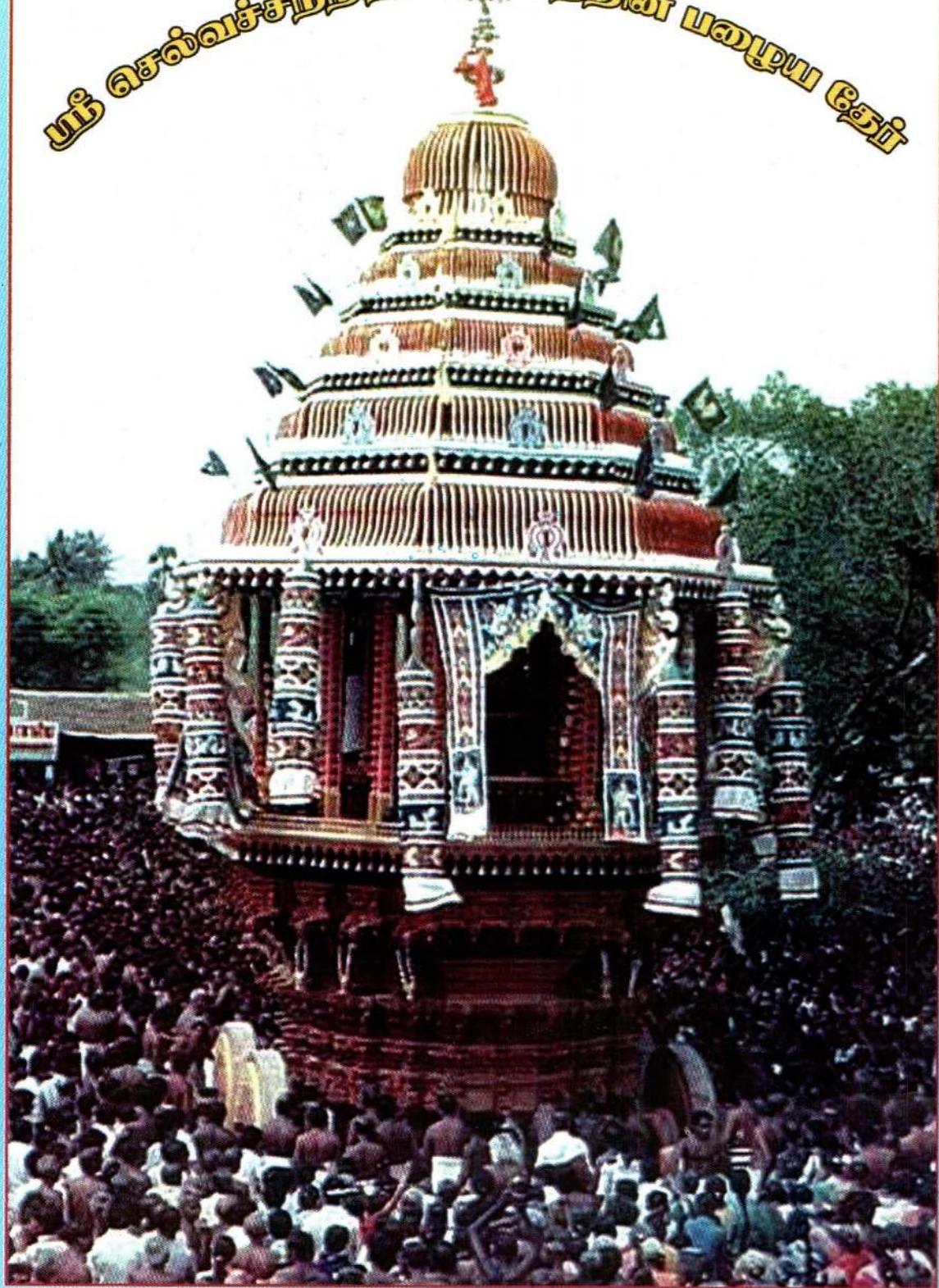
ஞானச்சுடர்

வெளியீடு

சந்திரியான் ஞானச்சுடர் கலை பண்பாட்டுப் போகவா

காமீ செல்வசெந்நிதி ஒலைத்தின் பழைய கோர்

நோன்சுட்டர்

வெளியீடு - 3

சுட்டர் - 269

2020

பாருளாடக்கம்

தவகாசி

வாழ்வு நலம்பெற...	கு. சோமசுந்தரம்	01 - 05
திருச்சதகம்	சு. அருளாம்பலவனார்	06 - 09
எமக்கு விதிந்த சாபம்...	கே.எஸ். சிவஞானராஜா	10 - 11
ஆனந்தக் கிருஷ்ணனின்...	திருமதி பா. சிவணேஸ்வரி	12 - 15
கடவுள் கல்லானவரா?	வி.ரி. வேலாயுதம்	16 - 17
திருவிளையாடற் புராண வசனம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஒறுமுகநாவலர்		18 - 21
இறையும் மறையும்	இ. ஜயபாலன்	22 - 25
வழித்துணை	ஆசுகவி செ. சிவசுப்பிரமணியம்	26 - 27
நித்திய அன்னப்பனி...	சந்திரியான் ஆச்சிரமம்	28 - 29
சித்தர் பாடல்கள்...	கு. கஜானா	30 - 33
அருளின் வேகம்	திருமதி ஜெ. இராஜேஸ்வரி	34 - 35
அறுபடை வீடுகளின் பெருமை	எம்.பி. அருளானந்தன்	36 - 38
நல்லற இல்வாழ்வு முத்திக்கு...	பு. கதிரித்தம்பி	39 - 41
உருத்திராட்சத்தின் மகிழம்	எஸ்.ரி. குமரன்	42 - 46
சமய வாழ்வு	இரா. செல்வஷ்வேல்	47 - 49
கல்வி கரையில்	எ. சோதி	50 - 52
கதிர்காம யாத்திரை	சௌகா சி. நிலா	53 - 56

வருட சந்தா: 500/- (குபாற் செலவடன்)

சந்திரியான் இந்திராம்

தொடர்பு கலை பதிப்பாட்டுப் போகலை

திருவாவூர் தெல்லாலூர் தெல்லாலூர் தெல்லாலூர்

தெல்லாலூர் தெல்லாலூர் தெல்லாலூர் தெல்லாலூர்

சுட்டு தநும் தகவல்

ஆடி மாதம் (சித்திரை நட்சத்திரம்) 12ஆம் நாள் (27.07.2020) மயில்வாகனம் கவாமிகளின் 35ஆவது குழுபூசை தினமாகும்.

மிக இளமையிலேயே திருவன்னாய்க்கலை சென்று ரமண மகரிஷியின் சீட்ராகத் தங்கியிருந்து, பணிகள் பலவும் செய்து வந்த நாளில், ஒருநாள் ரமண மகரிஷியின் ஆசீர்வாதமும், “உள்ளிடத்திலேயே உள் பணி காந்திருக்கிறது... சென்று வா... எல்லாம் நல்லயிலே நிறைவேறும்” என வாய்மொழி வாழ்த்தும் பெற்று தாயகம் திரும்பினார் இளைஞர் மயில்வாகனம்.

செல்வச்சந்திதச் சூழலில் சிறு குடில் அமைத்து நாடிவரும் அடியவர்க்கு அன்னம் வழங்க ஆரம்பித்தார் வாலிப்பு மயில்வாகனம்.

1940 அளவில் தென்னாஞ்சோலையின் நடுவே- ஆளந்தமான சூழலில் “ஆளந்தா ஆச்சிரயம்” எனும் பெயருடன் அவரது பணிகள் விரிவடைய நல்ல உள்ளங்கள் பலரதும் ஒத்துழைப்பும் ஒரு காரணமாயிற்று. மயில்வாகனம் கவாமிகளது பணிகளில் உதவிபுரிய பல இளைஞர்களும் முன்வந்ததால் ஆளந்தா ஆச்சிரமத்தின் அன்னப்பனி உயர்ந்தோங்கியது.

1985இல் மயில்வாகனம் கவாமிகள் சமாதியடைந்த பின்னாரும் சில காலம் வரை அங்கேயே இயங்கி வந்த “ஆளந்தா ஆச்சிரமம்” யுத்தகூல் இறுக்கமாகிய காலத்தில் ஆச்சிரயக் கட்டிடம் அனைத்தும் தரையட்டமாகியது. மயில்வாகனம் கவாமிகளின் பிரதம சீட்ராகவிருந்து ஆச்சிரமப் பணிகள் அத்தனையையும் கற்றுத்தேரிய இளைஞர் மோகனதாஸ் 1988இல் “நந்தியான் ஆச்சிரயம் என்னும் பெயருடன் மயில்வாகனம் கவாமிகளின் வழித்தட்டத்தில் கால்பதித்து நடந்து செல்கிறார். நந்தியான் ஆச்சிரமத்தில் ஆளந்தோரும் மயில்வாகனம் கவாமிகளின் குழுபூசை தினம் நிறைவாக நினைவு கூரப்படுகிறது.

சந்தியான் ஆச்சிரமத்திலிருந்து மாதாந்தம் வொளியாகும், “ஞானச்சுப்பி” மலரின் அட்டையில் இடதுபுற மேல் மூலையில் மயில்வாகனம் கவாமிகளின் திருமுகம் ஓளிர்வது, “மோகனதாஸ் கவாமிகள்” தம் குருந்து கொண்டிருக்கும் அந்தமான பக்தியின் வெளிப்பாடோடும்.

நூன்சுடர்

2020

வைகாசி மலர்

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய
திருவகுப்பு

17. கடைக்கணியல் வகுப்பு

அலைகடல் வளைந்து டுத்த வெழுபவி புரந்தி ருக்கு
மரசென நிரந்த ரிக்க வாழலாம்
அளகையர சன்ற னக்கு மமரரர சன்ற னக்கு
மரசென அறஞ்செ ஒத்தி யாளலாம்
அடைபெறுவ தென்று முத்தி யதிமதுர செந்த மிழ்க்கு
மருள்பெற நினைந்து சித்தி யாகலாம்
அதிரவரு மென்று முட்ட அலகில்வினை சண்டை நிற்க
அடலெதிர் புரிந்து வெற்றி யாகலாம்:,

இலகிய நலஞ்செய் புப்ப கழுமுட னிறம் வெளுத்த
இபவர செனும்பொ ருப்பு மேறலாம்
இருவரவர் நின்றி டத்து மெவரெவ ரிருந்தி டத்து
மொருவனிவ னென்று னர்ச்சி கூடலாம்
எம்படர் தொடர்ந்த ஷைக்கி லவருட னெதிர்ந்து ஞுட்க
இடியென முழங்கி வெற்றி பேசலாம்
இவையொழிய வும்ப லிப்ப தகலவிடு முங்கள் வித்தை
யினையினி விடும்பெ ருத்த பாருள்ள:,

முலையிடை கிடந்தி ளைப்ப மொகுமொகென வண்டி ரைப்ப
முகையவிழ் கடம்ப டுத்த தாரினான்
முதலிபெரி யம்ப லத்துள் வரையசல மண்ட பத்துள்
முனிவர்தொழ வன்று நிர்த்த மாடினான்
முனைதொறு முழங்கி யொற்றி முகிலென விரங்க வெற்றி
முறைநெறி பறந்துவிட்ட கோழியான்
முதியவுண ரன்று பட்ட முதியகுப்பர் நன்று சுற்று
முதுகழுகு பந்த ரிட்ட வேலினான்:,

மலைமருவு பைம்பு னத்தி வளருமிரு குன்ற மொத்தி
வலிகுடி புகுந்தி ருக்கு மார்பினான்
மழலைகள் விளம்பி மொய்த்த அறுவர்முலை யுண்டு முற்றும்
வடிவுடன் வளர்ந்தி ருக்கும் வாழ்வினான்
மலையிடை மடந்தை பெற்ற வொருமதலை யென்றுதித்து
மலையிடிய வந்து ணித்த தோளினான்
மயிலையு மவன்றி ருக்கை யயிலையு மவன்க டைக்க
ணியலையு நினைந்தி ருக்க வாருமே.

எங்கள் நினைவில்...

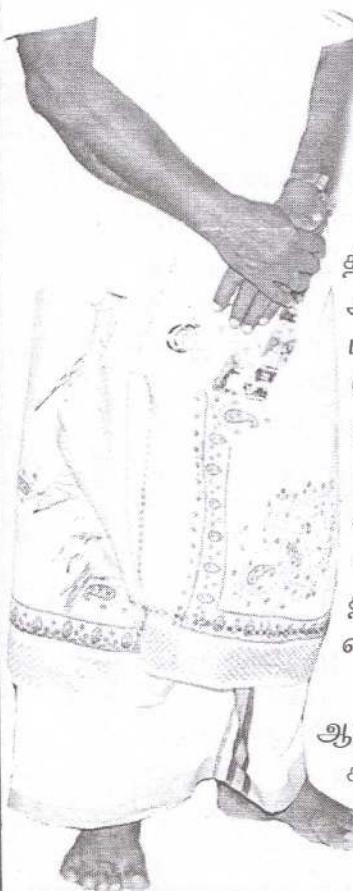

சந்திதியான் ஆச்சிரமம் ஆற்றிவரும் சகல சமய சமூகப் பணிகளுக்கும் வித்திட்டது ஆச்சிரமத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நித்திய அன்னப்பணி என்றுதான் கூற வேண்டும். இதற்கமைவாக சந்திதி வேலவனோடு ஈடுபாடு கொண்டிருந்த அடியவர்கள் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்துடன் இணைந்து ஆச்சிரமம் ஆற்றும் பணிகளுக்கு உந்துசக்தி யாக விளங்கியமை ஒரு முக்கிய செயற்பாடாகவே கருதப்பட்டது.

அவ்வகையில் ஆச்சிரமத்துடனும் சுவாமிகளோடும் இணைந்துகொண்டவர்தான் 19.07.2020 ஞாயிற்றன்று அமரத்துவம் அடைந்த கரவெட்டி யாக்கருவைச் சேர்ந்த இ. சிவராசா அவர்கள். அவர் தம் ஆரம்ப காலத்தில் இலங்கை வங்கியில் பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரியாகக் கடமை ஆற்றியபோழுது, தான் ஆற்றிய பணிக்கு பெருமை சேர்த்த அன்பர்.

வங்கிச் சேவையினின்று இளைப்பாறிய பின் சமூகத் தின் மத்தியில் ஏற்பட்ட இடர்களைக் களைவதற்கு அதிலும் முக்கியமாக மாணவர்களின் கல்விச் செயற் பாட்டை ஊக்குவிக்கும் வகையில் சந்திதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டிருக்கும் கல்விப் பணிக்கு மாதந்தோறும் ஒரு சூறியிப்பளவு பங்களிப்பை வழங்குவதில் முன்னோடி யாகத் திகழ்ந்தவர். அவர் தனது இறுதிக் காலத்தில் முற்றுமுழுதாக ஒரு ஆஸ்மீகவாதியாகத் திகழ்ந்து சமய வளர்ச்சிக்கும் ஈடுபாட்டுடன் உழைத்த உத்தமர். “காலத் தால் செய்த உதவி ஞால்த்திலும் மானப்பெரிது” என்ற வள்ளுவன் வாக்கை உணரவைத்து பெருமகன் அவர். அவரின் திமிர் மறைவையிட்டு சந்திதியான் ஆச்சிரமம் ஆழந்த கவலையைத் தெரிவிப்பதோடு அமரரின் ஆன்மா சந்திதி வேலவனது பாதார விந்தநங்களில் சாந்தி பெறவும் வேண்டுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

நாள்கூட்டுர்

2020

வைகாசி மலர்

வைகாசிமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

Dr T. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா

(லண்டன்)

பொ. கஜேந்திரகுமார்

(யாழ்ப்பாணம்)

ச. கந்தசாமி

(தேவன் ஸ்ரோர்ஸ், ஆவரங்கால்)

மா. நாகலிங்கம்

(லக்ஷ்மி வெதுப்பகம், பத்தமேனி, அச்சுவேலி)

க. அரியரத்தினம்

(கதிர் தொலைத்தொடர்பு நிலையம், வல்வெட்டி)

கா. அருந்தவராசா

(பிரதானவீதி, தொண்டமானாறு)

சி. தங்கவேல்

(கேம்பிரிட்ஜ் கல்வி நிறுவனம், நவின்டில்)

க. கிருபாகரன்

(சந்தைவீதி, உடுப்பிட்டி)

நா. சுந்தரம்

(இளைப்பாறிய பிராந்திய நிர்வாக அலுவலர், உரும்பராய்)

ந. நற்குணராசா

(தாதி உத்தியோகத்தர், யாழ். போதனா வைத்தியசாலை)

P. சாந்தருபன் G.S

(சாருகாந் தொலைத்தொடர்பு நிலையம், கெருடாவில்)

திருமதி இ. லோகநாதன்

(இளை. பொது முகாமையாளர், மாணிப்பாய்)

Dr V. பாலகிருஷ்ணன்

(கர்வெட்டி)

இ. கணேசலிங்கம்

(கிராம உத்தியோகத்தர், அச்சுவேலி)

ஆ. வேலாயுதம்

(உலக்கை ஓடை, கம்பர்மலை)

வீ. நடராசா

(சாவகச்சேரி)

காவுச்சட்டர்

2020

காகாசி மலர்

சி. கஜன்

(சண்டிலிப்பாய்)

S. இராசரத்தினம்

(நீர்வேலி)

த. விக்னேஸ்வரன்

(தங்கராசா நகை மாளிகை, யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(சுந்தரம் பிறதேர்ஸ் மருந்துக்கடை, திருநெல்வேலி)

K. அருள்வேல்

(விரிவுரையாளர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

ஆ. குலேந்திரநாயகம்

(கிராம உத்தியோகத்தர், அச்சுவேலி)

செ. கஜேந்திரன்

(கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்)

ஐ.கோ. சந்திரசேகரம்

(மார்ஷல், யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

செல்வி T. பெரியதம்பி

(முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர், பருத்தித்துறை)

செல்வி பா. ரதிவதனி

(மாயக்கை, தம்பசெட்டி)

Dr P. சிவபாலன்

(உரும்பராய்)

மாணிக்கம் குட்டித்தம்பி

(வல்லியாவத்தை, கரணவாய்)

திருமதி சீ. ஆதவன்

(வல்லிபுரக்கோவில் வீதி, புலோவி)

சாவித்திரி அருணாசலம்

(தும்பளை, பருத்தித்துறை)

க. பொன்னுச்சாமி

(அம்மன் கோவிலடி, கரணவாய்)

பேரின்பாலசுப்பிரமணியராசா கபிலேஷன்

(அரசவீதி, உரும்பராய் கிழக்கு)

ஐ. புவனேஸ்வரன்

(அச்சுவேலி)

நி. ஜெயந்தன்

(மங்கை ஸ்ரோர்ஸ், நீர்வேலி)

காவச்சுட்டர்

2020

வைகாசி மலர்

ச. சந்திரலிங்கம்

(ஆனைக்கோட்டை)

பாலகுரு விமலேந்திரன்

(குரு பிறின்றேஸ், ஆடியபாதம் வீதி, திருநெல்வேலி)

பொ. கந்தையா

(புருடலேன், அரியாலை)

செ. கிருஷ்ணராஜா

(கலட்டி வீதி, கோண்டாவில்)

வை. சிற்றும்பலம்

(தேவி வாசம், கொக்குவில்)

மா. தங்கவேல்

(சண்ணாகம்)

வரதலிங்கம் செல்வமோகன்

(மோகன்கடை, ஆவரங்கால்)

திருமதி கண்மணி கணபதிப்பிள்ளை

(பத்தமேனி, அச்சுவேலி)

தா. தர்மலிங்கம்

(கொக்குவில்)

த. கணேசலிங்கம்

(தில்லையம்பலம் கந்தையா ஸ்ரோர்ஸ், ஆனைக்கோட்டை)

ம.செ. சபாநாயகம்

(மாலிசந்தி, கரவெட்டி)

K. வேணுகோபாலு

(வேணி இல்லம், புலோலி)

S. மிகிந்தலா

(கரவெட்டி)

திருமதி S. உமாரதி

(மங்கை இல்லம், உடுப்பிட்டி)

செ. ஸ்ரீதரன்

(விமலவாசா, உச்சில் ஒழுங்கை, கரவெட்டி)

சி. மதியழகன்

(திக்கம், அல்வாய்)

ஜௌகநாதன் ஜனனி

(யாழ்ப்பாணம்)

சிவரஞ்சன் கலைவாணி

(போதராமடம், துண்ணாலை)

ஐ. சிவஞானம்

(கமலபதி, கரவெட்டி)

அ. சின்னத்தம்பி

(மாய்க்கிராயன், துண்ணாலை)

கதிரவேலு சதாசிவம்

(அந்திரான், கரவெட்டி)

ச. ஜெக்ஷோதிராசா

(ஆனைக்கோட்டை மேற்கு)

ம. பிரசாந்தன்

(யாழ்ப்பாணம்)

த. முருகானந்தா

(பிரம்படிலேன், கொக்குவில்)

A.T. கதிரவேல்

(திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்)

த. யாழினி

(கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்)

ஆறுமுகம் மயில்வாகனம்

(இனுவில் கிழக்கு)

வே. பாண்டியர்

(கைதடி தெற்கு)

வ. இராசையா

(இருபாலைவீதி, கோப்பாய்)

சோ. இராசலிங்கம்

(ஆவரங்கால் கிழக்கு)

சி.க. இராசரெத்தினம்

(பத்தமேனி, அச்சுவேலி)

K. குலரெட்னம்

(நவாலி வடக்கு, மானிப்பாய்)

சி. பாலபாரதி

(கற்கோவளம், பருத்தித்துறை)

சு. பானுஜா

(துண்ணாலை, கரவெட்டி)

ச. தெட்சணாமூர்த்தி

(கோண்டாவில்)

ஜெயசந்திரபோஸ் இந்திராணி

(அச்சுவேலி)

வாழ்வு நம்பிபற குலதெய்வ வழிபாடு

- திரு குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள் -

சைவத் தமிழ் மக்களிடையே, தொன்றுதொட்டு இருந்து வருகின்ற, தெய்வ வழிபாட்டு முறைமையினை, இரண்டு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம். அவையாவன:

- 1) ஆகம முறை சார்ந்த பூசை வழிபாடு
- 2) ஆகம முறைசாராப் பூசை வழிபாடு

ஆகம முறைசார்ந்த பூசை வழிபாடு:

ஆகம விதிமுறைகளை அநுசரித்து ஆலய அமைப்பு, பூசை வழிபாடுகள் என்பன இடம்பெறுகின்றன. ஆலயங்களை அமைத்தல், விக்கிரகங்களைப் பிரதிட்டை செய்தல், தெய்வ சாந்தித்தியம் உருவாக்கப்படுதல்; நித்திய நெமித்தியக் கிரியைகள், பூசை ஆராதனைகளை நடத்துதல் மற்றும் ஆலய வழிபாடு செய்தல் என்பன; சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டபடி, இம்மியளவும் வழங்குவது நடைமுறைப்படுத்துதல், ஆகம முறைசார்ந்த பூசை வழிபாட்டு அங்கங்களாகும்.

சிவாச்சாரியார்கள், பூசகர்கள் ஆகியோர் ஆகம விதிப்படி; பூசை, ஆராதனைகள் உள்ளிட்ட நித்திய நெமித்தியக் கிரியைகளை ஆலயங்களில் நடத்தி வைப்பார்கள்.

ஆகம முறைசார்ந்த ஆலயங்களில், மூஸ்தூன்த்தில் மூலவரும், சுந்திப் பிரகாரங்களில், பரிவார மூர்த்திகளும் விதிப்படி பிரதிட்டை செய்யப்பட்டு; அதன் பின், தினமும் நேரந்தவறாது பூசை ஆராதனைகள் இடம்பெறும். ஆண்டுக்கொருமுறை, மகோற்சவம், ஆகம விதிகளுக்கமைய நடாத்தப்படும். வேத மந்திரங்கள், திருமுறைப் பாடல்கள் ஒதுக்கல் என்பன, பூசை ஆராதனைகளின்போது, ஆலயங்களில் இடம்பெறுகின்றன. ஆலய வழிபாட்டு முறைகளும், ஆகமங்கள் விதித்த முறைப்படியே, வழிபடுவோர்களினால் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன.

இவ் ஆலயங்களில் இடம்பெறும் தெய்வங்களைப் பெருந் தெய்வங்கள் என அழைக்கப் படும் மரபு உள்ளது. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் எனும் சிறப்புக்களையும், இவ்வாலயங்கள் கொண்டிருக்கின்றன.

வைதீகச் சமயங்களின் எழுச்சிக்குப் பின்னர், தமிழ்நாட்டில், ஆகம முறை சார்ந்த ஆலயங்களும் பூசைகள், நித்திய நெமித்தியக் கிரியைகள் என்பனவும் இடம்பெறத் தொடங்கின. அதற்கு முன்னர், சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் இயற்கையோடினைந்த தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றி வந்துள்ளனமை பற்றிச் சங்கத்தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய நூல்களிலிருந்து அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

இன்று நல்லதைப் பேசி, நல்லதை எழுது நாளைய சந்ததி உன்னைப் பின்பற்றும்.

ஆகமமுறை சாராப் பூசை வழிபாடு:

இதனைக் கிராமியத்து தெய்வ வழிபாடு என்றும் சிறுதெய்வ வழிபாடு என்றும் அழைக்கின்றனர். சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ள விதிமுறைகள்; ஆலய அமைப்பிலோ! பூசை ஆராதனைகளிலோ; வழிபாட்டு முறைகளிலோ; சடங்குகள், கிரியைகளிலோ அனுசரிக்கப்படுவதில்லை. மரபு முறைகள், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் என்பன பண்டுதொட்டு மாற்றும் ஏதுமின்றி இற்றைவரை இடம்பெற்று வருவது முக்கிய அம்சமாகும். மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினால் தெய்வ நிந்தனைக்கு ஆளாகவேண்டிவரும் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை. “நம்பினார் கெடு வதில்லை” என்றும், “நம்பிக்கையே பலம்” என்றும் கூறப்படுகிறது. இதில் உண்மை இருப்பதாலேயே, இற்றைவரை நிலைத்துள்ளது. “நம்பிக்கையே வாழ்வின் ஆதாரம்” என்னும் கூற்று, உளவியல் ரீதியாகவும் கருத்து நிறைந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறு தெய்வங்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவதும் அத்தனை பொருத்தமாகத் தோன்ற வில்லை. சிறு தெய்வங்கள் என்னும்போது, ஏதோ குறைந்த அந்தஸ்துடைய தெய்வங்கள் என்ற கருத்து, தொனிப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. ஆகமமுறை சாராத் தெய்வ வழிபாடு என அழைப்பது மிகப் பொருத்தமாகும்.

பயபக்தி, பரவசம், நம்பிக்கை, ஆவேசம், தன்வயமிழுத்தல், ஆடல், பாடல், கூத்து உள்ளிட்ட வழிபாட்டுமுறை, ஆகமமுறை சாராத் தெய்வ வழிபாட்டில், இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது.

மக்கள் தாமாகத், தெய்வங்களுக்குப் பொங்கல், பூசை செய்தல்; மடை பரவுதல், வழிபடுதல் என்பன அத்தகைய வழிபாட்டின் மற்றோர் அம்சமாகும். பயம், பக்தி இவ்விரண்டும் வழிபாட்டு முறையின் அணிகலன்

கள் என்றால் மிகையாகாது. பூசை வழிபாடு களில் தவறு நேர்ந்தால், தெய்வ தன்டனைக்கு உள்ளாக வேண்டிவரும் என்பதில் பூரண நம்பிக்கை, மக்களுக்கு உள்ளமைகுறிப்பிடத்தக்கது.

பூசாரியார் என அழைக்கப்படுவார்; இத்தகைய பூசை, வழிபாடுகளில் ஒருங்கிணைப்பாளர் ஆகச் செயற்படுவார். பெரும்பாலும் பூசாரிமார்கள் பரம்பரையாக வந்தவர்களாகவே காணப்படுவார்.

கட்டப்பங்கள், கோயில்கள், விக்கிரகங்கள் அமைத்து, தெய்வப் பிரதிட்டை, கும்பாபிஷேகம், நித்திய நெமித்தியங்கள் என்பன செய்யும் வழக்கம், மரபு என்பன பெரும்பாலும் இத்தகைய பூசை வழிபாட்டு முறைகளில் இடம்பெறுவதில்லை. மரங்களின் அடியில்; அல்லது சிறிய கொட்டில்கள், பந்தல்கள் அமைத்துத் தெய்வங்களுக்குரிய சின்னங்களையோ, உருவங்களையோ நிறுவி, வழிபாடு செய்யும் வழக்கத்தையே காணமுடிகிறது.

பெரும்பாலான கோயில்களில் நித்திய பூசை, ஆராதனைகள் நிகழ்த்தப்படுவது இல்லை. வாரத்தில் வெள்ளி, செவ்வாய்க்கிழமைகளில் அல்லது வேறொரு வாரநாளில்; பொழுது சாயுங்கால வேளையில், விளக்கேற்றி, மலர் தூவிப் பயபக்தியுடன் வழிபாடு செய்யும்முறை இக்கோயில்களில் இருந்து வருகிறது. அவ்வாறே வருடத்தில் வருகின்ற விசேட தினங்களிலும் இவ்வாறாக விளக்கேற்றி வழிபாடு செய்வார்.

ஆண்டுப் பொங்கல், மடை வழிபாடு:

ஆண்டுக்கொருமுறை, பெரும்பாலும் சித்திரை, வைகாசி, ஆணி மாதங்களில் பெரும் பொங்கல் மடை என்பன இக் கோயில்களில் இடம்பெறும். அன்றையதினம்,

அக்கிராமத்து மக்கள் அனைவரும் கோயிலுக்கு வந்து; தனித்தனி பொங்கல் செய்து படைத்து, மடைபரவி, பயபக்தியுடன் வழிபாடு செய்யும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. அக்கிராமத்து மக்கள் நாட்டின் எப்பாகத்திற்குச் சென்றிருந்தாலும், பெரும் பொங்கல் தினத்தில், பொங்கிப் படைத்து வழிபாடு செய்யக் கிராமத்திற்கு வந்து விடுவார்கள்.

ஆண்டுப் பொங்கலின்போது, பூசை ஆராதனைகள் தொடர்பாக ஒரு சில மரபுகள், சம்பிரதாயங்கள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. அவையாவன:

மடைப்பண்டம் எருத்தல்:

பழங்கள், பலகாரங்கள், மலர்கள் என்பன மடைப்பண்டங்களில் அடங்குவன.

மடை பரவுதல்:

பழமடை, பூமடை, பலகாரமடை

வளந்துப் பானை வைத்தல்:

முன்று பெரிய பானைகளில் முறைப்படி பொங்குதல். முதலில் இடம்பெறும்.

பரிகலம் அழைத்தல்:

வேறு தெய்வங்கள் பொங்கலுக்கு இடையூறுகள் செய்யவிடாமல், அவற்றை மந்திரம், வேண்டுதல் மூலம் பிரார்த்தித்தல்.

வழிவெட்டுதல்:

பொங்கல் முடிவில் நிகழ்த்தப்படும்.

எட்டாமடை:

ஆண்டுப் பொங்கல் நடைபெற்ற தினத்திலிருந்து எட்டாவது நாள் இந்நிகழ்வு நடைபெறும்.

ஆண்டுப் பொங்கல் உரிய முறைப்படி நடத்தப்படாவிட்டாலோ, நடத்தத் தவறினாலோ; அக்கிராமத்து மக்கள் பெரும் கேடுகளையும், இழப்புக்களையும் கொடிய நோய்களையும் சந்திக்க நேரிடும் என்னும் நம்பிக்கை நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிறது.

தொழில் விருத்தி, காரியசித்தி, மழை, வரட்சி என்பவற்றால் பாதிப்பு ஏற்படாமை; தொற்று நோய்கள், கொள்ளை நோய்கள் பரவாமை; அகால மரணம் சம்பவிக்காமை; பஞ்சம் ஏற்படாமை; வேறு துன்பம், துயர்கள், இழப்புக்கள் நிகழுமாமை; இயற்கை அழிவுகள் ஏற்படாமை என்பன பொங்கல் நல்ல முறையில் நடந்தேறுவதால், அக்கிராம மக்களுக்குக் கிடைக்கப்பெறும் வரப்பிரசாதங்கள்.

மருந்துவ வசதிகள், சுகாதார வசதிகள், போக்குவரத்து வசதிகள், பொருளாதார விருத்திகள், பின்னடைவாக இருந்த பண்டைய காலங்களில் வாழ்ந்த மக்கள்; நலமாகவும்,

ஒருபோதும் போராடாமல் இருப்பதைவிடப் போராடித் தோற்பதே மேல்.

சுபிச்சமாகவும், ஆரோக்கியமாகவும், மனத்திருப்தியுடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் வாழ்ந்தமைக்கு அவர்கள் தங்கள் குல தெய்வங்களில் கொண்டிருந்த அதீத பக்தியும் பயமும்; அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையும்தான் என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

தீயன, தீமை பயப்பனவற்றைச் செய்யாமலும்; தீய செயல்களில் ஈடுபோமலும்; தாழும் வாழ்ந்து, பிறரையும் வாழ்வித்தமைக்கு; அக்கால மக்கள் தெய்வ தண்டனைக்குப் பயந்து வாழ்ந்தமையே காரணம். செயலுக்கேற்ற விளைவை, இறைநிலை வழங்கியேதீரும். தெய்வங்களின்மீது, பயமும் பக்தியும் மக்கள் வைத்திருந்தனர். அதனால், மக்கள் மனித விழுமியங்களை, வாழ்வில் பேணி வந்தனர். நற்குடி மக்களாக வாழ்ந்தனர். தற்காலத்தில் பெரும்பாலான மக்கள், தெய்வத்தையும் நம்புவதில்லை. மனித விழுமியப் பண்புகளை ஓம்பி வருவதுவும் இல்லை. அதனாலேயே துன்பங்களை அநுபவிக்கவேண்டி நேரிடுகிறது.

முன்னைய காலங்களில், தொற்று நோய்கள் வந்தால், அம்மன் வழிபாடு செய்வர். மஞ்சள், வேப்பிலை பயன்படுத்துவர். பசுவின் சாணத்தைக் கரைத்து வீட்டைச்சுற்றி தெளிப்பார்கள். குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குப் பின்னர், நோய் நீங்கிவிடும்.

கிராமியத் தெய்வங்கள்:

வைவரவர், வீரபத்திரர், நாகதம்பிரான், பெரிய தம்பிரான், ஜயனார், விறுமர், முனியப்பர், மாடாசாமி, பூதவராயர், நரசிங்கர், காத்தவராஜன், கறுப்பசாமி, ஜயப்பன், சித்திரபுத்திரன் ஆகியோர் ஆண் தெய்வங்கள்.

காளி, கண்ணகி, மாரியம்மன், முத்துமாரி, சீதை, திரெளபதை, பேச்சியம்மன், நாகம்மாள், நாகபூஷணி, கொற்றவை, நாச்சிமார், தூர்க்கை, பிடாரி, கொத்தி என்போர் பெண் தெய்வங்கள்.

தற்காலத்தில், கிராமியத் தெய்வங்கள், குடமுழுக்குப்பெற்று, ஆகம வழிபாட்டிற்கு உரியனவாக மாற்றும்பெற்று வருவதைச் சில இடங்களில் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

நேர்த்திக்கடன்:

தொற்றுநோய்களைப் போக்கவும்; கொடிய நோய்கள், பஞ்சம் என்பவற்றை நீக்கவும்; இயற்கைப் பாதிப்புக்களிலிருந்து விடுபோவும்; மழை வேண்டியும்; குடும்ப சுகம் வேண்டியும்; திருமணம் நிறைவேற்றிக்கொள்ளவும்; செய்காரியங்கள் சித்திக்கவும்; இழந்த பொருள்களை மீளப்பெறவும்; வியாபார விருத்தி, மற்றும் தொழில் விருத்தி சித்திக்கவும்; நினைத்த காரியம் கைகளடவும்; தெய்வங்களுக்கு நேர்த்தி வைத்து குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் நிறைவேற்றும் வழக்கம் மக்களிடையே இருந்து வருகிறது. நேர்த்தி வைத்துவிட்டு நிறைவேற்றத் தவறினால்; அதனால் பெருந் தீங்குகள் ஏற்படும் என்ற பயமும் மக்களிடம் வலுப்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. உண்மை, நேர்மை, சொன்ன சொல் தவறாமை ஆகிய விழுமியப் பண்புகளைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு, தெய்வபயம், பக்தி பெரிதும் உதவுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முர்த்தி சிறிது என்றாலும் கீர்த்தி பெரிது என்று கூறுவர். கிராமியத் தெய்வங்களைப் பொறுத்தமட்டில், இது உண்மையான கூற்று.

வாழ்க்கையை வசூத்துக்கொள். இல்லாவிட்டால் வாழ்க்கை அர்த்தமின்றிக் கழிந்துவிடும்.

ஆகம வழிபாட்டில், கிரியைகள் பெறும் இடம்போன்று கிராமியத் தெய்வ வழிபாட்டில் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

மனித விழுமியங்கள்:

மக்களிடையே மனித விழுமியப் பண்புகள் நிலைபெற்று வளர்ச்சிபெற, கிராமியத் தெய்வ வழிபாடு ஏதுவாகின்றது.

பழி பாவங்களைச் செய்யப் பயப்படுதல்; பகைமையை ஒழித்துக் குடும்ப ஒற்றுமை, சமூக ஒற்றுமை பேணுதல்; உண்மை, தர்மம், அமைதி, நல்லொழுக்கம் பேணுதல்; தூய்மை காத்தல் என்பன தெய்வ தண்டனைக்குப் பயந்து மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அரசு தண்டனைக்குத் தப்பினாலும் தெய்வ தண்டனைக்குத் தப்பவே முடியாது என்பதில் மக்கள் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனம் நோக்கந்பாலது. மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழுவும்; நல்லவண்ணம் வாழுவும் கிராமியத் தெய்வ வழிபாடு, களம் அமைத்துத் தருகிறது.

கிராமியத் தெய்வ வழிபாட்டில் இடம்பெறுபவை:

தெய்வம் ஆடுதல்; உருவந்து தன்னிலை மறுத்தல்.

கட்டுச் சொல்லுதல், தெய்வ வாக்கு உரைத்தல்.

இவற்றின்மூலம், திருட்டுக் குற்றங்கள் அம்பலப்படுத்தப்படுகின்றன; செய்வினை, குழ்ச்சி, சதிமுயற்சிகள், மாந்திரிகம் என்பவற்றைச் செய்தவர் யார் என்பதை அறிய முடிகிறது. அவற்றின் பாதிப்புக்களை எவ்வாறு நீக்கிக் கொள்ளலாம்; பரிகாரம் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவும் வழியேற்படுகிறது.

நூல் கட்டுதல், பார்வை பார்த்தல், அழிக்டுதல், திருப்பி கழித்தல்- இவற்றைப் பூசாரிமார் நடத்தி வைப்பர்.

நேர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றுதல்.

மக்களின் சகலவித பாதுகாப்புக்கும், தெய்வங்களே பொறுப்பாக விளங்கின; இன்றும் இருந்து வருகின்றன. தெய்வநிந்தனை, தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். மிக எளிமையான வழிபாடுகள்; தாமே நிவேதனம் செய்து; தமது குறைகள், துன்பங் துயர்கள், வேண்டுதல்கள் ஆகியவற்றைத் தெய்வத்திற்கு எடுத்துக்கூறி, தெய்வத்துடன் உறவாடி, நிவாரணம் பெற்று வாழ்ந்தார்கள். இன்றும் சிலர் நம்பிக்கையுடன் வாழ்கின்றார்கள். “நம்பினார் கெடுவதில்லை” இது நான்கு மறைத் தீர்ப்பு; அநுபவயூர்வமான உண்மையுமாகும். இறையுணர்வு, அறநெறி வாழ்வு இரண்டையும் மக்களிடையே நிலைபெறச் செய்வதற்குக் கிராமியத் தெய்வ வழிபாடு பெருந்துணையாக அமைந்துள்ளனம், பெரும்பேறு ஆகும்.

முக்தி அல்லது பந்த விடுதலை என்பது என்ன? வெளிப்புறமான தேடல்களுக்கு எது ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறதோ, அதுவே முக்தி. இறைவனுக்கு எதனைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்? இந்த உடலைத்தான் அர்ப்பணிக்க வேண்டும். ஏனெனில் இத்தேகமே தேவாலயமாக விளங்குகிறது. இதனைத்தான் “பிண்டதானம்” என அழைக்கின்றனர்.

உங்களுக்காகப் பொய் சொல்பவன், உங்களுக்கு எதிராகவும் பொய் சொல்வான்.

திருச்செழுகும் நீத்தல் விண்ணப்பம்

பிரபஞ்ச வெராக்கியம்

(உத்தரகோச மங்கையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது)

மறைந்த

- சங்கநூற் செல்வர் பண்டிதர் ச. அருளம்பலவனார் அவர்கள் -
(பாழ்ப்பாணம் - காரைநகர்)

(தொடர்ச்சி...)

கட்டளைக் கலீத்துறை

திருச்சிந்றும்பலம்

107. காருறு கண்ணியர் ஜம்புலன் ஆற்றங் கரைமரமாய் வேருறு வேனை விடுதிகண் டாய்விளாங் குந்திருவா ருறை வாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க என்னை வளர்ப்பவனே.

ப-ரை:

விளங்கும் திருவாரூர் உறைவாய்- வீராட்புருடனுக்கு இதய கமலமாக விளங்கும் திருவாரூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் தியாகேசனே, மன்னும் உத்தரகோசமங்கைக்கு அரசே- எக்காலத்தும் நிலைபெறும் திருவுத்தர கோசமங்கை என்னும் தலத்துக்கு அரசே, வார் உறு பூண் முலையாள் பங்க- கச்சுப் பொருந்திய அணிகலங்கள் அமைந்த தனங்களையுடைய உமையாம்மையை ஒரு கூற்றிலுமுடையவனே, என்னை வளர்ப்பவனே- என்னை வளர்ப்பவனே, கார் உறு கண்ணியர் ஜம்புலன் ஆற்றங்கரை மரமாய் வேர் உறுவேனை- கருமை பொருந்திய கண்களையுடைய மகளிரது ஜம்புலவின்பங்களை விரும்பும் காமமாகிய ஆற்றங்கரைக்கணுள்ள மரம் போலாக மெய்யுணர்வாகிய வேர் ஆற்று நீரால் அரிக்கப்பட்டு பிறவித் துண்மாகிய வெள்ளத் தில் வீழ்க்கடவேனை, விடுதி கண்டாய்- கை விடுகின்றனன்யோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும்.

திருவாரூர் உறைவாய், உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசே, பூண் முலையாள் பங்க, என்னை வளர்ப்பவனே கருமை பொருந்திய கண்களையுடைய மகளிரது ஜம்புல இன்பங்களை விரும்பும் காமமாகிய ஆற்றங்கரைக்கணுள்ள மரம் போலாய் வேருறுவேனைக் கைவிடுகின்றனன்யோ? கைவிடாதொழிய வேண்டும் என்பதாம்.

காருறுகண்- கருமை பொருந்திய கண். கருமை கண்ணிற்கு இலக்கணமாதல்.

“சசந் கியான் வைத்த அன்பினகன்று அவன் வாங்கிய என் பாசத்திற் காரென்று அவன் தில்லையின் ஒளிபோன்று அவன் தோள் பூசத்திர நீறென வெனுத்து ஆங்கவன் பூங்கழல் யாம் பேசத் திருவார்த்தையிற் பெருநீலம் பெருங்கண்களே” (109 கோவை) எனவும்,

பணிவு என்பது தாழ்மையின் சின்னமல்ல, உயர்ந்த பண்பின் அறிகுறி.

நாள்சிட்டி 2020 வைகாசி மலர்

“கண்ணிற் கியல்பு கசடறக் கிளப்பின்
வென்மை கருமை செம்மை யகல
நீ மொளியென நிகழ்த்துவர் புலவர்”

(மேற்படி செய்யுள் உரைமேற்)

எனவும் வருவனவற்றாலுமறியப்படும். காருறு கண் என்பதற்குக் கரிய மைதீடிய கண் எனினுமாம். அழகினையுடைய மகளிர் என்பார் அவ்வழகினைக் கண்மேலிட்டுக் “காருறு கண்ணியீ” என்றார். அழகினை நுதன் மேலிட்டு “நன்னுதல் விறலியர்” (பதி47) எனப் பிற்ற கூறியிருத்தலுங் காண்க. கண்ணியரது என ஆறாவது விரிக்க. ஜம்புலன் - கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்று அறியும் ஜம்புலவிஸ்பங்கள். அவ்வின்பங்களை விரும்புக் காமத்தினை “ஜம்புலன்” என உபசரித்தார். மரமாய் வேருருவேனை என்றது மரம் போலாக மெய்யுணர்வாகிய வேர் அரிக்கப்பட்டு பிறவித் துன்பமாகிய வெள்ளத்தில் வீழக் கடவேனை என்றவாறு. ஆற்றங்கரை மரமாய் வேருருவேனை என்றதன் ஆற்றலால் மெய்யுணர்வாகிய வேர் காம வெள்ளமாகிய ஆற்று நீரால் அலைக்கப்பட்டுப் பிறவித் துன்பமாகிய வெள்ளத்தில் வீழக் கடவேனை எனப் பொருள் உரைக்கப்பட்டது.

காமத்தை ஆறாகவும் தம்மை ஆற்றங்கரைக்கணுள்ள மரமாகவும் மெய்யுணர்வை அம்மரத்தின் வேராகவும் தாம் காமத்தினால் பிறவித் துன்பத்தில் வீற்று வருந்துதலை அவ்வேர் ஆற்று நீரால் அலைக்கப்பட்டு அம்மரம் ஆற்று வெள்ளத்தில் வீழ்தலாகவும் உருவகஞ் செய்து “ஜம்புலன் ஆற்றங்கரை மரமாய் வேருருவேனை” என்றார்.

விளங்குந் திருவாரூர் என்றது விராப்புருடனுக்கு இதயகமலமாக விளங்கும் திருவாரூர் என அதன் விளக்கச் சிறப்பு விரிக்கப்பட்டது. “திருவாரூர் உறைவாய்” எனத் தியாகேசனையும். “உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசே” என அரசனையும், “முலையாள் பங்க” என அம்மை அப்பனையும் விளித்தது. யான் வேண்டும் குறைகளை ஈந்து பாதுகாத்து அம்மை யப்பனாய் என்னை வளர்க்கவேண்டும் எனத் தமது குறைகளை இவ்விளிகள் மூலம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டதாகும்.

இதன்கண், “ஜம்புல னாற்றங்கரை மரமாய் வேருருவேனை விடுதி கண்டாய்” என்பதனால் பிரபஞ்ச வைராக்கியம் என்னும் பதிக நுதலிய பொருளும், தம்மைக் கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதும் பெறப்பட்வாறு காண்க.

108. வளர்கின்ற நின்கரு ணைக்கையில் வாங்கவு நீங்கியிப்பால் மிலிர்கின்ற வென்னை விடுதிகண் டாய்வெண் மதிக்கொழுந்தொன் நோளிர்கின்ற நீண்முடி யுத்தர கோசமங் கைக்கரசே தெளிகின்ற பொன்னுமின் னும் அன்ன தோற்றச் செழுஞ்சுடரே

ப-ரை:

வெள் மதி கொழுந்து ஒன்று ஒளிர்கின்ற நீள்முடி- வெண்ணிறமான இளம்பிறை ஓன்று விளங்குகின்ற நீண்ட சடை முடியையுடைய, உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசே- திருவுத்தரகோசமங்கை என்னும் தலத்துக்கு அரசனே, தெளிகின்ற பொன்னும் மின்னும்

வாக்குறுதி ஒரு நிலவு போன்றது. உடனே நிறைவேற்று அல்லது தேய்ந்துவிடும்.

அன்னதோற்றும் செழுசுட்டே- உருகித் தெளிந்த மாற்றுயற்ந்த பொன்னையும் மின்னலையும் ஒத்த தோற்றுத்தினையுடைய பேரொளியுருவினனே, வளர்கின்ற நின் கருணை கையில் வாங்கவும்- வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நினது திருவருட் கரத்தால் நின்பால் இழுக்கவும், நீங்கி இப்பால் மிளிர்கின்ற என்னை- நின்னை விட்டுப் பிரிந்து இப்பொய்யுலக வாழ்வில் விளங்குதற்கேதுவாகிய வினையையுடைய என்னை, விடுதி கண்டாய்- கைவிடுகின்றனயோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும்.

வெண்மதிக் கொழுந்து ஒன்று விளங்குகின்ற நீண்ட சடை முடியையுடைய உத்தர கோசமங்கைக்கு அரசே, ஓளிர்கின்ற பொன்னும் மின்னும் ஒத்த தோற்றுத்தினையுடைய சுடர் கொழுந்தே, வளர்கின்ற, நின் திருவருட்கரத்தால் நின்பால் இழுக்கவும், நின்னின் நீங்கி இப் பொய்யுலக வாழ்வில் விளங்குதற்கேதுவாகிய வினையையுடைய என்னைக் கைவிடுகின்றனயோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதாம்.

வளர்கின்ற கருணை- அன்பர்க்கு வழங்க வழங்கச் சிறிதும் குறைவு படாது வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்ற கருணை. திருவருளால் ஸ்ரத்தல் பற்றிக் கருணையைக் கை என்றார். கையில்- கையினால் வாங்குதல்- இழுத்தல். “குடவாய்க் கொடிப்பினால் வாங்கி” (கவி83:9) என்புழிப்போல. நீங்கி இப்பால் மிளிர்கின்ற என்னை என்பதற்கு நின்னை விட்டுப் பிரிந்து இப் பொய்யுலக வாழ்வில் விளங்குவதற்கேதுவாகிய வினையையுடைய என்னை எனப் பொருஞ்சைக்க. இங்ஙனப் உரையாவிடத்து இறைவன் திருவருளுக்கு மாறாக அடிகளே இறைவனை விட்டுப் பிரிந்து சென்றனர் எனப் பொருள்படும். அது அடிகள் வரலாற்றிற்கு மாறாகும்.

“மதிக்கொழுந் தலைய விழுங் கங்கை குதித்த சடைக் கூத்தனார்” (மானக் 32) எனப் பெரியபூராணத்தும் வருவன் கான்க. மதிக் கொழுந்து ஓளிர்கின்ற சடை என்றுதனால் எய்த்து அடைந்த திங்களுக்கு இரங்கியருள் செய்து முடியின்கட்ட கொண்டதுபோல என்னையும் நின்பால் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என உள்ளநைப் பொருள் தோன்றுமாறு கான்க.

தெளிகின்ற பொன் ஓடவிட்டுத் தெளிந்த பசம்பொன். இது மிக்க ஓளியுடைத்தென்பது “தாவின்று திருமணி பொருத திகழ் விடு பசம்பொன்” பதிற் 19:14-5 என்பதனாலும் அறியப்படும். “பொன்னும் மின்னும் அன்ன தோற்றும்” என்புழி பொன் திருமேனிக்கும் மின் செஞ்சடைக்கும் உவமையாகக் கொள்க.

“பொன்னே திகழுந் திருமேனி யெந்தாய்”

சத 59.

“பொன் னியலுந் திருமேனி”

திருப்படை 6.

“பொன் னொளி கொள் மேனி”

தே. நூன 71:6.

எனவும்,

“மின்னெறி செஞ்சடைக் கூத்தப்பிரான்”

திருக்கோவை 49.

“மின்னங் கலருஞ் சடை முடியோன்”

திருக்கோவை 172.

ஏமாற்றுவது கெட்டிக்காரத்தனமல்ல, பெரும் நம்பிக்கைத் துரோகம்.

“மின்னிற் பொலி சடை”

தே. ஞான 11:8.

“மின்னை யண்ண சடை”

தே. ஞான 256:4.

எனவும் வருவன் காண்க. தெளிகின்ற பொன் என்றதனால் பொன்னுக்கு ஓளியுடைமையும் பேறப்படுதலின் திருமேனி ஓளிக்கு மின் கூறப்பட்டது எனல் அமையாதென்க. இறைவன் பேரொளியுருவினனாதலின் “செழுஞ்சுடரே” என்றார்.

“செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி”

(5)

“தேசுடை விளாக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி”

(7)

எனப் பிடித்தபத்திலும் அடிகள் அருளியமை காண்க.

“திகழ்ந்த நற்செழுஞ்சுடர்”

ஞான 232:10.

“வானோர் செழுஞ்சுடரே”

நாவு 260:1.

“எறும்பி யூர் மலைமேன் மாணிக்கத்தைச் செழுஞ்சுடரை”

நாவு 304:1.

“தேவாதி தேவர் முதலுமாகிச் செழுஞ்சுடராய்ச் சென்றழிகள் நின்றவாறே”

நாவு 307:8.

எனத் தேவாரத்தும் வருவன் காண்க.

இதன் கண், நீங்கி யிப்பால் மிலிர்கின்ற என்னை விடுதி கண்டாய் என்பதனால் பிரபஞ்ச வைராக்கியமும் தம்மைக் கைவிடலாகாதென்பதும் புலப்படுமாறு காண்க. 4.

(தொடரும்...)

மனிதன் என்பவன் தேகம், மனம் மற்றும் ஆத்மா மூன்றும் இணைந்தவன். தேகம் பெளத்கூச் செயல்களைச் செய்கிறது. மனம் அதனை விசாரிக்கிறது. ஆத்மா என்பது இவற்றிற்கிடையே சாட்சி பூதமாக விளங்குகிறது. இம் மூன்றையும் சரியான அளவில் கொண்டவனே மனிதன் என அழைக்கப்படக்கூடியவன். ஆனால் ஆத்மாவையும் மனதையும் ஒதுக்கிவிட்டு, உடலின் செளகரியங்களையும், சுகங்களையும் மட்டும் என்னுபவன் மிருகம். தேகமும் மனமும் மட்டும் இணைந்து ஆத்மாவை அலட்சியப்படுத்தினால் அவனது செயல்கள் அரக்கத்தன்மையானவையாக இருக்கும். ஆத்மாவில் மட்டும் என்னங்களைப் பதித்து வாழ்பவன் தெய்வீகமானவன்.

எயக்கு விதித்த சாபம் எதுவாயினும் மாவையில் துகிக்க கீரிமலையில் விட்டோமே

- திரு கே.எஸ். சிவஞானராஜா அவர்கள் -

அலைகடல் நீராடல் என்பது, உடல் பினிகளைத் தீர்க்கவல்ல இயற்கை வழிபாட்டு முறையாகும். கடலானது விளையாட்டுக்காகப் படைக்கப்படவில்லை. மனிதனின் உடலையும் உள்ளத்தையும் பரிசுத்தமாக்குவதற்காகவே பெண்ணாம் பெரிய சமுத்திரமாக்கப்பட்டுள்ளது. இது மனிதனுக்குப் புரியும் படசத்தில் கடலைத் தீர்த்தமாகவே எண்ணி நீராடுவேர்.

நகலமுனிவர், நளமகாராஜன், அருச்சன், இராமபிரான், மாருதப்பரவீகவல்லி ஆகியோரின் சாபங்களும் தோழங்களும் அறவே நீங்கிய இடமாகக் கீரிமலை என்றும் விளங்குகின்றது.

அயக்கிரீவு முனிவரைப் பார்த்து, கலிங்கதேசப் பேரழகியான கனகசுந்தரி தான் நீராடியபோது பரிசுக்கவே, தவநிலை குலைந்த முனிவர் கோபமற்று சாபம் கொடுத்தார். இதன் பலனாகப் பலரும் பார்த்து நகைக்கக்கூடிய அஸ்வமுகத்தைக் குன்ம வலியோடு பெற்றுக்கொண்டாள் பேரழகியாம் மாருதப்பரவீகவல்லி. முனிவரிடம் சாபவிமோசனம் தருமாறு மன்னித்தருள வேண்டியபோது, முனிவரும் இரங்கினார்.

மடநல்லாய் உன்னை
மன்னித்தேன். மங்கையே!
மகற்றுறைத் தீர்த்தம் ஆடுங்கால்
மாமுகம் நீங்கப் பெறுவாய்
வட பாலமைந்த கண்டகியில்
வரம் பெறுவாய் நீடு வாழ்வாய்
திடமுடன் கடலுடன் உள்ள அந்த
தீர்த்தமே அந்தர் வாவி! ஆடு நீராடு!

என்பதன் விசேடமதால் எந்தவிதமான நோயாக இருந்தாலும் சரி, கீரிமலைத் தீர்த்தமானது சுகம் பெறவே வரமியும்.

விமோசனம்

குமாரத்தி பள்ளத்திலிருந்து, கீரிமலைத் தீர்த்தக்கரைக்கு வந்து தீர்த்தமாடுவதற்கு வசதியாக ஒரு சுரங்கம் அமைக்கப்பட்டு, எவர் கண்ணிலும் படாமல் தினமும் தீர்த்தமாடி வந்தபோது குதிரை முகம் பையப் பைய நீங்கியபோதும் அதன் சாயல் நீங்கவில்லை. பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரனின் வரம்பெற்ற வாக்கதனால் கொல்லங்கலட்டி, வரத்தலம், அளவோலை, கும்பழாவளை, பெருமாக்கடவை, ஆழங்குழாய், கல்வளை ஆகிய ஸ்பத விநாயகத் தலங்களை மூர்த்தி தல தீர்த்த மகிழமேயோடு தாபித்து, கும்பழாவளையில்

நன்பனின் மறைவைத் தாங்கிக்கொள்ளலாம். நட்பின் மறைவைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது.

அமைந்த மா இழி திட்டியிலே குமாரத்தி குளத்தில் நீராடித் தீர்த்த வரம் பெற்றபோது மாழுகம் நீங்கப்பெற்ற முழு அழகு வஸ்வியாகப் பிரகாசித்தாள். மாவிட்டபுரத்தில் குதிரைமுகம் மாற்றங்கண்டு கீரிமலையில் மனிதவடிவமாகத் தேற்றுங்கண்டு, கும்பழாவளையில் பேரழகியாக மாருதப்புரவீகவல்லி வரம் பெற்றாள். இம்முன்று ஆலயங்களுக்கும் வேண்டிய தானங்கள் செய்து வானுயர வசதிகள் செய்தாள். முனிவரின் ஆணைப்படி சிதம்பர தீச்தர் பரம்பரையின் அந்தணப் பெருமக்களை அறையித்து, மாவிட்டபுரம் கந்த சுவாமியர் ஆலயத்தை வியாபித்து நித்திய நெமித்திய பூஜைகளைத் தொடர்ந்து நடைபெற ஆவன புரிந்தாள்.

மநோந்சவம்

அபிஷேகக் கந்தனாக அன்றைய காலந்தொடக்கம் இன்றுவரை திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. தெப்புசம், ஜப்பசி சுக்கிரவாரம், கந்தசவ்சுடி, இருபத்தைந்து திருவிழாக்கள், சப்பறம் (சப்பைரதம்), பஞ்சரதம், ஆடி அமாவாசைத் தீர்த்தம், முன்னதாகப் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படும் கார்த்திகைத் திருவிழாவும் மாவிளக்குப் பூஜையும் திருப்புகழ் உற்சவமும் யாவுமே அற்புதம் கொடுக்கும் ஆண்நடமயமான திருப்பொலிவு விழாக்களாகும். இருபத்திரிண்டாம் திருவிழா மிருக யாத்திரை எனப்போற்றப்படும் வேட்டைத் திருவிழாவாகும்.

மேலும் தவில் நாதஸ்வரம் பண்ணிசை, கர்நாடக இசை, பல்லிய வாத்திய முழக்கம், கோலாட்டம், கும்மி, பால் காவடி, பன்னீர்க்காவடி, தாக்குக்காவடி, செதில்காவடி, முள்ளுக்காவடி, ஆட்டக்காவடி, பிரதட்சணக் காவடி, தாளக்காவடி எனப் பலரகக் காவடிகள், கரகம், நடனம், உபநியாசம், பஜுனை, வில்லுப்பாட்டு, இந்திய இலங்கைக் கலைஞர்களின் மேளச்சமர், வாணவேடிக்கை என யாவும் இருபத்தைந்து நாட்களிலும் நடப்பது ஆலய சம்பிரதாயமாகும்.

ஆடி அமாவாசை

கந்தபூராண கலாசாரம் மலியும் மாவிட்டபுரத்தின் தீர்த்தோந்சவம், தேரோடிக் களைத்த முருகனுக்குத் தண்ணருள் பிரவாகிப்பதாக அமையும். பாவ விமோசனமும், தோடி நிவாரணமும், பிதிர சாந்தியும் அளிக்கவல்ல ஆடி அமாவாசையிலே குறிப்பாகத் தந்தையை இழந்தவர்கள் கட்டாயமாக விரதமிருந்து கீரிமலைக் கடவில் தீர்த்தமாடுதல் நீண்ட ஆயுளையும், பூண்ட இல்லறத்தையும் பேறாக்க வல்லதாகும். தேவர்களும் பிதிர்களும் இறைவனும், பக்தர்களும் ஏக காலத்தில் கீரிமலையில் தீர்த்தமாடுகின்ற பரவசநிலையை இலங்கையில் வேறொங்கணுமே காணமுடியாது. சைவ அடியார்கள் வாழ்க்கையில் கீரிமலையை வரமாக்கிக்கொள்ளுங்கள். காரணம் கீரிமலையில் மருந்து உண்டு. வருத்தம் பினி எதுவாயினும் தீர்த்தமாட எமை விட்டோடும்.

உங்கள் இதயங்கள் தூய்மையானதாக இருக்கவேண்டும் அந்தத் தூய்மைதான் மற்றவரை நம்மைநோக்கி ஈர்க்கின்றது. இவ்வுலகம் முழுவதும் காந்த அலைகள் ஊடுருவி இருக்கின்றன. ஆனால் மனிதனிடம் இந்தக் காந்த அலைகள் அதிகம் விரிவாகக் காணப்படுகின்றன. அந்தக் காந்தத்தின் பெயர்தான் அன்பு.

ஆயிரம் முறை சிந்தியுங்கள், ஆனால் ஒரேயொரு முறை முடிவு எடுங்கள்.

ஆனந்தக் கிருஷ்ணனின் அற்புத ஸ்தலகள்

(தொடர்ச்சி...)

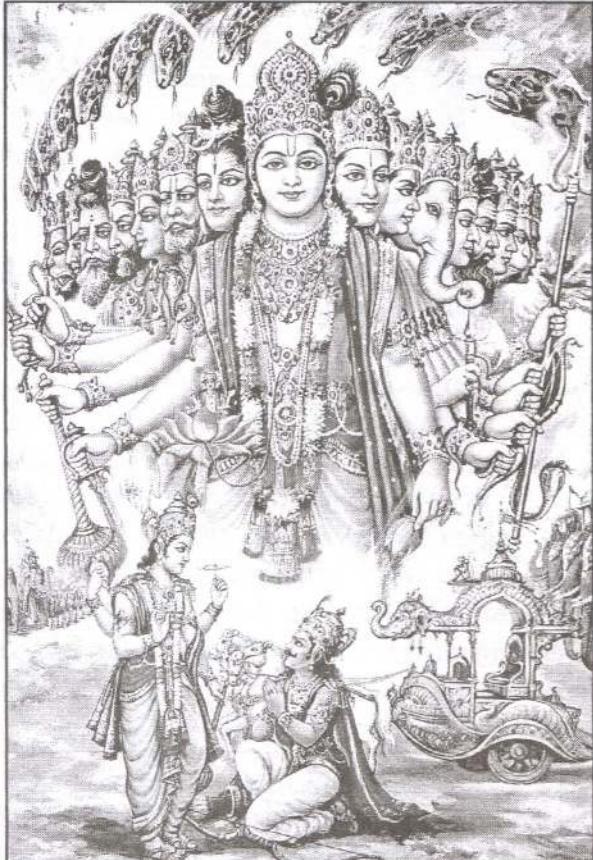
-திருமதி சிவனேஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் -

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வைகுண்டம் போதல்

“பூருஷோத்தமா, உமது ஈசுரவடிவத்தைக் காண விரும்புகிறேன். யோகேசுவரா, அழிவற்ற அந்த உருவத்தைக் காட்டியருள்க” என அர்ச்சனன் வேண்டினான். அர்ச்சனன் அன்புக்கு அடிமையாகிக் கண்ணன் இசைகின்றான். “உன்னுடைய ஊனக்கண்ணினால் என்னைக் காணமுடியாது. இதோ உனக்கு ஞானக்கண் கொடுக்கிறேன், என்னுடைய ஈசுவர யோகத்தைப் பார்”. அர்ச்சனன் விஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறான். “கிருஷ்ண, உன்னுடைய அற்புத மான உக்கிர வடிவத்தைக்கண்டு நடுங்கு கிறேன். அழியாப் பொருள் நீ. சத்தும் நீ, அசத்தும் நீ, எல்லையில்லை உருவங்களை உடையவனே. ஆதிதேவனே, நீ பழைய புருஷன், யாவும் அறிபவன் நீ, அறியப்படும் பொருள் நீ, நீ அழியாத பரம்பொருள், என்றுமுள்ள பரமாத்மா, உனக்கு என் ஆயிரம் ஆயிரம் நமஸ்காரம். எல்லாம் நீயே.

உன்னுடைய பெருமையையும், இந்த விஸ்வரூபத்தையும் அறியாமல் கவனக் குறைவாலோ, அன்பின் உரிமையாலோ, நண்பன் எனக்கருதி அடே கிருஷ்ணா, அடே யாதவா, அடே நண்பா என்றெல்லாம் பணி விள்ளி அழைத்தேன். அதை நீ மன்னிக்க வேண்டும். அசுக்தா, ஒப்புயர்வில்லாத பெருமை வாய்ந்தவனே, இந்த உலகிற்குத் தந்தையே, பூசித்தற்கு உரியவன் நீ, குரு வக்கும் குரு நீ என்று பலவாறாகத் துதித்து பிழை பொறுத்தருள வேண்டி, முன்னைய இயற்கையான இனிய உருவத்தைக் காட்டுக் கூட என வேண்டினான். பகவான் தனது பழைய வடிவத்தை காண்பாயாக என வடிவமெடுத்தார். கீதை மகத்தான் தர்ம காவியம். பாமர சனங்களுக்காக இயற்றப்பட்ட நூல். வெறும் மூளையால் அறியக்கூடியது அன்று.

தன்னிடம் தானே நம்பிக்கை இழப்பது இறைவனிடம் நம்பிக்கை இழப்பதாகும்.

କୋଣାର୍କଚଟ୍ଟି

62

ക്ലോച്ചി മല്ല

இதயத்தால் உணரவேண்டிய அற்புத அழுதம். குருவேத்திரப் போரில் பாண்டவர்கள் வெற்றிபெற்று, தர்மர் ராச்சிய பரிபாலனம் செய்ய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அருள் புரிந்தார். மேலும் பல அற்புத லீலைகள் புரிந்து, பூமியில் தன் திருப்பாதம் பதிய 125 வருடங்கள் நடமாடிய பகவான் தம் திருவவதாரத்தை முடித்துக்கொள்ள எண்ணிலிட்டார். பிரம்மருத்ர, இந்திராதி தேவர்களும் வந்து, கிருஷ்ணர் பூமியில் அவதரித்த நோக்கம் நிறைவேறிலிட்டதால் இனி வைகுண்டம் ஏகலாம் என்று கூறினார்கள்.

தான் இருக்கும்போதே பலமும், மதமும் கொண்ட யாதவ குலம் அழிவதே சிறந்தது என்று பகவான் திருவுளம் கொண்டார். ரிஷிகளின் சாபத்தால் துவாரகைக்கு அன்றதம் ஏற்பட்டு பகவான் கண்ணெதிரே யாதவ குலம் அழிந்தது. அதன்பிறகு கிருஷ்ணர் ஒரு அரசுமரத் தடியில் அமர்ந்தார். ஒரு வேடன் தூரத்திலிருந்து பார்த்து இவரது யோகக் கோலத்தை, ஒரு மிருகத்தின் உருவம் என நினைத்து, கூறிய அம்பை எய்தான். அந்த அம்பு கிருஷ்ணரின் திருப்யாதத்தில் அடித்தது. பிறகு அருகில் வந்து பார்த்தவன் பதறிப்போய் பகவானின் பாதங் களில் விழுந்து கதறி அழுதான். பகவான் இது அவன் செயலஸ்ஸ என்றும், இப்படி நடக்க வேண்டும் எப்பது தனது விருப்பமே என்று அவனைச் சமாதானப்படுத்தி, அவனுக்கு மோட்சத்தை அளித்தார். பிறகு பகவானின் தேரும் ஆயுதங்களும் ஆகாயத்தில் மறைந்தன. பிரம்ம ருத்ர இந்திராதி தேவர்களும் வந்து புஷ்பவர்ஷம் பொழிய பரமாத்மா தன் வைகுண்டத்தை அடைந்தார்.

குழந்தையாகக் கண்ணன் மீண்டும் பிறக்கமாட்டானா

புல்லாங்குழல் ஊதினமை மயக்கமாட்டானா

மாடு கன்று காட்டில் ஓட்டி மேய்க்கமாட்டானா - அங்கே

இடி ஆடி விளையாட எமை அழைக்கமாட்டானா.

(കുழന്തെയാക)

சின்னஞ்சிறு வாயைக் கொஞ்சம் திறக்க மாட்டானா

மன்னை உண்டு உலகை வாயில் காட்டமாட்டானா

எம்மை அவன் தோழனாக ஏற்கமாட்டானா - தினமும்

வெண்ணெயிலே பங்கு போட்டுத் தரவும் மாட்டானா

(കുമ്നംതൈയാക)

മലവയെ എഴുത്തുകൂട്ടുന്ന പോല്ലപിടിക്ക് മാട്ടാനാ

எம் துலையில் மழை விழுவதையும் தடுக்க மாட்டானா

கோபியர் கூடந்தனம் ஆடமாட்டானா

கோவிந்தா என அழைக்க ஒடிவர மாட்டானா.

(കുമൻകുയാക്)

கீகையினைக் கிரும்பவும் கூற மாட்டானா

அதைக் கேட்டு நாமும் சிறங்கவாய் மாற மாட்டோம்.

பக்திக்காக மை இங்கே வந்திவொன்று

அவனைப் பார்க்குப் பார்க்கு தினமும் நாம் மதிமராட்டோமா-

(കുമംഗകുമാര)

நாம் நன்னம் அடைய மற்றவர்களை ஏதிர்பார்க்கும்வனா நாம் ஆழமைகளே.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பிறந்த கதையை, வளர்ந்த கதையை, செய்த ஸ்லைக்களை, தூயகாதலை, தெய்வீகத் திருமணங்களை, தாது நடந்த படலத்தை, தேரோட்டியாகவும், போர்த் தந்திரமறிந்த தளபதியாகவும் புரிந்த சாதனைகளை ஞானகுருவாக உபதேசம் அருளியதைப் பல பக்திமான்கள் பாடிப் பரவி மகிழ்ந்து கரைந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பித்தர்களின், ஆழவார்களின் நெஞ்சங்களில் தங்கி, கண்ணிரில் நீராடி, இசையில் மயங்கி சொற்களில் ஆண்தந் நாட்டுதலையாட்டாகத் திருடி மகிழ்ந்த நவநீதக்கிருஷ்ணன், ஞானக் குழந்தையாக வேதபாடம் போதிக்கிறான். மனம் என்ற தயிரை பக்தி என்ற மத்தினால் கடையும்போது அது மோராகி தூய்மைபெற்று, இறுதியில் ஞானம் என்ற வெண்ணைய் திரண்டு வருகிறது. தன் பக்தியில் நம்மைக் கரைய வைத்து, பேரின்ப நிலையான வாழ்வுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும் ஜகத்குருவாக கண்ணன் காட்சி அளிக்கிறான்.

வெண்ணையும் பாலும் திருடித் தின்று, மத்தடிப்பட்ட மாமாயனிடம் நாம் பூரண சரணாகதியடைவோமா! அவதாரங்கள்தோறும் அறங்கர்க்கத்தினின்றும் வேறுபட்ட அவனர்களை அழித்து தர்மத்தை நிலைநாட்டுபவராகயினால், எட்டுத் திசைகளிலும் புகழ் கொண்டுள்ளார். அவர் நாமத்தை நாம் எந்த நேரமும் சொல்ல வேண்டும். தொழிலில் ஈடுபட்டுக்கொண்டே, கடமையைச் செய்துகொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நினைக்க வேண்டும். அவரது அந்புத ஸ்லைக்களைப் படித்தும், நினைத்தும், பாடியும் அவரின் பரிபூரண அருளைப் பெறவேண்டும். நாம் இந்த சர்வத்தை எடுத்தது இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுவதற்கே. மரணம் எந்த நேரத்திலும், எந்த சூபத்திலும் வரலாம். வாழ்நாளில் அவனைத் தியானிக்கப் பழகிவிட்டால், மரண காலத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நினைக்க இயலாது. பகவான் நாமத்தைச் சொல்ல ஒரு காலத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டாம். உயிர் போகும்போது அவன் திருநாமத்தைச் சொல்ல இயலுமா? ஆதலால் அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லுங்கள் என்கிறார் பெரியாழ்வார்.

ஆசை வாய்ச் சென்ற சிந்தையராகி
அன்னை அத்தன் என் புத்திரி பூமி
வாசவார் குழலா ளென்று மயங்கி
மானு மெல்லைக்கண் வாய் திறவாதே
கேசவா புருடோத்தமா என்றும்
கேடிலாகிய கேடிலீயென்றும்
பேசவாரவர் எய்தும் பெருமை
பேசவான்புகில் நம்பரமன்றே.

“மரண காலத்தில் எவன் என்னை நினைத்துக்கொண்டு உயிரை விடுகிறானோ, அவன் என் நிலையை அடைகிறான்” என்று பகவான் கூறுகிறார். ஆகவே இடையறாது 24 மணிநேரமும் பகவானின் நாமங்களை உச்சரித்து, அவரை நினைக்கும்படியாக வாழ்வை அழைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மிகவும் தாழ்நிலையிலுள்ள மக்கள்கூடப் பரமனை அடையாலாம். பகவத்கீதையின் நெறிகளை ஒருவன் கடைப்பிடிப்பானோனால் வாழ்க்கையைப் பக்குவுப் படுத்துவதோடு, எல்லாவித பயங்களிலிருந்தும் விடுபடலாம். பரமபுருஷனான பரந்தாமனே துங்கதை அனுபவித்த காலத்தை மறந்துவிடு, ஆனால் அது கற்றுத்தந்த பாடத்தை மறக்காதே.

பகவத்கீதையை உபதேசித்திருப்பதனால்தான், வேறு எந்த வேத நூலையும் படிக்க வேண்டியதில்லை. இதனைத் தொடர்ந்து கவனத்துடன் ஒதவும் படிக்கவும் வேண்டும். முழுமுதற் கடவுளாகிய கிருஷ்ணன் நம்மைக் காப்பாற்றுவான்.

கேசவா, நாராயணா, மாதவா, கோவிந்தா, விஷ்ணு, மதுகுதனா, திரிவிக்ரமா, வாமனா, ஸ்ரீதரா, இருவெஷா, பத்மநாபா, தாமோதரா என ஆயிரம் பெயர்களாண்ட அந்த வைகுந்தவாசனின் நாமங்களை ஒதி லட்சமி நாராயணனின் பாதாரவிந்தங்களைச் சரணடைவோ மாக! எல்லாம் அவன் செயல். அவன் ஆட்டுவிக்கிறான். நாம் ஆடுகின்றோம். கண்ணன் அவதாரம் செய்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி தினத்தை முறையாக விரதமனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு ஏழு ஜென்மங்களில் செய்த பாவம் விலகும். 28 கோடி ஏகாதசி உபவாசம் செய்த புண்ணிய பலன் கிட்டும். லட்சமி கடாட்சம் கிட்டும்.

என் நெஞ்சினில் குடிகொண்டு நீங்காது நிறைந்து பேரானந்தமளிக்கும் என் இனிய வழியாம் சுந்தரின் திருவருளினால், “ஆனந்தக் கிருஷ்ணனின் அந்தபுத ஸ்லைகள்” எனும் தேனாமிரதப் பேரின்பம்பற்றி எழுதியுள்ளேன். இதிலே உள்ள குற்றங்களைக் களைந்து, மதுராபதியின் மதுரத்தைப் பருகுமாறு வேண்டி, எல்லோர்க்கும் அந்தப் பரம்பொருளின் ஆசி கிடைக்க, பார்த்தசாரதியின் பாதக்கமலங்களைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வந்தாய் என்மனம் புகுந்தாய் மன்னிநின்றாய்

நந்தாத கொழுஞ்சுடரே எங்கள் நம்பீ

சிந்தாமணியே திருவேங்கடம் மேய

எந்தாயினியுன்னை யான் என்றும் விடேனே.

“ஸ்லஷி காந்த ஸ்மரணம்”

“கோவிந்தா! கோவிந்தா!”

(முற்றும்)

மகிழ்ச்சி தரும் குமரா!

பல்லவி

எங்கெங்கு பார்த்தாலும் முருகா உன் அருட்காட்சி!
எழில் மிகும் சந்நிதிப் பதிதனில் உன் ஆட்சி.

(எங்)

அநுபல்லவி

தங்க மயில்மீது வந்து தந்திடுவாய் காட்சி!
தமிழ் ஞானப் பழமுன்னைத் தொழுவோர்க்கு இல்லை வீழ்ச்சி!

(எங்)

சரணம்

சங்கத் தமிழ்வளர்த்த புலவர்க்கெலாம் தலைவா!
சரவணப் பொய்க்கதன்னில் தோன்றியவா! அழகா!
மங்காத புகழ்கொண்ட மாதவனின் மருகா!
மனமாரத் துதிப்போர்க்கு மகிழ்ச்சி தரும் குமரா!

குலசேகரன்
குலசேகரன்

கடவுள் கல்லானவரா?

- திரு வி.ரி. வேலாயுதம் அவர்கள் -

நான் சிறுவயதிலிருந்து இற்றை வரை யும் செய்யாத தொழில் இல்லை. கும்பிடாத தெய்வமில்லை. கேட்காது வரமில்லை. பிடிக் காத விரதமில்லை. கண்கெட்ட கடவுள் எனக்கு ஒன்றும் தரவில்லையே என்று தனது இரு கண்களையும் முடிக்கொண்டு கடவுளை நோந்து கலங்கலானான் ஒரு இளைஞன்.

அவ் வழியால் வந்த வழிப்போக்கன் ஒருவன் இவ் அலறுலைப் பார்த்து அன்பனே உண்ணிடம் இருபது விரல்கள் இருக்கின்றனவே. அவற்றில் ஒன்றையாவது எனக்குத் தருகிறாயா? நான் உனக்குப் 10 ஆயிரம் ரூபா தருகிறேன் என்றான். அதற்கு அவ் இளைஞன் சம்மதிக் கவேயில்லை. அப்படியானால் உனது பிரயோசனமில்லாத வெறும் காதுச் சோனையையாவது தருகிறாயா? நான் உனக்கு 50 ஆயிரம் ரூபா தருகிறேன் என்றான். அதற்கும் அவ் இளைஞன் சம்மதிக்கவேயில்லை. இவ்வாறே கண், காது, கால் என்று பலவாறாகக் கேட்டும் இளைஞன் ஒன்றுக்குமே சம்மதிக்கவே இல்லை.

பின்னர், வழிப்போக்கன் தம்பி! இவ் வளவு இலட்சக்கணக்கான பெறுமதியாகிய உறுப்புக்களையும் கடவுள் எதுவித குறைவும் இல்லாத உடம்பையும் உமக்குச் சும்மா தந்திருக்கின்றார். நீயோ தூக்கணாங்குருவி போலல்லாது, குரங்குப் பிள்ளையைப்போல் கையிருந்தும் ஆகாதவன்போல வாழாதிருக்கின்றாயே. இந்த உடம்பால் எவ்வளவு பணம் சம்பாதிக்க முடியும் என்று கூறி, மேலும் கூறு கையில் கால் இல்லாதவன் தனக்குக் கால்

இருந்திருந்தால் கைலாயம் போயிருப்பேன், எனக்கு வாய் பேசத் தெரிந்திருந்தால் நான் வங்காளம் சென்றிருப்பேன், கண் தெரிந்திருந்தால் நான் காதவழி தூரம் சென்று கனரக முத்துக்கள் பறித்திருப்பேன் என்று முடவன் எங்களைப் பார்த்து ஏங்கி ஏங்கி அழுகின்றான். கண் தெரியாதவன் கண் தெரிபவனுக்கு கதிரை பின்னிக்கொடுத்து ஊதியம் வாங்க வில்லையா. கண் தெரிபவனுக்கு கண் தெரி யாதவன் கந்தபூராண பாடலுக்குப் பயன் சொல்லவில்லையா?

நீயோ கண்ணிருந்தும் குருடனாக அலைகின்றாய். காதிருந்தும் செவிடனாகவும், காலிருந்தும் முடவனாகவும் அலைகின்றாயே என்று கூறியபடி தன் பயணத்தைத் தொடர்கின்றார். இதன்பின்புதான் இளைஞனுக்கு தன் அறியாமை விளங்கிறது. அன்றிலிருந்தே அவன் கடவுளை குற்றம் சொல்வதைக் கைவிட்டான். உற்சாகம் பிறந்தது. வீரம் தளைத்தது. விடாமுயற்சி தளைத்தோங்கியது. வேங்கைபோல சீரி எழுந்தான். எட்டுத்திக்கும் அலறியபடி குளாறினான். கூத்தாடினான். பெரு முச்சவிட்டான். துணிந்து நில், துணிந்து செய், துணிந்து செல் என்றால்போல் தன்னால் செய் யக்கவிடி வேலைகள் எதுவானாலும் அத்தனை யையும் செய்தான். மக்களும் அவனை ஒருவர் பின் ஒருவராக அழைத்து வேலைகள் செய் வித்தனர். சோம்பலையும், ஓய்வையும் உதறி எறிந்தான். இரவைப் பகலாக்கி விடாமுயற்சி யுடன் உழைத்தான். அதிக பணம் கைக்கு வந்தது. பணத்தை எண்ணி வைக்க நேரம்

விதியைத் தாங்குவதுதான் அதை வெற்றிகொள்ளும் வழி.

இல்லாத போயிற்று. பண்த்தை பாதுகாத்து வைக்க முடியவில்லை. வண்டி ஒன்றை வாங்கினான். அதில் ஊரூராகச் சென்று பொருட்களை ஏற்ற பொருத்தமான இடத்தில் விற்பதும், விற்கும் இடங்களில் பொருத்தமான பொருட்களை வாங்கி வேறு இடத்தில் விற்பதுவுமாக செய்து வந்தான்.

மேலும் மேலும் பணம் அதிகரிக்க ஒர் மாளிகை வாங்கி அதில் குடியேறி மனைவி பிள்ளைகளுடன் வசித்து வரலா னான். தன் அறியாமையை உணர்ந்து கடவுளை நிந்திப்பதை நிறுத்தி கடவுளாடன் அதிக பற்றுடையவனாகி நல்வாழ்வு வாழ்ந்து வரலானான். இவை யாவும் நல்லகாலம் வரவில்லை என்று கூறி கல்லுக்குப் பாரமாக இருந்து அரட்டை அடிக்கும் வாலிப்ரகளுக்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டாகும். இன்றே நாமும் சோம்பியிராது அடுத்தவர் தருவார், வெளி நாட்டிலிருந்து பணம் வரும், அரசு வேலை தரும் என்று ஒருவரையும் எதிர்பாராது எமது உடம்பாகிய மூலதனத்தையும் கடவுள் தந்த முளையையும் பயன்படுத்தி செல்வந்தனாக ஏன் வாழ்முடியாது. முயலுங்கள். வெற்றி நிச்சயம்.

இந்த ஜென்மத்தில் நாம் வாழும் வாழ்க்கை பூர்வ ஜென்மத்தில் நாம் செய்த புண்ணிப் – பாவங்களைப் பொருத்ததே. நாம் ஒர் அவல வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறோம். இதனை நீவர்த்தி செய்ய முடியும். அதாவது உண்மையான பக்தி இருப்பீன் ஆண்டவன் உய்வீப்பான் என்றது தீருவாசகம். “நீலையற்ற நீலவுலக வாழ்வைப் பெருக்குவதற்கு ஏதுவான கருமங்கள் பல செய்தேன். நான் எனது” என்னும் மாபை அதனின்று உருவாயிற்று. பாம்புபோன்ற அந்த மாபை பிரார்ப்த கர்மம் என்னும் வீஷத்தைக் கக்குவதாயிற்று. அதனால் நான் வருந்தி அழுதேன், எவனைக் காண வேதும் தேடி அலைக்கிறதோ, அவன் வலிய எண்ணைத் தேடிவந்து அடித்துப் பீடித்து ஆட்கொண்டு, எனக்குப் பரமானந்தத்தை ஊட்டினான். அது ஒர் அதிசயம் அன்றோ என்கிறார் மனீவாசகப்பெருமான். “பிறவீப் பிணியை நான் எண்ணிப் பார்க்கவீல்லை. பொய்யுலகை மெய்யென்று பேசி வந்தேன் போகத்தீல் உழுன்று கூடந்தேன். அத்தகைய எண்ணை உபாசங்கரன் உப்பித்தது வீந்தையாம் என்கிறார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

உணவு விடுதியில் மேசை துடைத்த இராஜ்கோபால் தானும் உணவு விடுதி வைக்க வேண்டுமென்று வெறிபிடித்து இன்று “சரவண பவன்” என உலகில் பல நாடுகளில் நிறுவ வில்லையா?

பெற்றோல் நிரப்பிவந்த “பஜாஜ்”க்கு வெறிபிடித்து உலகப் பிரசித்தியாகவில்லையா? துபாய் துறைமுகத்தில் வேலைசெய்த அம்பானி பெரிய செல்வந்தனாகவில்லையா? “பாப்டா” ஸௌநி உற்பத்தியாளர் சுய முயற்சி யால் முன்னேறியவரே.

பசியோடு இருப்பவனுக்கு பிரசங்கம் எதுக்கு! அவனுக்கு உணவு கொடு. அதை யும் அறிந்துகொடு. ஏழைக்கு உணவு கொடுக் காதே. அவனுக்குப் புத்தக விற்பனையைக் காட்டிக்கொடு.

வறியவனுக்கு பணம் கொடுக்காதே. அவனுக்கு ஒரு தூண்டிலைக் கொடுத்துவிடு. ஏழைகளை வளர்க்காதே. அவன் வாழ உதவி யாக இரு. கால் இயலாதவனுக்கு பொருத்த மான வேலையைக் கொடு. சோம்பியிருக்க பழக்கவிடாதே. முயலுங்கள். நிச்சயம் நாடே செல்வ நாடாகும். வெற்றி நிச்சயம்.

கோவீசுப்பர்

2020

வைகாசி மலர்

திருவிளையாடற் புராண வசனம்

(பதினொராவது)

- ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் -

உக்கிரபாண்டியன் திருவவதாரப் படலம்

கருணாநிதியாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் பூமண்டலத்திலே எண்ணில்லாத காலம் இன்ப வடிவமாகிய தமது திருவாடி நிழல்போல யாவருக்கும் ஒற்றை வெண் குடை நிழல் செய்து, செங்கோல் நடாத்தி, முறைசெய்து ஒழுகுவாராயினார். தாம் பிரம விட்டுணுக்களாலும் வேத முதலிய கலைகளாலும் காண்டற்கரிய பரம்பாருளாகவும், தம்முடைய அன்பர்களுக்கு எக்காலத்தும் எளியவராகும் தமது மேன்மையை எவ்வழிர்களும் உணர்ந்து உய்யும் பொருட்டு, மெய்யன்பிற் சிறந்த மல யத்துவச பாண்டியனுக்கும் அவன் மனைவியாகிய காஞ்சனமாலைக்கும் உமாதேவி யைப் புத்திரியாகக் கொடுத்து, அநிற்கிசையைத் தாழும் மருமகனாகி, பூமி முற்றையும் அரசு செய்தார். அதனால் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருள் ஞும் பாண்டியனுடைய குடியே மிக மேன்மை பெற்றது. இன்னும் அக் குடிக்கு எய்தற் பாலதாகிய குறைவை ஓழிக்கும்பொருட்டு, உலகமெல்லாவற்றையும் கருப்ப மெய்தாது பெற்றருளிய மாதாவாகிய பிராட்டியாரிடத்தே தமது நெற்றிக் கண்ணினின்றும் உதித்த முருகக் கடவுள் தோன்றும் வண்ணம் திருவுளாஞ் செய்தருளினார். அக்கருணைக் குறிப்புக் கேற்பத் தடாதகைப் பிராட்டி கருப்பவதி போலாயினாள்.

சோம வாரமும் திருவாதிரை நட்சத் திரமும் கூடிய சுப தினத்திலே குரு வந்து கேந்திரத்திற் சிறந்திருப்பச் சுப லக்கினத்திலே, நான்கு வேதங்களும் முழங்க, கற்பகப் பூமாரி

பெய்ய, பஞ்ச துந்துபிகள் ஓலிக்க, தேவ மகளிர்கள் நடிக்க, வெற்றி மடந்தையும் இலக்குமியும் சரசுவதியும் வீற்றைய, பிராமணர்கள் மகிழ்ச்சிகொள்ள, ஓமாக்கினிகள் வளர்க்கு முன்னே வலஞ்சுழித் தெழுந்து சொலிக்க, இந்திரனுக்கும், மேருவுக்கும் வருணனுக்கும் இடத்தோளாட, சோமசுந்தரக் கடவுளும் பிராட்டி யாருங் கொண்டருளிய திருக்கோலத்துக்கு ஏற்ப அன்று உதித்த குழந்தைபோல அரூட் கடலாகிய முருகக் கடவுள் பிராட்டியாரிடத்தே திருவவதாரங் செய்தருளினார். உடனே பிராட்டி அக் குழந்தையை எடுத்து, மோந்து, தழுவி, தம்முடைய நூயகரது திருக்கரத்திலே கொடுத்து, பின்பு வாங்கி, தம் முலையினின் றுஞ் சொரியா நின்ற பாலை ஊட்டினாள். விட்டுணு பிரமன் இந்திரன் முதலிய தேவர் களும் முனிவர்களும் தங்கள் மனைவியர் களோடும் சுந்தரபாண்டியருடைய திருமாளிகை அடைந்தார்கள். சேரனும் சோழனும் வடதேசத்தரசர்களும் குறுநில மன்னர்களும், எண்ணில்லாத சேனைகள் குழ வந்து மதுரையை அடைந்தார்கள். அவர்களொல்லாரும் சுந்தரபாண்டியரையும் தடாதகைப் பிராட்டி யாரையும் முறையினால் வணங்கித் துதித்து, மகிழ்ச்சி கொண்டாடினார்கள்.

சுந்தரபாண்டியர் அந்தப் பிள்ளைக்குச் சாதகரமம் முதலியனவற்றை அரசருக்கு வேதத்தில் விதித்தபாடி செய்தருளினார். வருணன், இந்திரன், மேருபந்தேள் என்றும் பகைவர் மூவரும் தங்கள் வீரஞ் சிந்தித் தருக்கழியும்

சோதனையைச் சாதனையாக்கினால்

வெற்றியின் எல்லையை அடையலாம்.

வண்ணம் அவர்களுக்கு அச்சத்தைத் தோற்று வித்தற்குரிய காரணத்தினாலே உக்கிரவருமன் என்று நாமகரணஞ் செய்தருளினார். நான்கா மாசத்திலே உபநிட்கிரமணமும் ஆறாம் மாசத்திலே அன்னப் பிராசனமும், மூன்றாம் வருடத்திலே சௌளகர்மமும், ஐந்தாம் வருடத்திலே உபநயனமும் முடித்தருளினார். பின்னர் தேவ குருவாகிய பிரகஸ்பதி பாண்டியர் பணித்தருளியவாறே வேத முதலிய கலைகளையும் படைத் தொழில்களையும் உக்கிரவருமருக்குக் கருபித்தார். உக்கிரவரும் குருமுகத்தறிய வேண்டும் என்னும் கொள்கையினாலே ஒரு முறை கேட்டுவடனே அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் ஒருங்கறிந்து கொண்டார். சிவபெருமான்ஸ்லாத் பிறரொருவராலும் அறிவித்தலருமையால் பாசுபதிதாஸ்திரத் தொழின் மாத்திரம் சிவபெருமானிடத்தே தெரிந்து கொண்டார். எட்டு வயசினுள்ளே

சகல கலைகளையும் நன்குணர்ந்த பண்டிதர் ஆயினார்.

பதினாறாம் வயசிலே சோமசுந்தர பாண்டியர் உக்கிரவருமருடைய சர்த்திலுள்ள இலக்கணங்களையும் குணங்களையும் நோக்கி, “இவன் பூமண்டல முழுதையும் பொதுக் கழந்து அரசியற்ற வல்லன், வாழ்நான் மிகப் பெறுவன்; புகழ், நீதி, மெய்ம்மை, சிவபக்தி, சீவகாருண்ணியம், கொடை, கல்வி, வெல்லு தற்கரியாரையும் வெல்லுதல், தேவர்களாலுங் கெல்லுதற்கரிய தேசங்களினுஞ் சென்று திறை கொள்ளுதல் முதலிய குணங்களை உடைய னாகி, உலகுக்கெல்லாம் ஒரே நாயகனாய் வாழ்வான். இவனுக்குப் பின்பு முடி சூட்டு வோம். முன்பு விவாகஞ் செய்தல் வேண்டும்” என்று திருவளங்கொண்டு, மந்திரிகளோடும் உசாவியருளினார்.

(பன்னிரண்டாவது) உக்கிர குமாரனுக்கு வேல் வளை செண்டு கொடுத்த படலம்

சுந்தர பாண்டியர் தம்முடைய அருமைத் திருக்குமாராகிய உக்கிரவர்மருக்கு விவாகஞ் செய்யக் கருதுந் திறத்தை மந்திரிகள் அறிந்து அறிஞருக்களோடுங்கூடி, “மரபினாலும் குடியினாலும் செல்வத்தினாலும் புகழினாலும் நம்முடைய மகாராசாவுக்கு இசையத்தக்க குலத்தையுடைய அரசர் யாவர்?” என்று ஆராய்ந்து, வட தேசத்திலுள்ள மணவூரென்னும் நகரத்துக்கு அரசனாகிய சூரிய குலத்துதித்த சோமசேகரனுடைய புதல்வியாகிய காந்திமதியை விவாகம் பேசக் கருதியிருந்தார்கள்.

அன்றிரவே சோமசுந்தரக் கடவுள் சோமசேகரராசாவுடைய கனவில் எழுந்தருளி,

“அரசனே! நாம் மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபிரான். நீ உன் புதல்வியாகிய காந்திமதியை மதுரையிற் கொண்டுபோய், சுந்தரபாண்டியருடைய குமாரனாகிய உக்கிரவருமனுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுப்பாயாக” என்று பணித்தருளினார். சோமசேகரராசா மனமும் முகமும் மலர்ந்து, கைகளிரின்டுங் குவிய விழித்தெழுந்து, சிவபெருமானுடைய கருணை தனக்கு எளிவந்த செயலை நினைந்து நினைந்து, ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்தி, பிராதக் காலத்திலே நித்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு, தன் புதல்வியைச் சேடியர்களோடு தேர்மேலேற்றி, மந்திரிகளும் நால்வகைச் சேனைகளும் சூழ, விவாகத்திற்கு

வேண்டுந் திரவியத்தோடு மதுரையை நோக்கி வழிக்கொண்டான்.

முன்னை நாளில் விவாகம் பேச நினைந்துபடியே மந்திரிகள் பாண்டியனுடைய சுற்றுத்தாரோடு மணவூரை நோக்கி வழிக் கொண்டார்கள். வழியிலே அவர்கள் சோம சேகர ராசாவைக் கண்டு, “நமது பாண்டிய மகாராசாவுடைய குமாரனுக்கு உன் புதல் வியை விவாகஞ் செய்து தருவாயாக” என்றார்கள். அதுகேட்ட சோமசேகரராசா, தனக்குக் கணவிலே சிவபெருமான் எழுந் தருளி வந்து அருளிச் செய்த வார்த்தையை அவர்களுக்குச் சொல்லி விவாகத்துக்கு உடன்பட்டான். அதுகேட்ட மந்திரிகள் மன மகிழ்ந்து, அதனை முன் சென்று பாண்டிய ராசாவுக்கு உணர்த்தும்பொருட்டு தூதர்களை விடுத்து, சோமசேகரராசாவோடு மதுரையை அடைந்தார்கள். சோமசேகரன் சுந்தரபாண்டியரை வணங்க, அவர் அவனைத் தழுவி முகமன் கூறி, அவனுக்கு ஆசனங் கொடுத் தருளினார்.

அதன்பின் மந்திரிகள் விவாக தினம் நிச்சயித்துக்கொண்டு, அரசர்கள் யாவருக்கும் திருமுகங்கள் விடுத்து, மணமுரசறைவித்து, நகரமெங்கும் அலங்காரஞ் செய்வித்தார்கள். திருமுகம் பெற்ற அரசர்களும், முனிவர்களும், பிரம்ம விட்டுணு இந்திரன் முதலிய தேவர் களும், பிறரும் மதுரையை அடைந்து, சுந்தர பாண்டியரையும் தடாதகைப் பிராப்தியாரையும் வணங்கித் துதித்தார்கள். பாண்டியர் அவர் வர்க்கு ஏற்ற வரிசை கொடுத்தருளினார். சோம சேகரனுடைய புதல்வியாகிய காந்திமதி யுடைய இலக்கணமனைத்தையும் பிரகஸ்பதி பகவான் நூல் வழியே ஆராய்ந்து, அங்குள் ளார் யாவருக்கும் தெரிவித்தார். அதுகேட்ட யாவரும் மனமகிழ்ந்தார்கள்.

பின்பு உக்கிர குமாரர் ஸ்நானங்கு செய்து, திருமணக் கோலங்கொண்டு, மங்கல வாத்தியங்கள் ஓலிக்க வந்து, ஆசனத்தின் மேல் எழுந்தருளியிருந்தார். மகளிர்கள் காந்தி மதியை நீராட்டி, மணக்கோலங்கு செய்து, அழைத்துக்கொண்டு வந்து, உக்கிர குமாரருக்கு வலப் பக்கத்தில் இருத்தினார்கள். அப்பொழுது சோமசேகரன் உக்கிர குமார ரையும், காந்திமதியையும் சிவபெருமானும் உமாதேவியமாக மதித்து, தன் மனைவி கரக நீர் வர்ப்ப, உக்கிரகுமாரருடைய திருவுடியை விளக்கி, பூமாலை குட்டி, மது பருக்கம் ஊட்டி, காந்திமதியைடைய கையை உக்கிர பாண்டியருடைய கையிலேற்றி, வேதமந்திரத் தைச் சொல்லி, “குரிய குலத்தரசனாகிய சோமசேகரன் என்னும் பெயரையுடைய யான் சந்திர குலத்தை விளக்கவந்த சுந்தரபாண்டியருடைய குமாராகிய உக்கிர வருமானுக்கும் என் புதல்வியைக் கொடுத்தேன்” என்று தாரா தத்தஞ் செய்தான். மங்கல வாத்தியங்களோல் லாம் ஆர்த்தன. கற்பகப் பூமாரி பொழிந்தன. அக்கிளி வலஞ்சுழித் தெழுந்தது, மகளிர்கள் வாழ்த்தொலி எடுத்தார்கள். உக்கிர குமாரர் காந்திமதியைத் திருமங்கிலியந் தரித்து, பாணிக்கிரகணங்கு செய்து, விவாகச் சடங்கு களொல்லாவற்றையும் முடித்து, வீதிவலம் வருவாராகி, இம்மையே நன்மை நல்குமிறை வுரையும் சொக்கநாத சுவாமியையும் மினாட்சியம்மையையும் வணங்கி, மீண்டு, திருமாளிகையை அடைந்து, தாய் தந்தையர் இருவரையும் வணங்கினார். சுந்தரபாண்டியர் கல்யாணத்தின் பொருட்டு வந்தவர் யாவரை யும் அழுது செய்வித்து, நானாவரிசைகள் கொடுத்து, விடை தந்தருளினார்.

சில நாளாயின் பின் உக்கிர குமாரரை நோக்கி, “புத்திரனே! இந்திரனும்

எழுதி வைக்காத கணக்கும், உழுது விதைக்காத நிலமும் ஒருபோதும் உருப்பாது.

வருணமும் உனக்கு பகவராவர்; மேற்மலை தருக்கடையும், ஆதலால், இந்திரனுடைய முடி சிதறும்வண்ணம் இந்த வளையை எறி வாயாக! கடல் சுவறும் வண்ணம் இந்த வேலை விடுப்பாயாக! மேற்மலை தருக்கொழி யும் வண்ணம் இந்தச் செண்டினால் அடிப்பாயாக!” என்று சொல்லி, அம் மூன்று படைக்கலங்களையும் கொடுத்தருளினார். உக்கிர குமார் அம் மூன்றையுந் தொழுது வாங்கிக் கொண்டார்.

அதன்பின் சுந்தரபாண்டியர் உக்கிர குமாரரை முடிகுட்டி, தம்முடைய ஆணையை யும் அரசுரிமையையும் செங்கோலையும் அவருக்குக் கொடுத்து, சுமதி முதலிய மங்கிரிகளை நோக்கி, “மங்கிரிகாள்! இவளைக்

கண்ணிமைபோலக் காப்பது உங்கள் கடன். இனி இவ்வரசு இவனுடையதே” என்று அருளிச் செய்தார். பின் உக்கிர பாண்டியரை நோக்கி, “புதல்வனே! நாம் இந்தப் பூமியை நெடுங்காலம் அரசியற்றினோம். இனி நீ இம் மந்திரிகள் சொல்லும் நீதிவழி ஒழுகி, செங் கோன் முறை செய்து, திருவோடும் பொலியக் கடவாய்!” என்று திருவாய் மலர்ந்து, தம் முடைய கணங்களெல்லாம் முன்னன் வடிவ மாக தம்முடைய நாயகியாகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரோடும் திருக்கோயிலிற் சென்று, எழுந்தருளியிருந்தார். உக்கிர பாண்டியர் தரும நால் விதிப்படி அரசியற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

ஆன்மீலை அடிவது ஏன்?

ஆன்மிலையறிவுதானால் யாது பயன்? என்று சிலருக்கு ஒரு கேள்வி பிறக்கலாம் பல காரணங்களாலும் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கும் அறிவின் சக்தி புலன்கள் ஜந்தாலும் இயங்கி, தன் தத்துவங்களாகிய உருவம், ஓலி, ஓளி, சுவை, மனம் என்ற ஜந்து பகுதிகளையும் அறிந்துவிட்டபின் மேலும் வேகம் அதிகரித்து மீதியாகவும், அறியப்படாததும் ஆகிய தன் ஆதி நிலையை, அரூபசக்தி தத்துவத்தை, அறியும் ஆர்வமாக ஒரு எழுச்சி பெறுகிறது. இவ்வகையில் வேகம்கொண்ட அறிவுக்கு எவ்வளவுதான் புலன்களின் வாயிலாக அனுபோகங்கள் கிடைத்தபோதிலும், அதனால் முழுத் திருப்தியும், அமைதியும் பெறமுடியாது குறைவுபட்டே நிற்கிறது. அந்தப் பக்குவுத்தின் தன்னிலையை அறிந்துவிட்டால் எழுந்த வேகம் தணிந்து முழுப்பயன் பெற்றவிருக்கிறது.

உதாரணம்: ஒரு ஆற்றில் தண்ணீர் வருகிறது. குறுக்கே பல ஏரிகள், குளங்கள், நீர்நிலைகள் இருக்கின்றன. ஆற்றுநீர் அந்தப் பள்ளங்களை நிரப்பும் வரையில் அதைத் தாண்டிப் போகாது. நிரம்பிவிட்டபின் அதன் வேகம் மேலும் அதிகரிக்க முன்னோக்கி ஒடுகிறது ஒரு மேடு, மலை குறுக்கிட்டாலும் அதைச் சுற்றிக்கொண்டு சென்று கடைசியாகக் கடலில் சங்கமமாகி விடுகிறது. அதன் வேகம் அக்குடன் (ழும்பிகிறது).

அதுபோலவே அறிவின் வேகத்திற்கேற்றபடி புலன்களின்மூலம் இயங்கி, மிகுதி வேகம் தன்னையறிந்த பிறகு முடிவடைகிறது. மேலும் தன்னிலையாகிய ஆதி தத்துவம் அறிந்தபின், அங்கே அறிவின் தத்துவமும் அதன் இயக்கம், முடிவு என்பனவும் தெரிந்துவிடுவதால் தானே பல உடலுருவாய் இயங்கும் ஒருமைத் தத்துவமும் இன்ப துன்பங்களின் காரணம், எழுச்சி, மாற்றம் அனைத்தும் தெளிவாக விளங்கி விடுகின்றன. இந்நிலையில் அறிவு அமைகியைப் பெறுகிறது.

அஞ்சாமை நெஞ்சில் வேண்டும், துஞ்சாமை கண்ணில் வேண்டும்.

இறையும் மறையும்

- திரு கிராமலிங்கம் ஜியபாலன் அவர்கள் -

இறைவன் பிறப்பு இறப்பு இல்லாத வன். இதனால் பிறவியின் காரணமாக வருகின்ற இன்ப துன்பம் பற்றுப் பாசம் விருப்பு வெறுப்பு எவ்வயும் அவனுக்குக் கிடையாது. தவிர மனித மொழி, மனித அறிவு இவைகளும் கடந்தவன், கற்பனைகளுக்கு எட்டாத வன், மேலும் இறைவனுக்குப் பற்றுப்பாசம் இன்ப துன்பம் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத தனால் அவனிடம் நடுநிலைத் தன்மையும் காணப்படுகின்றது. ஆகவே அவன் ஒரு குறிப்பிட்ட மனித மொழி இன கலாசார கூட்டத் திற்கோ அல்லது தனி மனித இனத்துக்கோ, அல்லது உயிரினங்களுக்கு மட்டுமே உரிய வனல்ல. மாறாக அனைத்துப் படைப்புக்களுக்கும் அனைத்து இயக்கங்களுக்கும் காரணமானவன். முக்கியமாக படைத்தல், காத்தல் அழித்தல் இதில் எந்தத் தொழிலுக்கும் தனித்து, தன்னை மற்றைய தொழில்களில் இருந்து விடுவித்து ஒரு தொழிலுக்கு மட்டும் அவன் முக்கியத்துவம் தருவதில்லை. மாறாக விதித்த விதிப்படியே அனைத்து இயக்கங்களும் இயங்குவதற்கும் அவனே காரணம் ஆவான்.

மறைகள் இந்தப் பூமியில் பிறந்து இறந்த ஆன்மாக்கள் மேலும் வாழும்போதே பூர்வ புண்ணிய பலத்தால், யாகங்கள் மற்றும் தவங்களால் சுக்தி பெற்று அந்தபுதங்கள் செய்த ஆன்மாக்கள், தெய்வ நிலைபெற்று இறைநிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டாலும்கூட, பிறவியினால் ஏற்பட்ட அறிவு, அறியாமை, பற்று பாசம், விருப்பு வெறுப்பு, இன்ப துன்பம்,

மற்றும் கருணை அல்லது வெறுப்பு மற்றும் மொழியின் பண்பாடுகள் தவிர தன்னைச் சார்ந்தவர் சாராதவர்கள் என்ற வேற்றுமை, அதாவது பிரிவினைகள்கூட இவற்றுக்கு உண்டு. எனவே இறை மறை இரண்டையும் இன்றைய நவீன அறிவியல்கள் ஆராட்சிகள் மூலம், ஆய்வு செய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

படைப்பு:

இறைவனின் படைப்பாற்றல் தனித் துவமானது. மனிதர்கள் கையில் கிடைப்பதைப் பொருத்தி பூட்டிப் படைப்பதுபோல் கிடையாது. மாறாக தானாக உருவாகிப் பரிணாமமடைந்து இயங்கக்கூடியதாகவே படைத்துவதான். தவிர அனுக்களின் உருவாக்கத்தை மட்டும் மனிதர்களால் கண்டு பிடிக்க முடியாதபடி தனது மாயா சக்தியால் வெறுமையில் இருந்து உருவாக்கினாலும் கூட, மனித அறிவு ஆற்றல்களினால் தனது படைப்பாற்றலைக் கண்டுபிடித்து, விஞ்ஞான மெய்ஞ்ஞானங்களால் கையாளக்கூடியதாகவும் மாற்றங்கள் செய்யக்கூடியதாகவும், படைத்துவதான். உதாரணம் மழை. அதாவது பூமியில் உள்ள ஆறு நதிகள் மற்றும் கடலில் இருந்து, சூரிய வெப்பத்தினால் ஆவியாகச் செய்து, மழையாக மீண்டும் பூமியை வந்தடையச் செய்து, உயிரினங்கள் பயன்டையச் செய்துவதான். இதனால் இந்த இயக்கங்களை மனிதர்கள் கண்டறிந்து காலத்தைக் கணித்து, மறையருள் (மெய்ஞானம்) மூலமும்

அறிவியல்கள் (விஞ்ஞானம்) மூலமும் மாற்றுக் கள் செய்து பயன்டைய வைத்துள்ளான். அதாவது கடல் நீரை நன்னீராக நேரடியாக மாற்றியும் மனிதன் பயன்டைகின்றான்.

இவ்வாறே குழந்தைப்பேறும் இடம் பெறுகின்றது. அதாவது குழந்தைப்பேறு இல் லாதவர்கள் அல்லது விரும்பிய பிள்ளையை வேண்டியவர்கள் (ஆண் - பெண்) அன்று மறையுறுள் (மெய்ஞானம்) மூலமும் இன்று அறிவியல் (விஞ்ஞானம்) மூலமும் பெற்றுக் கொள்கின்றமை சான்றாகும்.

மேலும் இறைவன் ஒரே மூலத்தில் இருந்து பரிணாமமடையச் செய்து படைத் தமையால் மனிதர்கள், போருள்களை இணைத் துப் பொருத்திப் பயன்படுத்தக் கூடியதாகவும் மரபணுக்களை மாற்றி, மனிதன் புதிய உயிரினங்களை உருவாக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது. தவிர ஒரே மூலத்தில் இருந்து படைத் தமையால் அறிவுபூர்வமாக படைத்த இறைவன் ஒருவன் என்பதும் உறுதியாகின்றது.

காத்தல் அழித்தல்:

உயிரினங்களில் முக்கியமாக மனிதனின் உடலிலும்கூட பரிணாமத்தின்மூலம் நோயெதிர்ப்பு சக்தியை உருவாக வைத்து போர் வீரர்கள்போல் தன்னியக்க முறையில் செய்து வைத்தமை இறைவனின் காத்தலுக்கு அடையாளம். ஆனால் அதே இறைவனே நோய் கிருமிகள் பரிணாமத்தால், உருவாகி பல்வேறு வகையில் பெருகி நோயெதிர்ப்புச் சக்திக்கு சவாலாக புதிதூ புதிதாக உருவாக வைத்தமை, இறைவனின் அழித்தலுக்கு அடையாளம். தவிர மனித அறிவை பரிணாம மடையச் செய்து மறையுறுள் (மெய்ஞானம்) மூலம், இயற்கை மூலிகை மருத்துவத்தையும் அறிவியல் (விஞ்ஞானம்) மூலம் செயற்கை

இரசாயன மருத்துவத்தையும் இரண்டு மருத்து வங்களையும் இணைத்தும் செய்ய வைத்து, உயிர்களைக் காப்பாற்ற தூண்டுகின்றமையும் இறைவன் வைத்த விதியின் நிகழ்ச்சி நிரல் தான்.

மறைத்தல் அருளால்

பலியிடுதல்களில் இருந்துதான் மறையருள் சக்திகளை மனிதன் முதலில் இனம் கண்டுகொண்டான். இதற்கு எல்லா மதமுமே ஆதாரம். காரணம் கடவுளுக்குப் பலியிடுதல் எல்லா மத வேத வரலாறுகளிலும் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. எவ்வாறாயினும் கொடிய நோய்கள் பச்சை இறைச்சி மற்றும் இரத்தங்களால் உருவானமையால், உயர்வான வழி பாட்டு முறைகளை உருவாக்கியும் கொண்டான். தவிர முத்தியின்பத்தையும் கண்டுகொண்டான். இது நிஜ உலகத்திற்கு நிகரான, நிழல் உலகங்களை தோற்றுவித்ததுடன், ஒரு சில சித்தர்கள் இவற்றை தமது கட்டுப்பாட்டுக் குள் கொண்டுவந்து அநீதிகளைச் செய்தமையையும் அறிய முடிகின்றது.

புராணங்கள்

ஒரு காலத்தில் தனிநபர்கள் வழிபாடு வேறுபாடாக இருந்தது. இதனால் பல்வேறு வழிபாட்டு முறைகளும் பின்க்குகளும்கூட இருந்தன. இவற்றை ஒரே இறைவன் என்ற கோட்பாட்டுன் ஒன்றாகக் முயன்று தோல்வியற்றுமையால் அவை, அறுவகைச் சமயமாக பல்வேறு ஒத்த வழிபாட்டு முறையை ஒருங்கிணைத்து அல்லது அவதாரங்களாகக் காட்டி, உருவாக்கப்பட்டாலும், அறுவகை சமய மறுமலர்ச்சி தனை சார்ந்த வழிபாடுகளை இறைநிலைக்கு உயர்த்தியமை ஆய்வுகள்மூலம் உறுதியாகியும் உள்ளது. இந்தவகையில் அறுவகை

சமயப் புராணங்களிலும் தமது கடவுளர் களையே இயற்கையாகவும் இறைவனாகவும் காட்டியமையும் இன்னும் பல ஒத்த தன்மை களும் காணப்படுவதாலும் இவற்றை இந்து மதம் என்கின்ற ஒரு மதத்துக்குள் அடக்கி விடவும் முடியும்.

இதிகாசங்கள்

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் மூன்றுக்கும் மூலமாய் நிற்பவன் ஒரே இறைவன். ஆனால் மறைகள் இவற்றை தனித்தனி யாகப் பிரதிபண்ணுகின்றன. எவ்வாறாயினும் இறையும் மறையும் இணைந்தே மனித வாழ்வை இயக்குகின்றன. இவ்வாறு இரண்டும் இணைந்து இயக்கியபோதும் இறையாற்றலும் மறையாற்றலும், தனித்துவமாக மேலோங்கிய செயல்பாடுகள்மூலம் இதிகாசங்கள் இறையையும் மறையையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதையும் காணலாம். உதாரணம் இராவணன் இராமனிடம் தோற்று நிற்கும்போது இராமனை இராவணன் இவன் பிரம்மனுமில்லை, விச்னுவுமில்லை, சிவனுமில்லை மூலமாய் நிற்கும் இறைவனே என ஏங்குவதாகக் காட்டப்படுவதானது இராமன் இறைவன் என்பதல்ல மாறாக இராமன் இறையாற்றலையும் இராவணன் மறையாற்றலையும் தத்தமது வலிமைகளால் காட்டி நிற்கின்றமையாகும்.

மேலும் மகாபாரதம் மறையாற்றல் களை மேலோங்கச்செய்ய இடம்பெற்ற யந்தம் ஆகும். இங்கு மறையாற்றலே இறையாற்றலாக உயர்த்தப்பட்டு இறைவனே அழித்தலைத் தூண்டிவிடுவதாகவும் காட்டப்பட்டும் உள்ளது. எவ்வாறாயினும் கிருஷ்ணர் இடையர் குலத்தையும் அவரது நண்பரான குசேலர் பிராமண வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்

என்பதையும் இதிகாசம் மிகத் தெளிவாகக் காட்டவும் தவறவில்லை.

வழிபாடுகள்

மறைகள் வழிபாடுகளால் உருவாகி வழிபாடுகளால் சக்திபெற்று மனிதர்களுக்கு அருள்புரிகின்றன. வழிபாடுகள் இல்லாவிட்டால் அல்லது வழிபாடுகளின் விதிமுறை தவறிவிட்டால் அவை செயல் இழந்துவிடும். அல்லது மாற்றுமாக துப்பத்தைத் தரக்கூடும். ஆனால் இறைவன் தோற்ற அழிவு இல்லாத வன், மட்டுமல்ல அவன் பிறந்து இறக்காத படியால் சுவையின்பம் புணர்வின்பம் மற்றும் பற்றுப்பாசம் மொழியறிவு என எவையும் அவனுக்கு இல்லாதபடியால் இறைவனுக்கு எந்த வழிபாடுகளும் தேவையும் இல்லை. மேலும் மனிதர்களின் வேண்டுகோளின்படியும் ஆலோசனைகளின்படியும் அவன் உலகை இயக்குவதுமில்லை, மனிதர்களுக்கு கட்டுப்படவேண்டிய எந்தத் தேவையும் இறைவனுக்கு இல்லை. ஆனால் இயற்கையின் இயக்கங்களை தனியக்க முறையில் இயங்கவைத்து, மறைகள்மூலம் அருள்பெறவும் செய்துள்ளான். இந்த மறைகளிலும் விருப்புவெறுப்பு பற்றுப் பாசத்தை கைவிட்டு இறைநிலையை அடைந்த ஆஸ்மாக்களும், வழிபாடுகள் இல்லாவிட்டாலும் செயல் இழந்து போகாது. அல்லது தன்னைத்தானே புதுப்பிக்கும் சக்தி வாய்ந்தவையாக இருப்பதனால் இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞான சக்தியாகவும் அருள்புரிகின்றன. இவற்றை முறையே மனிதனும் சரிகை, கிரிகை, யோகம், ஞானத்தால் வழிபடுகின்றான்.

இந்தவகையில் முருகன் கலியுகவரதாக, தன்னைத்தானே புதுப்பித்து அருள்

புரிகின்ற. வல்லமையைப் பெற்றிருக்கின்றான். எவ்வாறாயினும் மறைகள் தன்னை முதல்மையாக வைத்து ஆதரிப்பவர்களுக்கு கட்டுப்படுவதாலும் வரலாறுகளை அடுத்த சந்ததியினருக்கு கொண்டு போகவேண்டும் என்பதற்காகவும், வழிபாட்டு விதிமறைகளுக்கு கட்டுப்படுகின்றன. தவிர மனிதர்களுக்கு அவை அருள்புரிவதால், மனிதர்களும் நன்றி

உணர்வுடன் அவற்றைக் காப்பாற்றுவேண்டிய தேவையும் உள்ளது. எவ்வாறாயினும் இன்று கொடிய கொரோனா வைரஸ் நோய் பரவியதால் எந்த மத ஆலய வழிபாடும் இல்லாமல் செய்து இறைவன் தன்னை எல்லா மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல இயற்கைக்கே பொதுமையாக தன்னைக் காட்டுகின்றான்.

கடவுள் யார்?

அரசன் ஒருவனுக்குக் கடவுள் யார் என்ற ஜூம் எழுந்தது. இது குந்து அறிஞர்கள் பலரிடம் விளக்கம் கேட்பான். யாருடைய விளக்கமும் அவனுக்கு நிறைவைத் தரவில்லை. கோயிற் பூசாரியை அழைத்த அவள், “உங்களுக்கு ஒரு யாத தவணை தநுகிறேன். அந்தங்கு கடவுள் யார் என்பதை விளக்க வேண்டும். விளக்கம் எனக்கு நிறைவைத் தரவில்லையானால் உங்கள் உடலில் உயர் இருக்காது” என்றார்.

வீட்டிற்கு வந்த பூசாரி அடுத் தந்தனையில் இருந்தார். “கடவுள் யார் என்பதை எப்படி விளக்குவது? அறிஞர்கள் தந்த விளக்கத்தையே அரசர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையே. என் தலை போவது உறுதி” என்ற கவலையுடன் இருந்தார். தன் தந்தை கவலையுடன் இருப்பதை அவருடைய எட்டு வயது மகள் பார்த்தாள். “தந்தையே! ஏன் கவலையாக இருக்கிறதார்கள்?” என்று கேட்பாள்.

நடந்தை எல்லாம் சொன்ன அவர் “யக்ளோ! இன்றோடு அரசர் தந்த தவணை முடிகிறது. கடவுள் யார் என்பது எனக்கே புயியில்லை. நான் எப்படி விளக்கம் சொல்லவேன்?” என்று வருந்தத்துடன் சொன்னார். அறிவுக் கூர்மையுடைய அவள் “தந்தையே! உங்களுக்குப் பதில் என்னை அரசரிடம் அனுப்புகிறீர்கள். கடவுள் யார் என்பது குறித்து நான் விளக்கம் தநுகிறேன்” என்றாள். வேறு வழியில்லாயல் பூசாரியும் தன் மகளை அரசவைக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

அரசவைக்குள் நுழைந்த அவள் அரசனார் வணங்கினாள். “ஸ்ரீமியே! நீ யார்?” என்று கேட்பாள் அரசன். “அரசர் பெருமானே! நான் பூசாரியின் மகள். தங்கள் ஜூந்திற்கு விளக்கம் தா வந்துள்ளேன். தங்கள் ஜூம் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?” என்று தயக்கம் எதுவுமின்றக் கணர்க் குரலில் கேட்பாள் அவள்.

அறிவாளி வீசும் அவள் முகத்தைக் கண்ட அரசன், “ஸ்ரீமியே! கடவுள் யார்?” என்று கேட்பாள். “அரசர் பெருமானே! தங்கள் கேள்விக்கு விடை அளிக்கும் முன் ஒரு குவளையில் பால் கொண்டுவரச் சொல்லுகிறீர்கள்” என்றாள் ஸ்ரீமி. அந்தங்கேயே பால் அவளிடம் தூய்ப்பது. பால் கொண்டுவந்தவனைப் பார்த்து அவள் “இந்தப் பால் என்ன நிறைக் கூடாது” என்று கேட்டாள். “வெள்ளை நிறம்” என்றாள் அவள். “இந்தப் பாலைக் கருந்த மாடு என்ன நிறம்?” “கருப்பு நிறம்”. “அந்தக் கருப்பு நிற மாடு எதை உண்டு இந்தப் பாலைத் தந்தை?” “பசும் புல்லை”. அவனைப் போகச் சொன்னாள் அவள்.

எல்லோருக்கும் தெரிந்ததையே இவள் ஏன் கேட்டு அவையின் பொன்னான நேர்த்தை வீணாக்குழியாள் என்று எல்லோரும் முனையுறுக்கத் தொடர்கினார்கள். அரசனைப் பார்த்து அவள் “யார் பச்சைப் புல்லைக் கருப்பு மாப்பிறகுத் தந்து, வெள்ளைப் பாலை உருவாக்குமிருானோ அவற்றாள் கடவுள். விந்துயான செயல்கள் அனைத்தும் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றவர்” என்று விளக்கம் தந்தாள். இதைக்கேட்டு யகிழ்ந்த அரசன் தான் அளிந்திருந்த முத்துயாலையை அந்தச் சீருமியின் கழுத்தில் அளிவித்தாள்.

தோல்வி குற்றம் ஆகாது. உயர்வற்ற இலட்சியமே குற்றமாகும்.

வழித்துணை

35

- ஆசகவீ செ. சீவகப்பீரமணியம் அவர்கள் -

- 01 எப்போதும் எவ்விடத்தும் நாண்யமாய் நடந்திட்டால் இப்போது அதுமைக்கு உதவாமல் போனாலும் தப்பித் தவறியோர்நாள் அவரெரமக்குத் தேவையுறின் அப்போது நாம்காட்டிய நாண்யமே கைகொடுக்கும்.
- 02 உமக்குதவா ஒன்றிங்கு பிற்க்கும் உதவக்கூடாதென்று உமக்குள்ளுர் கொள்கையினை நீர்வகுத்துக் கொள்ளாதீர் பிற்க்குதவி வாழ்வதுவே இறைப்பைப்பின் நோக்கமதால் தமக்குதவாக் கொள்கையோரை தன்பைப்பாய் இறைகருதான்.
- 03 வேதனைகள் இல்லாத வாழ்வுதனை விரும்புபவர் ஏனையோரை வேதனையுள் தள்ளாமல் இருக்கவேண்டும் பிற்தம்மை வேதனையுள் தள்ளியவர் துன்பமுற நாம்மட்டும் மீளன்னைல் நீழ்துயரே தந்துவிடும்.
- 04 பலன்கருதிப் பாரிஸ்நாம் உயிர்வளர்த்தல் பாவம் வளர்த்ததற்காய் பலன்தருதல் உயிரினத்தின் சுபாவம் நலன்கருதி இறைவனைநாம் வணங்குதலும் பாவம் வணங்குதற்காய் பலன்தருதல் இறைவனது சுபாவம்.
- 05 போலியான அன்போடு மரியாதை கெளரவழும் கேலிசெய்து ஒருவரைநாம் பழிப்பதற்குச் சமமாகும் காலினையே தொட்டறிஞர் களித்திடநீர் பணிந்துபாரும் மேலிருந்து மெய்யான அம்முன்றும் உமைச் சேரும்.
- 06 குப்பி விளக்கென்று கூடவுள்ள ஒளிவிடுத்து ஒப்பரிய ஒரொளிக்காய் ஒருபோதும் காத்திராதீர் இப்புவியில் நாம்வாழ இருப்பவைகள் சில ஆண்டே அப்பப்போ பெறுமொளியைப் பெற்றிடுவீர் ஒளிரந்திடுவீர்.

- 07 நிதானம் புரிந்துணர்வு நேர்வழி நல்லொழுக்கம் இவை உதாரணமாய் வாழ்வதற்கு ஏற்றநல்ல வழிமுறையாம் சதாநம் வாழ்விலிதைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்திட்டால் எதனாலும் அழிவிலையாம் ஏற்குமதை உலகமுமாம்.
- 08 உன்னிலை நன்றாக உயர்ந்திருக்கும் வேளையிலே என்னிலையை நீகொஞ்சம் எண்ணுதற்கும் மறவாதே அன்னிலை பிறிதோர்நாள் உணவந்து சேர்ந்திட்டால் நன்னிலையில் நீவாழ அன்னிலையே உதவிடுவாம்.
- 09 உன்நாவொரு தாமரைப் பூவிதழ் ஆகும் நாமகள் அதிலென்றும் இருந்திடல் வேண்டும் நாளிலும் பொழுதிலும் அதில் அவள் வாழ உன்மையும் இனிமையும் ஊறிடல் வேண்டும்.
- 10 ஏழை என்றொருவன் தனைஎண்ணி வருந்துதற்கு நாளை நம்செயலே காரணமாய் அமையுமெனில் வேளைவரும் போதிலவன் தோளை நிமிர்த்தியேமை கோழையென்பான் ஏழையிலும் கோழை இழிவன்றோ.

ஸநிதியான் ஆச்சிரமம் மேற்காண்டுவரும் நிதித்திய அன்னபின்னிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சகல சமுதாயம் பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளலும்.

காசுக்கட்டளை

செ. மோகனதாஸ்
சந்திதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமானாறு.
தொ.இல - 0213219599, 0212263406

காசோலை

செ. மோகனதாஸ்
க.இல - 7342444
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

E.mail : suthanm329@gmail.com
: sannithiyam@hotmail.com

நித்திய அன்னப்பகுக்கு உதவிபுரிந்தோர் வியரம்

(தொடர்ச்சி)

S. ராஜேஸ்வரி	அச்சுவேலி	1000. 00	
சி. குகன்	ஏழாலை	2000. 00	
பா. யோஷான்	கண்டா	5000. 00	
ப. பிரவீன்	சுவிஸ்	2500. 00	
ஆ. நயனி	நெல்லியடி	2000. 00	
K. கந்தசாமி	மந்திகை	1000. 00	
திரு தனராஜா குடும்பம்	வட்டுக்கோட்டை	5000. 00	
S. சண்முகராஜா	கண்டா	5000. 00	
யோ. இறைவன்	இனுவில்	5000. 00	
க. பவனுஜன்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00	
சி. சுதர்சன்	சங்கானை	1000. 00	
S. சஸ்மிதா	சங்கானை	5000. 00	
க. தெட்சணாமூர்த்தி	கோண்டாவில்	1500. 00	
யோ. கமலாம்பிகை	கண்டா	500. 00	
செ. சிவசோதி	ஆதியாமலை	2 உழவுஇயந்திர விறகு	
ச. தர்மலிங்கம் மூலம் Dr S. பகபதிராசா நினைவாக சித்தங்கேணி		10000. 00	
ரா. கமலபூபதி	மல்லாகம்	2000. 00	
R. பாலகிருஷ்ணன்	வெள்ளவத்தை	5000. 00	
பா. பாலேந்திரா	பருத்தித்துறை	2000. 00	
போட்டோ ஸ்ரீ	கோண்டாவில்	5000. 00	
ம. ஜெயராஜன்	கொழும்பு	5000. 00	
K. ரஞ்சன்	லண்டன்	5000. 00	
ந. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா	(ஸ்ரீமில்)	அளவெட்டி	5000. 00
வ. செல்லத்துரை	அச்சுவேலி	1000. 00	
சு. நிதீசன்	கொடிகாமம்	5000. 00	
த. பிருந்தாபன்	மந்துவில்	மரக்கறி 1மூடை அரிசி	
திரு லவீன்	உரும்பராய்	5000. 00	
செ. பிறேமதாஸ்	சமரபாகு	1000. 00	
நா. கதிர்காமநாதன்	கொழும்பு	10000. 00	
மா. மகேந்திரம்	புத்தார்	2000. 00	
திரு சண்முகராஜா குடும்பம்	இடைக்காடு	1500. 00	

S. ரமணன்	வத்ரி	1000. 00
பூரண ஆச்சிரமம்	கன்டா	500. 00
பூரண ஆச்சிரமம்	ஊரெழு	11900. 00
போ. புஸ்பலதா	கொக்குவில்	2000. 00
கு. கேசிகன்	மீசாலை	10000. 00
சி. விக்னேஸ்வரன் குடும்பம்	அரியாலை	5000. 00
செ. சோமாஸ்கந்த குடும்பம்	நல்லூர் (கன்டா) மரக்கறி, 60k அரிசி	1000. 00
திரு நடராசா குடும்பம்	வட்டுக்கோட்டை	2000. 00
திரு நாகராஜா குடும்பம்	ஜேர்மன்	1000. 00
T. சிவானந்தன்	லண்டன்	5000. 00
சி. சிவலிங்கம்	லண்டன்	1000. 00
திரு சிவானந்தம் குடும்பம்	உரும்பராய்	500. 00
சத்தியமுர்த்தி ராசலெட்சுமி	வல்வெட்டித்துறை	10000. 00
K. அனுஷா	கொழும்பு மரக்கறி	2முடை அரிசி
திரு நாகதீபன் குடும்பம்	அமெரிக்கா	1முடை அரிசி
திரு சுரேசன் குடும்பம்	லண்டன்	1முடை அரிசி
அ. சுதீஷன்	பண்டத்தரிப்பு	2000. 00
தி. சந்திரகுமாரன்	கட்டைப்பிராய்	1000. 00
ந. யோகேஸ்வரன்	உரும்பராய்	2000. 00
வே. கந்தசாமி	இடைக்காடு	2000. 00
திரு பிரகாஸ்	பிரான்ஸ்	1000. 00
P. பாலமுரளி	அல்வாய்	10000. 00
திரு ஏகாம்பரம் குடும்பம்	குப்பிளான்	2000. 00
திரு ஜெகதீஸ்வரன் குடும்பம்	லண்டன்	5000. 00
கு. ராகவி	கரணவாய்	1000. 00
மு. துஷாரா	நீரவேலி	1000. 00
க. சுரேஸ்	காங்கேசந்துறை	2000. 00
S. பாலசுப்பிரமணியம்	லண்டன்	5000. 00
ரா. நாகலைவன்	புதுக்குடியிருப்பு	5000. 00
வே. நடராஜா	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
ம. விந்துஜா	பண்டத்தரிப்பு	2000. 00
யோ. திருக்குமரன்	இனுவில்	10k அரிசி 1000. 00
ஐ. தர்மரத்தினம் நினைவாக	மல்லாகம்	1000. 00
வை. கஜேந்திரன்	சங்கானை	4000. 00
த. தங்கமணி	அச்சுவேலி	4000. 00
ச. பிரசாந்தன்	பொலிகண்டி	2000. 00
கா. தயாபரன்	கொழும்பு	3முடை அரிசி
		(தொடரும்...)

பொருளை இழந்தவனுக்கு மின்சியிருப்பது அனுபவம் மட்டுமே.

கான்செப்டர் 2020 வைகாசி மற்றும் சித்தர் பாடல்கள் புலப்படேதுகின்ற 96 தத்துவங்கள்

- கு. கஜானா அவர்கள் -

“சித்தர்கள்” எனுஞ் சொல் இலக்கண வரையறைக்கு அப்பாற்பட்டதாகும். சித்தர்களது இயல்புகளை முற்றுமார்க்க கூறி இலக்கணம் காண இயலாது. சித்தி பெற்றவர்கள், அருள் அடைந்தோர் சித்தர்கள் என்று அகராதி கூறுகின்றது. சித்தர்கள் என்ற சொல்லிற்கு சித்தத்தை அறிந்தவர் என்று பொருள். சித் அறிவு. எனவே ஞான அறிவு கைவரப்பெற்றவர்கள் சித்தர்கள். உடம்பிற்குள் 96 வகையான வேதியியல் தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன என்ற உண்மையை அறிந்தவர்கள் சித்தர்கள். அதை சித்தர் தத்துவங்கள் என்ற பெயரில் அழைத்தனர். நூட்பமான உடலை அறிய நாம் தெரிந்துகொண்டால் உலகம் அனைத்திற்கும் கருவாய் நிற்கும் பொருளின் தத்துவத்தை தெரிந்துகொள்ள வழியாகும். மனித உடலில் 72000 நாடி நரம்புகள் உள்ளன. உடம்பில் ஓடும் இரத்தக்குழாய்கள் 700 இதையெல்லாம் தன்வசம் கொண்டு வந்து தன் விருப்பம்போல் மாற்றும் செய்தவர்கள் சித்தர்கள். தன்னைத்தான் அறியும் இயல்பு மனிதனிடம் மட்டும் உள்ளது. மனிதனிடம் மட்டும் சடப்பொருள்களில் உள்ள தத்துவம் முதல் சுசனிடம் நிரம்பியுள்ள தத்துவம் வரை எல்லா தத்துவங்களும் நிரம்பியுள்ளன.

“உறுதியாம் பூதாதி யோரைந் தாகும்

உயர்கின்ற பொறியைந்து புலனைந்தாகும்.....”

என்ற பாடலில் நமது உடலில் உள்ள 96 தத்துவங்கள் கூறப்பட்டுள்ளது. அவை,

ஆத்ம தத்துவங்கள் - 24	நாடிகள் - 10	அவஸ்தைகள் - 05
மலங்கள் - 03	குணங்கள் - 03	மண்டலங்கள் - 03
பிணிகள் - 03	விகாரங்கள் - 08	ஆதாரங்கள் - 06
தாதுக்கள் - 07	வாயுக்கள் - 10	பஞ்சகோசங்கள் - 05
வாயில்கள் - 09	என்றவாறாக 96 தத்துவங்கள் பிரித்துக்கூறப்பட்டுள்ளன.	

இதனைத் திருமூலர், “முப்பதும் முப்பதும் முப்பத்தறுவருஞ்.....” என்ற பாடலில் 96 மெய்க்களும் திடமாக அமைந்த மதில் கோட்டை உடைய உடம்பின் கண் வாழுகின்றனர். திடமான உடல் சிதைவுற்றால் இந்த 96 பேரும் உடலைவிட்டு ஓடிவிடுவார்கள் என்று கூறுகின்றார்.

உடம்பின் முக்கியத்துவத்தினை திருமூலர் பின்வரும் பாடலுடாகக் கூறுகின்றார்.

“உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்

திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்....”

ஐம்புதங்களும் நம் உடலாகிய பிண்டத்தில் உள்ளது. இதனை,

எதிர்ப்பே மனிதனை அறிவாளியாக ஆக்குகின்றது.

“அண்டத்திலுள்ளதே பிண்டம், பிண்டத்திலுள்ளதே அண்டம்...” (சட்டமுனி) பாலுடாக அறியமுடிகின்றது. அந்த ஜம்பெரும் பூதத்துவமாகிய மன்னில் பிரமா சுவை, ஓளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றும் எனும் ஜந்து குணங்களை உடைய மன் ஆகிய பூமியில் தாவர சங்கம உருவங்களான பிரபஞ்சம் அனைத்தும் உண்டாக்குகிறார். மன்னை அரைத்துப் பற்றிவேதால் உடலில் உண்டாகும் கட்டியாகிய இரணங்களும் வாதப் பெருமலும் போகும். பொன், வெள்ளி, உலோகங்கள் பிறப்பதற்கு இடமாகும். எலும்பு, தோல், தசை, நாடி முதலிய உடல் கூற்றினை உடையதாய் நான்கு கோணமுடைய சக்கரத்தைப் பெற்று பிரமனுக்கு இருப்பிடமாக இருக்கும்.

“பூசவிரணம் பொருமல் போம் பொன் முதலாம்
ஆசையுள்ள பண்டமதிலுண்டாம்....”

என்ற பாலுடாக அறியமுடிகின்றது. அப்பு (நீர்) ஸ்பரிசனுபரஷம் எனும் நான்கு குணம் தத்துவத்தில் பிரபஞ்சங்கள் அனைத்தையும் மகாவிஷ்ணு காந்தல் தொழில் புரிகிறார். நீரினால் சுக்கிலவிருத்தியுண்டாகும், பற்களுக்கு விருத்தியுண்டாகும், கண் காசம், பித்த மேகம், சொறி போகும்.

“காசமறும் தந்தங்கழலாது மேகமுதல்
வீசுமனல் தணியும் வீரியமாம்....”

என்ற பாலுடாக அறியமுடிகின்றது. தேயு (நெருப்பு) தத்துவமாகிய சுப்தஸ்பரிச உருவ எனும் மூன்று குணங்களை உடைய நெருப்புத் தத்துவத்தால் பிரபஞ்சங்கள் அனைத்தும் அழித்தல் தொழில் புரிகின்றார்.

வாயு (காற்று) இரண்டு குணங்களையுடைய வாயுவினால் மகேசவரன் மாய சம்பந்தப் பிரமையை சீவன்களுக்கு உண்டாக்குகிறார். ஆகாயம் (வெளி) தத்துவமாகிய ஒன்றே எனும் குணமுள்ள ஆகாச தத்துவத்தால் சீவர்களுக்கு ஞானத்தை அளிக்கிறார்.

ஏழ தாதுக்கள் சேர்ந்து இப் பருவத்தைச் செயற்படுத்துகின்றன. இத் தாதுக்கள் பற்றி திருமூலர் கூறும்போது,

“இரத்தம் உதிரம் இறைச்சிதோல் மேதஸ்
மருவிய அத்தி வழும்பொடு மச்சை....”

என்று குறிப்பிடக் காணலாம்.

ஜம்பொறிகள், ஜம் புலன்கள் பற்றி நோக்குவோம். மெய், வாய், கண், செவி, மூக்கு. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொன்றை அறிவதால் பஞ்ச ஞானேந்திரியங்கள் என்று பெயர்பெறும். இதை சித்தர் ஒருவர் தனது யோகபலத்தால் அடக்கி விடுகின்றார்.

“புலன் ஜந்து வீதியில் வையாளி பாயும்
புரவியெனும் மனதை ஒருமைப்படுத்த....”

(பாம்பாட்டிச் சித்தர்)

எண்ணங்களை உற்பத்தி செய்வது மனம், புலன்களை அடக்கினால் மனம் ஒருநிலைப்படும். மனம் ஒருநிலைப்பட்டால் எண்ணங்கள் அறும். எண்ணங்கள் அறுபட்டால் வெட்டவெளியாகும் மனம்.

பல அறிஞர்களுடன் உறவாடினால் நீயும் அறிஞனாவாய்.

“ஆங்காரம் உள்ளடக்கி ஜம்புலனைச் சுட்டறுத்து தூங்காமல் தூங்கிச் சுகம் பெறுவதேக்காலம்?”

(பத்திரகிரியார்)

இவ்வாறாக ஜம்புலன்களையும், பொறிகளையும் அடக்கியாள வேண்டும் என்கிறார். கனமேந்திரங்கள் வாய், கை, கால், குதம் நீரின் தன்மையுடையது உடலில் உண்ட உணவை மலமாக வெளியேற்றும் செயற்பாடுடையது. இதனை அடக்கியானாலும் தன்மை சித்தர்களிடம் உண்டு. இதனை,

“பார்க்கையிலே ஜம்புலனை நன்றாய்ப்பாரு
பதிவான சத்துமொடு பரிசம்ரூபம்.....”

(அகத்தியர் சௌமிய சாகரம்)

அந்தக்கரணங்கள் மனம், அறிவு, நினைவு, அகங்காரம். மனம் ஒடுங்கி அந்த இடம் ஒன்றுமில்லா குன்யமாகி வெட்டவெளியாக்க வேண்டும். வெட்டவெளியான இடமே தெய்வம் என்று நாம் உணரவேண்டும் என்பதைச் சிவவாக்கியார்,

“மன மெங்குண்டு மாயையும் இங்குண்டு
.....வெட்ட வெளியதன்றி மற்றவேறு தெய்வமில்லையே”
என்று கூறியுள்ளார்.

வாயுக்கள் இயங்க நம் உடலில் நாடிகள் 10 உள்ளன. இடங்கலை, பிங்கலை, கழிமுனை, சிகுவை, புருடன், காந்தாரி, அந்தி, அலம்புடை, சுங்கினி, குரு. இவ் நாடிகள் பற்றி திருமந்திரம்

“உற்ற விவரம் உறுதியாம் என்றந்தி....”

எனவும்,

“இந்துவும் பானுவும் இலங்கு தலத்திடை....”

எனவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

வாயுக்கள் 10 பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன் உள்வாங்குதலும் வெளியே விடுதலும் செய்து நாம் உண்ணும் உணவை செரிக்கச் செய்ய உதவும்.

“பிறமையா மிதன் பிரிவு பிராணவாயு

பெரு மூலாதாரத்தின் கட்டோன்றித்தான்....” என்கிறது.

அபானன் சவாதிட்டானத்திற்கு கீழ்நோக்கி மலம், சலத்தை தள்ளும் உண்ணும் உணவை சேரவேண்டிய இடத்தில் சேர்க்கும் தன்மையுள்ளது.

“இருக்கவே யபானத்தினியக்கங் கேளாய்

ஏற்ற சவாதிட்டானத் துற்பத்தியாகும்....”

(யூகிமுனிவர் வைத்திய சிந்தாமணி) என்கிறது.

வினை நல்வினை, தீயவினை என்பதும். மும்மலம் அற்றவர்கள், நல்வினை தீவினை அகற்றியவர்கள், என்றும் அழியாத நிலை உள்ளவர்கள் அஞ்சவைத் தத்துவம் முப்பத்தாறு வைகாசி கடந்து நின்ற தோற்றமுடையார் என்பதைத் திருமந்திரம்,

“சித்தர் சிவலோகம் இங்கே தெரிந்தோர்

.....முதல் முப்பத்தாறே” என்று கூறுகின்றது.

வெற்றியின் இரகசியம் எடுத்த செயலில் நிலையாக நிற்பதுதான்.

பஞ்ச ஆசயங்கள்- அமர் ஆசயம், பகர் ஆசயம், சல ஆசயம், மல ஆசயம், சுக்கில ஆசயம் பஞ்சகோசங்கள் நம் தூல உடம்பு ஏழு தாதுக்களால் உண்டானது. அன்னமய கோசம், பிராணமய கோசம், மனோன்மய கோசம், விஞ்ஞான கோசம், ஆனந்தமய கோசம் என்றும் கூறுவார்.

ஆறு ஆதாரங்கள், மூலாதாரம், சுவாதிப்பானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்கஞ என்பன. ஆறு ஆதாரங்களையும் பரிபாஸையாகத் திருமந்திரத்தில் சில பாடல்களில் திருமூலர் சுட்டியுள்ளார்.

“ஆறு பறவைகள் ஜந்தகத்துள்ளன” இங்கு ஆறு பறவைகள் எனச் சுட்டப்படுவது ஆறு ஆதாரங்களையுமே ஆகும்.

மண்டலம் மூன்று, அண்டங்கள் எப்படி குரியன், சந்திரன், அக்கினி போன்றவற்றால் அறியப்படுகிறதோ, அதேபோல நம் உடலின் கண் குரிய, சந்திர, சுழிமுனையின் கண் நடப்பது என்பதாம்.

எண் விவகாரங்கள்- ஞானநிலைப் பயிற்சிக்குத் தடை என்பதால் இதை அறுக்க வேண்டும். காமம்- ஆசை, குரோதம்- பிணக்கு, உலோபம்- பிடிப்பாடு, மோகம்- மயக்கம், மதம்- கர்வம், மாற்சரியம்- உட்பகை, இடும்பை- நான் என்ற அகங்காரம். அகங்காரம் பிற்ர குற்றத்தைக் கூறி தன் குற்றத்தை மறைத்தல், இவற்றையெல்லாம் கடந்த ஞான நிலையுடையவரே சித்தர்கள்.

பஞ்சவத்தை, நினைவு, கனவு, உறங்கம், பேருங்கம், உயிர்ப்படங்கல்.

“கண்டன ஜந்தும் கலந்த வோரைந்....” (திருமந்திரம்) என்கிறார். இவ்வாறாகக் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களினுடோக சித்தர்கள் குறிப்பிடும் 96 உடல் தத்துவங்கள் பற்றி அறியமுடிகின்றது. இவற்றில் ஒன்றின் இயக்கம் குறைவடையுமாயின் ஒரு மனிதனால் சீராக இயங்க முடியாது. இவ் உடம்பானது அழியும்போது 96 உம் உடம்பைவிட்டு நீங்கும்.

ஆன்மாவின் பிரதிபலிப்பு

இடைவிடாமல் யனதை ஒடுக்கும் பயிற்சியின் ஆற்றலால் பழைய, தீய செயல்கள் அறிக்கின்றன. இறுதியாக நல்ல செயல்களும் அறிந்துபோகின்றன. நல்ல செயல்களும் தீய செயல்களும் ஒவ்வொருவரு அடக்கிவிடுகின்றன. பின்னர் ஆன்மா மட்டும் நன்மை மற்றும் தீமைகளால் கட்டுப்பாததாய், எங்கும் நிறைந்தாய், எல்லாம் வல்லதாய், எல்லாம் அறிந்தாய் கய ஒளியில் மினர்கிறது. அப்போதுதான் மனிதன் தனக்குப் பிறப்பு- இறப்பு எதுவும் இல்லை. வின்னூல்கோ, மன்னூல்கோ எதுவும் வேண்டியதில்லை என்பதை அறிகிறான். தான் பிறந்ததும் இல்லை. இருக்கப்போதும் இல்லை. எல்லாம் இயற்கையின் விளையாட்டு. அது ஆவ்யாவில் பிரதிபலித்தது என்பதை அறிகிறான்.

கண்ணாடியில் பிரதிபலிக்கும் ஒளி கவரில் நகருகிறது. ஆளால் கவரோ முட்டாள்தனமாகத் தானே நகர்வதாக நினைக்கிறது. நம் விடபூரும் அவ்வாறே. சித்தம் தான் பல்வேறு உருவங்களாகி ஓயாமல் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நானோ இந்த உருவங்கள் எல்லாம் நாமே என்று நினைக்கிறோம். இந்த மயக்கங்கள் எல்லாம் மறைந்துவிடும். அந்த சுதந்திர ஆன்மா கட்டளையிடும்போது.... ஆம், அது பிரார்த்திக்க வேண்டியதில்லை. அது கட்டளையிடுகின்ற அந்தக் கணமே அதன் விருப்பங்கள் நிறைவேற்றப் படுகின்றன. நினைத்தை எல்லாம் அதனால் செய்ய முடியும்.

நன்றாக உழைக்கின்ற எந்த மனிதனும் ஏழ்மையை அடைவதில்லை.

அருளின் வேகம்

-திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜகானந்தகுரு அவர்கள்-

வாயு வேகம், மனோ வேகம் என்பார்களே, அவற்றிலும் பார்க்க வேகமானது ஒன்று உள்ளது. அதுதான் என்ன என்று இன்றைய சிந்தனைக்கு எடுத்துக் கொள்வோம்.

வாயு வேகம். வாயுவிலும் பார்க்க அதிவேகமானது மனோ வேகம், நாம் இருந்த இடத்தில் இருக்க எது மனமோ எண்ணிய உடனே எங்கு செல்ல வேண்டுமோ அங்கெல் ஸாம் நொடிப்பொழுதில் சென்று திரும்பியும் விடும். இதுதான் மனோ வேகம். இது நாம் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை.

ஆனால், இந்த வாயு வேகம், மனோ வேகம் இரண்டிலும் பார்க்க மிக அதி வேகம் வாய்ந்ததுதான் இறைவனது அருள்வேகம், கருணை வேகம். தனது மெய்யடியார்களுக்கு இன்னல் ஏற்படும்போது இறைவன் தூஷ்யத்து அருள்புரியும் வேகம் இருக்கின்றதே, அதுவே இரண்டையும் விஞ்சும் அளவுக்கு அதி வேகம் வாய்ந்தது. உதாரணம் வேண்டுமா? சொல்கிறேன்.

முதலாவது தாயுமான சவாமிகள். தனது மெய்யடியாளுக்காக அவரது மகளுக்கு காவேரி கடந்து வந்து பிரசவம் பார்த்த வேகம் இரண்டாது, பகவானுக்குத் தாமரைப் பூ கொய்ய ஆற்றில் இறங்கிய கஜேந்திரன் என்னும் தலைவன் யானையை முதலை வடிவில் இருந்த முன்னாள் சபிக்கப்பட்ட கந்தர்வன் என்பவன் நீருள் இழுக்க, கஜேந்திரன் முதலையோடு போராடுகின்றான். ஒரு பூம் பகவானுக்குப் பறித்த தாமரை மலர்

கீழே விழாவண்ணம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது, தன்னை முதலை யிடமிருந்து காப்பாற்றியாக வேண்டும், போராட்டம் நீஷ்க்கின்றது, தாமரை பிடித்த தன் துப்பிக்கையை உயர்த்தியபடி, போராடுகின்றான் முதலையோடு கஜேந்திரன்.

இந்த நேரத்தில்த்தான் பகவான் கஜேந்திரன்மேல் கருணைபொழிய ஆரம்பிக்கின்றார். இச்சப்பவும் கஜேந்திர மோட்ச கதையில் வருகின்றது. வைகுந்தத்திலிருந்து நாராயணர் கஜேந்திரன் என்னும் யானையைக் காப்பாற்றப் பறந்து (ஒடோடி) வந்த வேகம் இருக்கின்றதே அதுதான் கருணை வேகம். பக்தி உலகில் அந்தக் கதைக்கு ஒரு தனி மாவுசு உண்டு. பெருமாள் கஜேந்திரனைக் காப்பாற்றப் பறப்பட்டபோது, அவர் தன்மேல் ஏறிப் புதியவேர் என்று கருடன் அவர் முன்னே வந்து நின்றதாம், “இவன் வேகம் போதாதே. இவன் வேறு குறுக்கே வருகின்றானே” என்று அவனைக் கையிலெடுத்து கக்கத்தே அடக்கிக் கொண்டு புறப்பட்டாராம் பகவான்.

புறப்பட்ட அவசரத்தில், பெருமாள் தன்னருகேயிருந்த இலக்குமிதேவியின் மேல் ஆடையை உருவித் தன் தோளில் போட்டுக் கொண்டு கஜேந்திரனைக் காத்திட விரைந்தாராம். இவ்வாறு கற்பனை செய்து கஜேந்திர மோட்ச கதையை ஆந்திர தேசத்தில் சொல்வோருமுண்டு. இக்காட்சியைக் கண்ட கஜேந்திரன், முதலை காலைக் கெளவிய தால் ஏற்பட்ட வளியில் தூஷ்யத்துக்கொண்டிருந்த

உயர்ந்த உள்ளங்களுக்கு இடையில்த்தான் தூய்மையான தோழை மலரமுடியும்.

வலியையும் மறந்து, தனது சிறிய கண்களை இறுக்கிக்கொண்டு நமட்டுச் சிரிப்பு சிரித் தானாம்.

இங்கு நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது, வாயு வேகத்தையும் மனோ வேகத்தையும் தாண்டிய, ஈசனின் கருணை வேகத்தையேயாம்.

பகவான் இப்படியெல்லாம் போக மாட்டார். சங்கு, சக்கரம், கிரீடம், பட்டுப் பீநாம்பரம், குண்டலம் என்றால்லவா இலாவண்யமாகப் போவார். என்னைப் பாருங்கள்! நான் எத்தனை அழகாகப் பட்டுடேத்தி பொட்டு வைத்து ஜவ்வாது பூசித்தானே எங்கும் புறப்படுவேன். அரசு அவைப் புலவர் ஆனநானே இப்படி என்றால் பகவான் அப்படிச் செல்வாரா? என்று வாதாடனாராம் ஓர் அரசு அவைப் புலவர். எல்லாம் தனக்கு வந்தால் தெரியும் எவை அவசியம் என்று கூறிப் போந்தார், கதை சொல்ல வந்தவர். ஒரு நாட் காலையிலே குளிக்க ஆயத்தமாகி அரையில் ஒரு துண்டோடு மாத்திரம் என்

ணைய் வழிய வழிய நின்ற அரசு அவைப் புலவரிடம் உமது பேரப்பிள்ளை கிணற்றில் வீழ்ந்து விட்டான் காப்பாற்றும் என்று வந்தவன் பதற்றுத்துடன் கூற புலவர் துண்டும் துணியும் நிலத்தில் வீழ்ந்தது தெரியாமல் ஒரே ஒட்ட மாகத் தெருவில் இறங்கி ஓட, அங்கே சிரித்துபடி பேரக் குழந்தையோடு கதை சொல் பவர் நிற்கக் கண்டார். அப்போது அரண் மனைப் புலவரைப் பார்த்து கதை சொல்பவர் கூறினார். “உமது பேரக் குழந்தைக்கு ஆயத்து என்றதும் உமது பட்டு வஸ்திரமும் ஜவ் வாதுப் பொட்டும் எங்கே ஜயா போயிற்று? கெளபீனத்தோடு ஓடின்ரே! உமது வேகம் இப்படி என்றால் பகவான் தன் அடியார் துன்பம் தீர்க்க எத்தனை வேகத்தில் சென்றிருப்பார்!” என்றாராம்.

எனவே, நாமும் தினமும் சிறிது நேரமாவது மனதார இறையை வழிபட்டு, இறைவனின் இந்தக் கருணை வேகத்தை அனுபவிக்க முயற்சிப்போமா?

இறை இன்பத்தை அனுபவிக்க...

ஒரு யக்தனுக்கு வறட்டு விளக்கங்களெல்லாம் அவன் கொண்டுள்ள என்னத்தை உறுதிப்படுத்த தேவைப்படுகின்றதே தவிர அதற்கு மேல் அவற்றால் எந்தப் யயும் இல்லை. ஏனென்றால் அவன் செல்லும் பக்தி என்னும் இந்தப் யாதை அவனை வெரு சீக்கிரம் தெளிவற்றதும் கொந்தளியு மிக்கதுமான ஆராய்ச்சி நிலைகளைக் கடக்கச் செய்கிறது. மேலும் இது இறைக்காட்சி பெறும் நிலைக்கு உயர்த்தத் தகுதி வாய்ந்ததாக உள்ளது.

இறைவனின் திருவாரூரால் அவன் செய்த உள்ளத நிலையை விரைவில் அடைந்து விடுகிறான். அங்கே கற்பனைக்கோ, வலுவிற்கு ஆராய்ச்சிக்கோ இப்பில்லை. வெற்று ஏட்டுக் கல்வியின் துணையோடு இருளில் உழவும் கொண்டிருக்கும் அலைச்சல்கள் இல்லை. அங்கே அவன் இறையனுப்பி என்னும் ஒளியை நேரே தரிச்கிறான். அதன்பிறகு அவன் காரணம் தேடி அலைவதில்லை. பெரும்பாலும் அவன் இறைகாட்சியைக் கண்டுவிட்டவாகக் காணப்படுகிறான்.

உண்மையை உணர்ந்து கொண்டதால் விவாதிப்பதில்லை. இறைவனைக் கண்டுகொள்வதும் அவனை உணர்வதும் இறையின்பத்தை அனுபவிப்பதுமாகி இந்த நிலை பெருநிலை அல்லவா? வாழ்க்கையில் நாம் அடையக்கூடிய மிகப்பெரும் யயன் இதைவிட வேறென்ன இருக்க முடியும்?

சிறந்த நூல்கள் விலைமதிக்க முடியாத பொக்கிழம்.

இறுப்படை வீக்கேளின் பெருமை

-திரு காரை எம்.பி. அருளானந்தன் அவர்கள்-

முருகன் என்றால் அழகு. பார்த்தால் அழகு. முருகனைப் பற்றி கருத்து பரிமாறினால் அழகு. ஏன்! நினைந்தாலே அழகு. கருத்துக்கு இனியணாய், காட்சிக்கும் இனியணாய் திகழ்பவன் முருகன்.

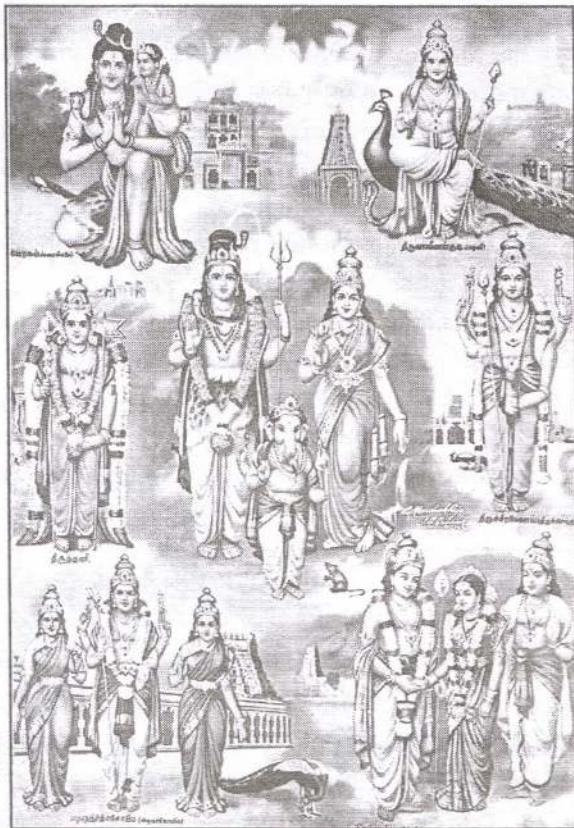
குன்று இருக்குமிடமெல்லாம் குமரன் இருக்குமிடம் என்பது ஆன்றேர் வாக்கு. தமிழ்நாட்டில் முருகனுடைய தலங்களாக வணங்கப்படுபவை ஆறுபடை வீடுகள். அந்த ஆறுபடையப்பனை இங்கே ஒவ்வொரு தலமாக தரிசிப்போம்.

திருப்பரங்குன்றம்

மதுரை நகருக்கு மேற்குப் பகுதியில் எட்டு கிலோமீற்றர் தொலைவில் இருக்கிறது திருப்பரங்குன்றம். இந்தக் குற்றத்தின் சிறப்பு இது சிவலிங்க வடிவத்தில் அமைந்திருப்பதாகும். திருப்பரங்குன்றத்திற்கு இன்னொரு சிறப்பும் உண்டு. தேவர்களை பெரிதும் துன்புறுத்தி மகிழ்ந்தார்கள் அரக்கர்கள். அவர்களின் தலைவன் சூரபத்மனையும் அவனுடைய படைகளையும் சம்ஹாரம் செய்து தேவர் குலத்திற்கு நன்மை புரிந்தார் முருகன். தங்கள் நிம்மதிக்கு வழிவகுத்த முருகனுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் தனது மகள் தெய்வானையை மணம் முடித்து கொடுக்கின்றான் இந்திரன். அந்தக் திருமணம் திருப்பரங்குன்றத்தில் நடைபெற்றது.

திருச்செந்தூர்

திருநெல்வேலியிலிருந்து சுமார் அறுபது கிலோமீற்றர் தொலைவில் உள்ளது. மூலவரான முருகப்பெருமான் நான்கு திருக்கரங்களுடன் தியான கோலத்தில் காட்சி அளிக்கிறார். இந்த மூலவர் திருடப்பட்டு பிறகு திரும்பக் கிடைத்தவர் என்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிற்குள் அந்திய ஆதிக்கம் ஊடுருவியிருந்த காலம் அது. அவர்களது அரம்ப நோக்கமே இந்திய செல்வங்களை கொள்ளையடிப்பதாகவே இருந்தது. அந்தவகையில் தமிழ் நாட்டிற்குள் நுழைந்த டச்சுக்காரர்கள்

அறிஞர்களின் கருவுலங்களாக விளங்குவது புத்தகங்கள்.

திருச்செந்தூர் வந்தார்கள். முருகன் கோயி லுக்கு வந்த அவர்கள் அழகு முருகனைக் கண்டார்கள். அது முற்றிலும் தங்கத்தாலான விக்கிரகம் என்று கருதி தூக்கிச் சென்றார்கள். அந்தப் பகுதியை ஆண்ட நாயக்கர்கள் அந்தக் கொள்ளளையைத் தடுக்க இயலாமல் தவித்தனர், துடித்தனர்.

முருகன் அவர்களின் வேதனையை அறிந்தான். அந்த உணர்வு வானில் புயற் காற்றும் மழையும், கடல் கொந்தளிப்பாக எதிரொலித்தது. டச்சு கொள்ளளையர்கள் பயந்தனர். தமிழ் நாட்டின் ஆஸ்மீக நம்பிக்கையின் விளைவுதான் இந்த மோசமான இயற்கைச் சீற்றும் என்றிந்தார்கள். உடனே முருகனின் விக்கிரகத்தை கடலில் தூக்கி ஏற்றந்தார்கள். வேலனை விடுவித்து விட்ட நிம்மதியில் இயற்கையும் அமைதி கொண்டது. ஆனால் கடலில் விழுந்த கடவுள் கரைக்கு வர வில்லை. சுமார் 5 வருடங்கள் வரை திருச்செந்தூர் கோயிலில் முருகன் விக்கிரகம் இல்லாத நிலை. கோயிலுக்கு புது விக்கிரகம் செய்ய தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்தப் பணியை மேற்கொள்ள திருமலை நாயக்க மன்னர்கள் முன் வந்தனர். திருச்செந்தூர் முருகன் அவர்கள் கனவில் தோன்றி, இன்னோர் விக்கிரகம் வேண்டாம். நான் உங்களையெல்லாம் விட்டு வெகு தொலைவில் எங்குமோ போய்விட வில்லை. இதோ பக்கத்தில் கடலுக்குள்தான் இருக்கின்றேன். நான் அமிழ்ந்திருக்கும் இடத்தை நீங்கள் அடையாளம் காண அந்த இடத்தில் ஓர் எலுமிச்சம்பழும் மிதக்கும் போய்ப் பாருங்கள் என்றார். மறுநாள் காலையில் அவர்கள் முருகன் காண்பித்த கடல் பரப்பில் கருடன் வட்டமடித்து முருகன் இருக்கும் இடத்தைக் காண்பித்தது. அவர்கள் கடலில் மூழ்கி முருகனை வெளிக்கொண்ரந்தார்கள். கடலில் சில காலம் முருகன் இருந்ததால்

மீன்கள் அவரின் சிலையை கொத்தி இருக்கின்ற அடையாளத்தை இன்றும் காணலாம்.

பழனி

உலக நன்மைக்காக நாரதர் கைலாயத்தின் மாம்பழ விளையாட்டை ஆரம்பித்தார். உலகம் சுற்றும் தத்துவத்தை சமயத் துக்கு ஏற்றாற்போலத் தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்கின்றார் விநாயகர். நியாயமான சிறுபிள்ளைக் கோபத்துடன் பெற்றோரைப் பிரிந்து செல்கின்றார் முருகன். சிவனும் பார்வதியும் பழனி மலையில் தனித்திருக்க தீர்மானித்து விட்ட முருகனை அமைதிப்படுத்துகின்றனர். “நீயோ ஒரு பழம், உனக்கொரு பழம் வேண் மோ” என்று கேட்டார்கள். அந்தப் பழம் நீ பழனியாகி பக்தர்களை உய்விக்கவா என்கின்றனர். மதுரைக்கு சுமர் அறுபது கிலோமீற்றர் தொலைவில் இருக்கிறது பழனி.

சுவாமிமலை

நான்காவது முருகனின் இந்தத் திருத்தலம் சுவாமிமலை. கயிலையில் முருகன் விளையாடிக்கொண்டிருந்தான். சிவனைத் தரிசிக்க வந்த இந்திரன் முதலான தேவர்கள் வழியில் சந்தித்த முருகனை நலம் விசாரித்து ஆதரவாய்ப் பேசிவிட்டு சிவனைப் பார்த்தார்கள். ஆனால் பிரம்மன் மட்டும் சிறு பிள்ளை தானே என்ற அலட்சியத்துடன் முருகனை ஏற்றுத்தும் பார்க்காமலே போய்விட்டார்.

பாலகள் முருகனுக்குக் கோபம் பொங்கியது. பிரம்மனை வரவழைத்தான். வேதம் ஒதுங்கள் என்று கேட்டான். பிரமனும் “ஓம்” என்று ஒது ஆரம்பித்தார். முருகன் நிறுத்தினான். “ஓம்” என்ற பதத்திற்கு பொருள் கேட்டான். பிரணவமே உருவானவன் பிரணவ மந்திரத்தின் பொருள் கேட்கிறானே என்று திகைத்து மயங்கினான். படைப்புக் கடவுள்

புத்தகங்கள் காலம் என்றும் கடலின் கரையில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள கலங்கரை விளக்கங்கள்.

பிரணவ மந்திரப் போருள் தெரியாது ஆக்கும் தொழிலை எவ்வாறு செவ்வனே செய்ய முடியும்? என்று கேட்ட வேலவன் பிரமனைச் சிறை வைத்தான். தானே படைப்புத் தொழிலை மேற்கொண்டான். சிவன் முருகனிடம் பிரமனை விடுவிக்குமாறு பணித்தார். பிரமன் விடுதலையானதும் அந்தப் பிரமனால் விளக்க இயலாத பிரணவ மந்திரப் பொருளை தனக்கு விளக்கிச் சொல்லும்படி முருகனிடம் கேட்டுக்கொண்டார் ஈசன்.

முருகனும் அதன் உட்பொருளை தெளிவாக சுவாமிகளுக்கு உபதேசித்தான். அதனாலேயே சுவாமிநாதனும் ஆனான். இவ் வாறு உபதேசம் நடந்த இடம் சுவாமிமலை கும்பகோணத்திலிருந்து பத்து கிலோமீற்றர் தொலைவில் உள்ளது.

திருத்தணி

ஐந்தாவது முருகனின் படைவீடு திருத்தணிமலை. செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இருந்து 10கிலோமீற்றர் தொலைவில் உள்ள கோயில். இங்கே முருகப்பெருமான் சாந்த சொருபி வள்ளியை மணம்புரிய வந்த குமரன் தம் காதலுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த

வள்ளியின் உறவினரான வேட்ரக்ளோடு சமர்புரிந்தான். எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டு, கோபம் தணிந்து திருத்தணி மலைமீது வந்தமற்ந்தான். அதே போல குருபத்மன் போன்ற அகர்களையும் வென்று அந்தக் கோபம் தணிய இங்கு வந்து இளைப்பாறுதல் பெற்றான். செருதணித்த இடம் அதாவது கோபம் தணித்த இடம் “செருத்தணி” இதுவே திருத்தணியாக மருவியது.

பழமுதிர்ச்சோலை

மதுரையிலிருந்து பன்னிரண்டு கிலோ மீற்றர் தொலைவில் உள்ளது. இத்தலத்தில் நக்கீர் தண்ணுடைய திருமுருகாற்றுப்படையில் பழமுதிர்ச்சோலை மலை கழுவோனே என்று இத்தலத்தைப்பற்றிப் பாடுகிறார். வள்ளிக்கு அருள் புரிந்த குமரவேளே பழமுதிர்ச்சோலையில் எழுந்தருளியிருக்கிறார் என்கிறது கந்த புராணம்.

தமிழ் முதாட்டி ஒன்னையாருக்கு மரத்திலிருந்து நாவல் பழத்தை உதிர்த்து சுட்பழமாக்கித் தந்தவன் கந்தவேள். இளவுல் பழம் உதிர்த்த தலம் அதுவே பழம் உதிர்ச்சோலை.

சிரிப்பு

ஆழமான சிரிப்பில் மனம் கரைந்துவிடுகிறது. சிரிப்பு மனதின் பாகமோ, இதயத்தின் பாகமோ அல்ல. உண்மையான சிரிப்பு உனது அடி வயிற்றின் ஆழத்திலிருந்து வரும்போது அது உனது மையத்திலிருந்து வருகிறது. அலைகள் மையத்திலிருந்து கிளம்பி வெளிவட்டத்துக்கு வருவதுபோல உண்மையான சிரிப்பு உனது மையத்திலிருந்து கிளம்பி அலையலையை உருவாக்கும். நீ உண்ணைப் பார்த்து சிரிப்பதுதான் உண்மையான சிரிப்பு. நீ சிரிக்கும்போது எதிர்காலத்திலோ, இறந்தகாலத்திலோ இருக்க முடியாது. சிரிப்பு முடிவானதின் வாயிலை திறக்கக்கூடும்.

எங்கு அன்பு இருக்கிறதோ அங்கு இறைவன் இருக்கிறார்.

நல்லற வில்வாழ்வு முத்திக்கு வழி காட்டும்

- திரு பு. கதிரித்தம்பி அவர்கள் -

இறைவன் ஆண்மாக்களை விணைகளை ஒழித்து திரும்பவும் தன் திருவடியில் சேரவேண்டுமென்ற பெரு நோக்குடன் பூமியில் படைக்கின்றான். இறைவனால் பூமியில் படைக்கப்பட்ட உயிரினங்களில் அறிய பிறவியை எடுத்த மானுடன் இந்த உண்மையை நன்கு உணர்ந்து, நல்லறமாகிய இல்வாழ்வை நடத்த வேண்டும். இந்த இல்லற வாழ்வு மனிதனுக்கு முத்தியை அடையும் வழியைக் காட்டும் என்பது இறையருள் பெற்ற அறிஞர் அறிவுரையாகும்.

மனிதன் பூமியில் பிறந்து விணைகளைக் களைய இறை வழிபாடும், நல்லற இல்லற வாழ்க்கையும் மிகவும் வேண்டப்படுகின்றது. மனிதன் தினமும் திருக்கோவில் சென்று அலகிட்டு, பூமாலை புனைந்தேத்தி, தலையாரக் கும்பிட்டு, கூத்துமாடி, தூய மனத்துடன் இறைவனை வழிபட்டு வர, அவன் அருள் கிட்டி முத்தியடைய வழிகாட்டுமென்பது தின்னம் என்று இறையருள் பெற்றோர் கூறுகின்றனர். இறையருளினால் சிறந்த இல்வாழ்க்கை ஏற்பட்டு விடுகின்றது. மனிதனுக்கு தெளிவான சிந்தனை ஏற்பட இல்வாழ்க்கையில் வரும் அடியார்களுக்கு அமுது கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சமா பாதகங்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். நல்லவற்றையே செய்யவேண்டும் என்ற உயர்ந்த எண்ணங்கள் மனதில் பதிந்துவிடும். மனைவியுடன் இன்பமாக எப்படி வாழவேண்டும் என்ற வழிவகைகள் தோன்றுவிடும். தான் தருமங்கள் செய்ய மனைவியின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற வழிகண்டு விடுவான். இதனால் வாழ்க்கை இன்பமயமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும். வள்ளுவன் காட்டிய நெறியில் நின்று இல்வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும்.

வள்ளுவன் இல்வாழ்க்கையில் நின்று ஒழுகி, மக்களுக்கும், இல்வாழ்க்கை எத்தன்மையைன, திருக்குறளில் ஒரு அதிகாரத்தில் “இல்வாழ்க்கை” என பாடியுள்ளார். மனையாள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதை,

“தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற

சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்” என அருளியுள்ளார்.

இன்னும்,

“இல்லதன், இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக்கடை”

கற்புடை இல்லத்தரசிக்கு இல்லத்தில் இல்லாததொன்றும் இல்லையென்றும், மாணாக்கடை இல்லாஞ்கு இல்லையொன்றும் இல்லை என்றும் திடமாக பாடல்மூலம்

எதை நீ நம்புகிறாயோ, அதுவாகவே நீ இருப்பாய்.

விளக்கியுள்ளார். பெண்ணின் பெருமையை பாடல்மூலம் படம்போட்டுக் காட்டிய பெருமை வள்ளுவருக்கு உரியது.

இல்லற வாழ்க்கையை துறந்து துறவற வாழ்க்கையை உடைய கெளசிக முனிவர் ஒருகால் வள்ளுவன் வீட்டுக்குப் பிச்சை எடுக்கச் சென்றார். அங்கே சென்ற கெளசிக முனிவர் “அம்மா பிச்சை கொடுங்கள்” எனச் சொல்லி வாசல் முற்றத்தில் நின்றார். நேரம் கடந்து சென்றும், அம்மா வராமையினால், மனத்தில் செருக்கு ஏற்பட்டு நின்ற நிலையில் அம்மா வெளியே வந்து முனிவர் நிலையை உணர்ந்து “கொக்கென்று நினைத்தனையா கொங்கணவா” என்று கூறினார். இதைக்கேட்ட முனிவருக்கு, “கொக்கை தான் ஏரித்ததை எப்படி அறிந்தார்” இந்த ஞானம் தனக்கில்லையே என வருந்தி அம்மாவைப் பார்த்து எப்படி ஞானத்தைப் பெறுவதெனப் பணிந்து கேட்டார். அப்பொழுது வள்ளுவர் மனைவியார், “இந்த ஞானத்தை வேடுவச்சேரிக்குச் சென்று பெற்றுக்கொள்வாய்” என அருளினார். உடன் முனிவர் வேடுவச்சேரிக்குச் சென்றார். அங்கு வேடுவத்தலைவன், தந்தைக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டிருந்ததனால், சுவாமி சற்றுப் பொறுங்கள் இதோ வந்து விடுகிறேனெனச் சொல்லி, இருக்கை கொடுத்தான். வேடுவத் தலைவன் தந்தையின் பணிவிடைகளை விரைவாக முடித்துக் கொண்டு ஓடோடி வந்து முனிவர் பாத்ததைப் பணிந்து, “சுவாமி தாங்கள் ஏழையடியவனாகிய இல்லத்துக்கு எழுந்தருளிய காரணம் யாது? எனப் பணிவாகக் கேட்டான். அப்பொழுது முனிவர் தனக்கு இன்னும் ஞானம் உண்டாகவில்லை, வள்ளுவன் மனைவி ஞானத்தைப் பெற தங்களிடம் அனுப்பி வைத்தார் எனக் கூறினார். உடனே வேடுவத் தலைவன் “சுவாமி, நான் ஞானத்தை அறியேன். நான் எனது தாய் தந்தையர்களுக்கு, நீராட்டி, உணவு ஊட்டி, வேண்டிய பணிவிடைகளைத் தினமும் செய்து வருகின்றேன் எனக் கூறியதும் முனிவருக்கு தான் தன் தாய் தந்தையர்களுக்கு கடமை செய்யவில்லையே என்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. இல்லற வாழ்க்கையில் நின்று ஒழுகிய வள்ளுவர் மனைவி கூறியதை உணர்ந்து, அவ்வழி நடந்து, ஞானம் பெற்றாரென்று நால்கள் பகருகின்றன.

வள்ளுவர் மனைவியின் இல்லற வாழ்வில்

“தெய்வம் தொழாள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை” என்பதுபோல் தனது கணவருக்கு பணிவிடை செய்து, முனிவருக்கு அறிவுரை கூறி வாழ்ந்த பெருமை அவளுக்குரியது. மாதம் மும்மாரி கற்புடை பெண்களுக்கும் செங்கோல் ஆட்சி செய்கின்ற அரசர்களுக்கும், வேதம் ஒதுக்கின்ற முனிவர்களுக்கும் பெய்ததாக அதன் மொழியில் அறியக்கிடக்கின்றது. கற்புடை மாதர்கள் வந்தி, மங்கையற்கரசியார், பாண்டிமாதேவி, கண்ணகி, கோவலன் மனைவி ஆகியோர் வாழ்ந்து இப்புழுமியைச் சிவபூமியாக்கினார்கள்.

நாயன்மார்களில், இல்லற வாழ்க்கையில் நின்று ஒழுகி இறைபதமடைந்த நாயன்மார்களில் சிறுத்தொண்டன், பிள்ளைக்கறி கொடுத்தான். (தாய் பிடிக்க தந்தை பிள்ளையை அறிந்து, கறி சமைத்துக் கொடுத்தான்) இல்லற வாழ்வில் ஒழுகிய இளையான்குடி மாற நாயனார் அர்த்த சாமத்தில் தன் வீட்டுக்கு வந்த அடியவனுக்கு வயலில் விதைத்த நெல்லை வாரி எடுத்துக்கொண்டுவந்து சோறு சமைத்துக் கொடுத்த நாயனாரின் இல்லற வாழ்வின் பெருமையை நாவினால் எடுத்துக் கூறவும் முடியுமோ? அப்புதியடிகள் இல்வாழ்க்கையில்

நாட்கள் கற்றுத் தராததை வருடங்கள் கற்றுக் கொடுக்கின்றன.

நின்று ஒழுகி, அப்பருக்கு உணவு கொடுக்க விரும்பி, முத்த திருநாவுக்கரசை வாழைக்கு குருத்து அறுத்துவர தோட்டத்திற்கு அனுப்ப அங்கு நாகம் தீண்ட ஓடி வந்து குருத்தைத் தாயார் கையில் கொடுத்து, உயிர் துறந்தான். மகன் உயிர் துறந்த செய்தி அப்பருக்குத் தேரியக்கூடாதென பாயால் சுற்றி மறைத்துவிட்டு, அப்பரை உணவு உண்ண வரும்படி, அப்புதியடிகளும், மனைவியும் மனம் தளராது அழைத்தனர். அப்பொழுது முத்த திருநாவுக்கரசு வராமை கண்டு எங்கே என வினவ, அப்பொழுது நாயனார் “அவன் இப்போது இங்கு உதவ மாட்டான்” என்று பதிலளித்தார். உண்மையை உணர்ந்த அப்பர் இறந்த மகனைக் கொண்டுவரச் செய்து, பதிகம் பாட உயிர்பெற்று தந்தை தாயாரை வணங்கினான். இந்த அற்புதச் செயல் இல்வாழ்க்கையில் ஒழுகிய அப்புதியடிகளுக்கு கிடைத்த பெருமையாகும்.

முத்திக்கு வழிகாட்ட கலியுகவரதன் செல்வச்சந்தியான் இருக்கின்றான். மானுட்டர் களாகிய நீங்கள் முத்திபெற செல்வச்சந்தியான் ஆலயம் தினமும் செல்லுங்கள். முடியாவிடில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் சென்று இல்லற வாழ்க்கை நல்லற வாழ்க்கையாக வர, சந்தியான் ஆற்றில் மூழ்கி, அவன் விழுதி உடம்பெங்கும் பூசி வினையொழிய வீதிவலம் வாருங்கள். ஆலயப் படியில் கால் பதிய வினை கழுவப்படும். இது நிச்சயம்.

மனசு

ஓர் அரசனுக்கு திடீரென இரண்டு கண்களும் குஞாகி விடுகிறது. அதைக் குணப்படுத்த, மலையுச்சியில் உள்ள சுஞ்சீவி மலையில் உள்ள மூலிகையைக் கொண்டுவந்து பிழிந்தால்தான் முடியும்! அதற்கு மலையுவாரத்தில் உள்ள தேவதை வழிகாட்டினால்தான் முடியும்! அந்த அரசனுக்கு மூன்று நூர்கள். அதில் முதலாமவன், “நான் கொண்டு வருகிறேன்” என கிளம்புகிறான். தேவதை வழிகாட்டி ஒரு நியந்தனை விதிக்கிறது. “நான் உள் பின்னால் வருவேன். நான் ‘இது பக்கம் திரும்பு என்றால், இது பக்கம் திரும்ப வேண்டும். வலது பக்கம் திரும்பு என்றால் வலது பக்கம் திரும்ப வேண்டும். நீ நட்பதை நியுத்தக்கூடாது; நடந்துகொண்டே இருக்கவேண்டும். எது நடந்தாலும் பின்னால் திரும்பிப் பார்க்கக்கூடாது...’” இதுதான் நியந்தனை என்றிருது.

முதலாமவன் நடந்து செல்ல தேவதை வழிகாட்டி சென்றது. திடீரென பின்னால் வரும் தேவதையின் சலங்கை ஒலி கேட்கவில்லை. “என்னாயிற்று?” என தன்னையறியாமல் திரும்பிப் பார்க்கிறான். நியந்தனையை மீறிவிட்டால் அவன் கற்சிலையாகிவிடுகிறான். அடுத்து இரண்டாமவன் கிளம்புகிறான். கிட்டத்தட்ட நியந்தனைகளுக்குப்பட்டு பாத்தூரம் வந்துவிடுகிறான். திடீரென சிரிப்பொலி கேட்கிறது. ஆர்வம் மிகுதியால் திரும்பிப் பார்க்கிறான். அவனும் கற்சிலையாகி விடுகிறான். மூன்றாமவன் அடுத்து வருகிறான்.

இவனுக்கும் இதே நியந்தனையுடன் தேவதை பின் செல்கிறது. இவனும் பின்வரும் சத்தம் நின்று போனாலும் மூன்னே செல்கிறான். பின்னால் அலறல் சத்தம், சிரிப்பொலி இவைகளுக்கில்லாம் திரும்பாமல் மூன்னே செல்கிறான். வெற்றியும் பெற்று மூலிகையையும் கைப்பற்றுகிறான்.

குறிப்பு:

பின்னால் வரும் தேவதைதான் நயது மனசு. அது நியந்தனையை விதித்துவிட்டு, செயல் உயிதியை தடுக்க எல்லா முயற்சியையும் கெய்யும். அதைப் புறக்கணிப்பதில்தான் நம் வெற்றி அடங்கியிருக்கிறது.

செய்த வினையும் செய்கின்ற தீவினையும் ஓர் எதிரொலியைக் காட்டாமல் மறையாது.

உருத்திராட்சத்தின் மகிழமை

- திரு எஸ்.ரி. குமரன் அவர்கள் -

உருத்திராட்சம் என்பது இமயமலைச் சாரலில் கிடைக்கும் ஒரு அழிவுமான மணி ஆகும் இதைப் பார்த்தாலே பாவங்கள் நீங்கும் என சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் மன வலிமைக்கும் ஞானம் பெறுவதற்கும் இது உதவுகிறது. உருத்திராட்சம் அனிபவர்கள் மனவலிமையுடனும் மன அமைதியுடனும் மந்திரங்களைச் செபிக்க முடியும். இதனை அனிபவர்களை ஞானி களாகச் சைவசமயம் மதிக்கிறது.

உருத்திரன் - அட்சம் என்பதே உருத்திராட்சமாகும். அட்சம் என்றால் கண் ஆகும். எனவே உருத்திராட்சம் என்பது உருத்திரனின் கண் எனப் பொருள்படும். ஆனால் உருத்திரனின் கண்ணீர் துளிகளே உருத்திராட்சமானது என்பது வரலாறு ஆகும். ஏதோ சிவனிற்கு கஷ்டம் வந்து அவர் அழுகதனால் வந்த கண்ணீர் என மெத்தப்படித்த மேதாவிகளும் நாத்தீகர்களும் தாமும் குழம்பி மற்றவரையும் குழப்புவதும் உண்டு. ஒருவர் கண் தாஞ்சாமல் கண் இமைக்காமல் வெகுநேரம் இருந்தால் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வருவது இயற்கையே. இப்படிப்பட்ட ஒரு குழந்தையில் சிவனின் கண்ணில் இருந்து சிந்திய கண்ணீரே உருத்திராட்சமானது.

முன்னொரு காலத்தில் தாரகாசுரன், கமலாசுரன், வித்யுன்மாலி என்ற மூன்று அசர சகோதரர்களும் முறையே தங்கம், வெள்ளி, இரும்பிலான பறக்கும் கோட்டைகளை வைத் திருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் தவ வலிமையாலும் இந்தக் கோட்டைகளின் வலிமையினாலும் பறந்து சென்று மூன்று லோகங்களையும் வென்று சகலையும் கடுமையாகக்

கொடுமைப்படுத்தினர். இதனைத் தாங்க முடியாத அவர்கள் சிவனிடம் சென்று தங்களைக் காக்கும்படி மன்றாடினர். சிவனும் அசரர்களை அழித்து அவர்களைக் காக்கத் திருவளம் கொண்டார். அதற்காக கண் இமைக்காமல் கடும் தவம் இயற்றினார். இதனால் அப்போது அவர் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் வரத்தொடங்கியது. அப்படி வந்த கண்ணீர் பூமியில் விழுந்து உருத்திராட்சமானது. அட்சம் என்றால் கண் அல்லது கண்ணிலிருந்து வெளிப்படுவது என்று போருள்படும். உருத்திர நிலையில் தனது புருவ மத்தியில் உள்ள மூன்றாம் கண்ணைத் திறக்கும்போது வெளிப்பட்ட அழற்றல் தின்ம வடிவிற்கு மாற்றம் அடைந்ததே உருத்திராட்சம் ஆகும். இதன் மூலம் உருத்திராட்சமென்பது சிவனின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோண்றியதாகவும் நாம் கருதலாம்.

உருத்திராட்சத்தின் வடிவம் அதில் உள்ள துளை அனைத்தும் இயற்கையானது. பார்க்கும்போது ஏதோ ஒன்றும் ஒரு செயல் பாடும் இல்லாத பொருளாகத் தெரிந்தாலும் உருத்திராட்சத்திற்குள்ள ஆழ்றல் விபரிக்க முடியாதது. குரியனின் மையம் உருத்திர மண்டலம் என்று அழைக்கப்படுவதைக் கொண்டு உருத்திராட்சம் என்பது எத்தகைய ஆழ்றலும் சக்தியும் வாய்ந்தது என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம். குரியனிற்கு ஒப்பான ஆழ்றல் கொண்டது உருத்திராட்சமாகும். குரியன் எவ்வாறு தன்னுடைய ஆழ்றலின்மூலம் குரிய மண்டலத்தை உருவாக்கியதோ அது போல உருத்திராட்சம் தனது ஆழ்றல்மூலம் அது இருக்கும் குழலைத் தன் கட்டுப்பாய்ந்துள்

கலங்காத உள்ளம் படைத்தவர்களே இறுதி வெற்றிக்கு உரியவர்கள்.

வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய சக்தி கொண்டது. சிவனின் மூன்று கண்களில் வலது கண் குரியனையும் இடதுகண் சந்திரனையும் நெற்றிக்கண் அக்னியையும் குறிக்கும். சிவனின் குரியக் கண்ணில் அதாவது வலக் கண்ணின் கண்ணில் இருந்து தோன்றிய உருத்திராட்சம் கபில நிறம் மற்றும் செம்மை நிறத்துடனும் 12 வகையாகும். இடது கண்ணில் அதாவது சந்திரக் கண்ணிலிருந்து வந்த கண்ணிலிருந்து உண்டான உருத்திராட்சம் வெண் நிறத்துடன் 16 வகையாகும். நெற்றிக் கண்ணின் கண்ணிலிருந்து தோன்றிய உருத்திராட்சம் கருப்பு நிறத்தில் 10 வகையாகும். உருத்திராட்சம் மொத்தம் 38 வகையாகும். இது முகங்கள் மற்றும் நிறங்களைக் கொண்டு பாகுபடுத்தப்படுகிறது. நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றியவை அதிக ஆற்றல் உடையவை என நாம் கொள்ளலாம்.

சிலிக்கான் மணல் துகள்கள்மூலம் செய்யப்பட்டு தாமிரக் கம்பிகளினால் இணைக் கப்பட்ட கணிப்பொறியின் சிப் வேலை செய் வதையும், உலகில் பல கிலோமீட்டர் தூரம் இடைவெளியில் இருக்கும் இருவரையும் தொடர்புகொள்ளச் செய்வதையும் நாம் காண் கின்றோம் உயிர்ந்த மணல் இதனைச் செய்யும் போது உயிரின்ஸ் ஒரு தாவரத்தின் விதை ஏன் இதைக்காட்டிலும் அதிகம் செய்யக் கூடாது என நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண் டும். கணிப்பொறி சிப்பை மட்டும் நாம் வைத் திருந்தால் அது வேலை செய்யாது. அதற்குத் தேவையான இணைப்புகள் மற்றும் மின்சாரம் வழங்கி சரியான முறையில் இயக்கினால் மட்டுமே அது சரியாக வேலை செய்யும். கணிப்பொறியும் சரியாக வேலை செய்யும். அதுபோலத்தான் சிறந்த உருத்திராட்சத்தினை தெரிவு செய்து சரியான ஆன்மீக ஆற்றல் உள்ளவர்கள்மூலம் பிரபஞ்ச சக்தியை

ஊட்டனால் அத்தகைய உருத்திராட்சம் சிறிய பிரபஞ்சமாக மாறி உங்கள் கையில் ஒரு சிறிய பிரபஞ்ச சக்தியையே கொடுக்கும்.

உருத்திராட்சத்திற்கு என சில இயல் பான குணங்கள் உள்ளது. சக்தியூட்பப்பட்ட உருத்திராட்சம் அணிந்திருப்பவர்களை துஸ்த மிருகங்கள் மற்றும் விஷ ஜந்துக்கள் தீண்டாது என்பது அறிவியலிற்கு அப்பாற்பட்ட உண்மையாகும். இதனால்தான் காடுகளிற்கு தவம் செய்யச்செல்லும் முனிவர்கள் தங்கள் உடல் முழுவதும் உருத்திராட்சத்தை அணிந்திருந்தார்கள்.

உருத்திராட்ச மாலையை தங்கம், வெள்ளி, செம்பு மற்றும் பட்டு நூலிழை ஆகியவற்றில் கோர்த்து அணியலாம். 27 மணிகளைக் கொண்ட மாலை தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. இதனைக் கொண்டு செபிக்கப் படும் மந்திரத்திற்கு விசேட பலன் உள்ளது. உருத்திராட்சம் அணிவதும் செபமாலையாக உபயோகிப்பதும் மோட்ச பதவிக்கு வழிகாட்டும் என்று கந்தபூராணமும் பத்ம பூராணமும் கூறுகின்றன. இதனை மாலையாக அணியும் போது முதலில் முறைப்படி சுத்திசெய்து பின்னரே அணியவேண்டும். தலையில் 32 உருத்திராட்சங்களும் கை மணிக்கட்டுகளில் 12 உருத்திராட்சங்களும் மேல் கையில் பதி னாறும் மார்பில் நூற்றியெட்டும் தரிப்பது சிறப்பாகும்.

1 முதல் 14 முகம் வரையிலான உருத்திராட்சங்கள் யார் யாரிற்குரியது என சிவபூராணம் கூறுகிறது.

ஏகழுக உருத்திராட்சத்தின் அதிதேவதையாக பரமசிவனைக் கூறுவார்கள். அதாவது பரப்பிரமம் ஆகும். ஒரு முக உருத்திராட்சத்தை அணிந்தால் எல்லாம் வல்ல சிவன் சந்தோசம் அடைவார். இதனால் பிரம்மஹத்தி தோசம்கூட விலகும் மனோதிடம் வளரும்.

இரண்டு முக உருத்திராட்சத்தின் அதிதேவதை சக்தியிடன் கூடிய சிவனாகும். அதாவது அர்த்தநாரீஸ்வரர் ஆகும். இந்த உருத்திராட்சத்தை அணிவதால் சிவசக்தி சந்தோசமடைந்து அருள்புரிவார். இதனால் பசுவைக் கொன்ற தோசம்கூட விலகும். மனோதிடத்தை வளர்க்கும்.

மூன்று முக உருத்திராட்சத்தின் அதி தேவதை அக்னி தேவனாகும். இதனை அணிவதால் முழுமூர்த்திகளும் சந்தோசம் அடைவார்கள். பெண்களிற்கு குறிப்பாக கன்னிப் பெண்களிற்கு இழைத்த பாவும் விலகும். வேலையில்லாதவர்களிற்கு வேலை கிடைக்கும்.

நான்கு முக உருத்திராட்சத்தின் அதி தேவதை பிரம்ம தேவனாகும். இதனை அணிவதால் பிரம்மதேவர் சந்தோசமடைந்து மனிதர் களிற்கு இழைத்த பாவத்தைப் போக்குவார். சித்த பிரம்மை நீங்கும். கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்குவர்.

ஐந்து முக உருத்திராட்சத்தின் அதி தேவதை காலக்கிணி ருத்திரன் ஆவர். இதை அணிவதால் சதாசிவன் சந்தோசம் அடைவார். செய்யக்கூடாத செயல்களைச் செய்ததால் உண்டான தோசம் விலகும்.

ஆறு முக உருத்திராட்சத்தின் அதி தேவதை சுப்பிரமணியர் ஆகும். இதை அணிவதால் ஆறுமுகனான முருகப்பெருமான் சந்தோசம் அடைவதுடன் பிரம்மஹத்தி தோசம் விலகும். மயக்கம், இரத்த அழுத்தம் தீரும்.

எழு முக உருத்திராட்சத்தின் அதி தேவதையாக ஆதிசேஷன் இருக்கிறார். இதை அணிவதால் சப்த மாதர்கள் மகிழ்ச்சி அடைவதுடன் களவு தோசமும் கோபத்தீயும் விலகும். ஆயுள் அதிகரிக்கும்.

எட்டு முக உருத்திராட்சத்தின் அதி தேவதையாக விநாயகப் பெருமான் இருக்கும்.

ஏட்டு முக உருத்திராட்சத்தின் அதி தேவதையாக விநாயகப் பெருமான் இருக்கும்.

கிறார். இதனை அணிவதால் அவர் மகிழ்ந்து செய்யக்கூடாத செயல்களினால் ஏற்பட்ட பாவங்களை அவர் போக்குவார். அளவுற்ற செல்வும் சேரும்.

ஒன்பது முக உருத்திராட்சத்தின் அதி தேவதை பைரவர் ஆவார். இதை அணிவதால் நவ தீர்த்தங்களில் தீர்த்தமாடினால் என்ன புண்ணியமோ அந்த புண்ணியம் கிட்டும். ஏவல், பில்லி மற்றும் துள்ள சக்திகள் அண்டாது. முகத்திக்கு வழிகாட்டும்.

பத்து முக உருத்திராட்சத்தின் அதி தேவதை விஷ்ணு பகவானாகும். இதனை அணிவதால் இஷ்ட திக்குப்பாலரும் சந்தோசம் அடைவர். நாக தோசம் மற்றும் பூத பிரேத பைசாச தோசங்கள் விலகும். இருமல் குணம் ஆகும்.

பதினொரு முக உருத்திராட்சத்தின் அதிதேவதைகளாக பதினொரு ருத்திரர்கள் சொல்லப்படுகின்றனர். இதனால் 11 ருத்திரர்களும் சந்தோசமடைவர். பல அசுவமேத யாகம் செய்த பலனும் பல வாஜுபீய யாகம் செய்த பலனும் கிடைக்கும். தொற்று நோய் களைக் குணப்படுத்தும்.

பன்னிரண்டு குரியன் இந்திர பலத்தைக் கொடுக்கும். பதின்மூன்று காமன் ஞானத்தைத் தரும். பதினான்கு நீலகண்ட சிவன் உயர்ந்த சிறந்த ஞானியாக்கும்.

சைவர்கள் விரும்பி அணிவது 5 அல்லது 6 முகங்கள் உருத்திராட்ச மாலையே ஆகும். இவை முறையே உருத்திரன் முருகனிற்கு உரியதாகும். தியான நிலையில் இருப்பவர்களிற்கு குட்சம் முறையில் ஆற்றலைக் கடத்துதல் அவர்களின் ஆஸ்மாவுடன் உரையாடுதல் என உருத்திராட்சம் ஒரு உயிராகவே செயற்படும். 108 மணிகள் கொண்ட உருத்திராட்சம் மாலை அணிந்து வலம் வருபவர் ஒரு கூட்டமாக உலா வருகிறார் என்பதை

உண்மையாகத் தியாகம் செய்வதினால் மட்டுமே பிறரின் உள்ளங்களை வெல்ல முடியும்

உணரவேண்டும் உருத்திராட்சம் அணிவதற்கு ஜாதி மத இன வேறுபாடு கிடையாது. ஆண் பெண் இருபாலரும் யயன்படுத்தலாம். ஆனால் ஒழுக்கம் தூய்மை உருத்திராட்சத்திற்கு மிக முக்கியமாகும். அவற்றுள் சில மாமிசம் உண் ணக்கொடாது. அதாவது கொல்லான் புலாலை மறுத்தானாக இருக்கவேண்டும் மது அருந்தாத வராகவும் உண்மை பேசுவராகவும் (சத்தியத் தைக் கடைப்பிடிப்பவராகவும்) சிவ வழிபாடு செய்யவராகவும் இருக்கவேண்டும்.

காலையில் நீராடி முடித்தபின் பூசை அறையில் விளக்குகளை ஏற்றி விபூதி அணிந்துபின் தங்கள் இரு கைகளிலும் உருத்திராட்ச மாலையைப் பிடித்தபடி எந்த மந்திரம் மூலம் அந்த மாலைக்கு ஆற்றல் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்த மந்திரத்தினை பதினெட்டு தடவை அல்லது குறைந்தபட்சம் ஒன்பது தடவை செய்து அணிந்துகொள்ள வேண்டும். இரவில் மாலையைக் கழற்றி பூசையறையில் வைத்துவிட வேண்டும்.

தூய்மையற்ற நிலையிலும் ஒழுக்க மற்ற நிலையிலும் யயன்படுத்தும்பொழுது உருத்திராட்சத்தின் இயல்புறிலை மாறி விடுகிறது. நல்லது செய்யும் நிலை மாறி கெடுதல் செய்ய ஆரம்பிக்கிறது. தெய்வீகமான ஒரு பொருளிற்கு அதற்கு என்ன மரியாதையோ அந்த மரியாதையை நாம் தரவேண்டும். மிகப் பெரிய பிரபலம் ஒருவர் உருத்திராட்சத்தினை உரிய முறையில் தூய்மையாகப் பயன்படுத்தாமல் இருந்ததினால் பெரிய சிரமங்களை சந்தித்தார். பின்னர் உரியவரிடம் சென்று உரிய பரிகாரம் செய்த பின்னரே தனது சிரமங்களிலிருந்து மீண்டு வந்தார். அதனால் உருத்திராட்சம் பயன்படுத்தும்போது கவனம் மிக மிக முக்கியம்.

குரு தீட்சை பெறுவர்கள் தினமும் அணியப்போகும் மாலையைக் கொண்டு

செபம் செய்தபின் உருத்திராட்சத்தை அணி வது நல்லது. செபிக்கப்பட்ட மந்திரமானது உருத்திராட்ச மாலையில் தொடர்ந்து அதிரவுகளை உண்டுபண்ணி அன்று முழுவதும் அவர்களிற்கு இனிய நாளாக இருக்கச் செய்யும். மந்திர தீட்சை பெறுதல்வர்கள்கூட ஆண்மீக பெரியவர்களிடமிருந்து பிரசாதமாக வாங்கி அணிந்துகொள்ளலாம். இதுவே சக்தி ஊட்ப்பட்ட உருத்திராட்சமாகும். இப்படி சக்தியூட்ப்பட்ட உருத்திராட்சங்களைத் தவிர சாதாரண மாக நாம் உருத்திராட்சத்தினை அணியும் போது மிகப்பெரிய ஆற்றலை எதிர்பார்க்க முடியாது.

உருத்திராட்ச சுத்தி

உருத்திராட்ச மாலையைப் பயன்படுத்தும்போது நன்றாக பாதுகாப்பது மிகமிக அவசியமாகும். முதன்முதலில் உருத்திராட்ச மாலையை அணியத் துவங்குவதற்கு முன் ஒருநாள் முழுவதும் சுத்தமான பசு நெய்யில் சுத்தமான பசு நெய் கிடைக்காத பட்சத்தில் தூய நல்லெண்ணையில் உயரவைக்க வேண்டும். மறுநாள் எடுத்து நீரில் கழுவிய பின்னர் கஸ்தாரி மஞ்சள் 2 பங்கு விரலி மஞ்சள் 1 பங்கு பூசு மஞ்சள் அரைப் பங்கு எனக் கலந்து செய்த பொடியினை கரைத்த நீரில் ஒரு நாளும் ஊறு வைக்க வேண்டும். மறுநாள் மாலையை தூய நீரில் கழுவி பசும்பாலில் பச்சைக் கற்பூரத்தைக் கரைத்து அந்தப் பாலில் ஒருநாளும் இளநீர் பன்னீர் பச்சைக் கற்பூரம் கலந்த அந்தக் கரைசலில் ஒருநாளும் வைத்து பின் தூய நீரினால் கழுவி நன்றாக ஈரம் போகத் துடைத்துவிட்டு தூய விபூதியில் அதாவது பசும் சாணத்தினை முறைப்படி சுட்டெடுத்த பஸ்மத்தில் ஒருநாள் முழுவதும் வைத்து எடுக்க வேண்டும். பின்பு பூசையில் வைத்து செபங்கள் செய்து அணியலாம்.

இந்த முறையை வருடத்திற்கொருமுறை செய்வது நலம் பயக்கும். முதலில் செய்ததுபோல் ஒவ்வொரு நாள் ஊறு வைக்காமல் அதே வரிசையில் நன்றாக முக்கிக் கழுவி இறுதியாக விபூதியில் 10-15 நிமிடங்கள் வரை வைத்து எடுக்கலாம். அதன் பின்னர் சிவ மந்திர செபம் செய்து அணியலாம். இதனை மகா சிவராத்திரி அன்று செய்வது சிறப்பான பலனைத் தரும்.

சில பிரத்தியோக காரணங்களிற்கான உருத்திராட்சங்கள்.

- 1) ஐந்து முக அல்லது ஆறு முக உருத்திராட்சத்தினை குடும்ப வாழ்க்கையில் உள்ளவர்கள் பயன்படுத்துவது நலம்.
- 2) ஏக முகி எனும் ஒரு முக உருத்திராட்சத்தினை சன்னாசிகள் மட்டுமே அணிவது சிறப்பு. மற்றவர்கள் வீட்டில் உள்ள பாணலிங்கம் சுவாமி விக்கிரகம் அல்லது சாமி படத்தில் வைத்து பூசை செய்யலாம்.
- 3) நான்கு முக உருத்திராட்சத்தை பயன்படுத்தினால் கலைநயம் சங்கீத ஞானம் போன்ற கலையாற்றல் வளரும். பல காலமாக குழந்தை பிறப்பு இல்லாதவர்களிற்கு இதனை முறைப்படி பயன்படுத்தினால் தடை நீங்கி குழந்தை பாக்கியம் ஏற்படும்.
- 4) தூடிப்பு இல்லாமல் சோர்வுடன் இருக்கும் பண்ணிரண்டு வயதிற்கு உப்பட்ட குழந்தைகளிற்கு ஆறுமுக (ஷண்முகி) உருத்திராட்சம் நல்ல பலனைத் தரும்.
- 5) மன வாழ்க்கையில் வாழ்க்கை துணையுடன் பிரிவு உள்ளவர்களிற்கு கெளரிசங்கர் என்ற இரண்டு முக உருத்திராட்சம் நல்ல பலனைத் தரும்.

தனியாக ஒரே ஒரு உருத்திராட்சத்தை அணிவதைவிட மாலையாக அணிவதே சிறப்பாகும். ஐந்து முக ஆறு முக உருத்திராட்சமே எளிதாகக் கிடைக்கிறது. மற்றவை கிடைப்பது அரிதாகும். நமது பஞ்ச பிராணன்களின் சக்தி நிலை மேம்பட 108 மனிகள் கொண்ட ஐந்துமுக உருத்திராட்ச மாலையை அணியவேண்டும். இதன்மூலம் சகல மேம்பாட்டையும் அடையமுடியும். உருத்திராட்சத்தில் போலியான மனிகள் வருவதுண்டு. இதை எவ்வாறு கண்டிரிவது என்ற குழப்பம் அனைவரிற்கும் உண்டு. உருத்திராட்சம் தனக்கென சில தனித் தன்மைகளைக் கொண்டது. தாவர வகையானாலும் நீரில் மிதக்காது மூழ்கிலிடும்.

உருத்திராட்ச மனியின் துளைகளிற்கு அருகே செப்பு நாணயங்களை வைத்தால் உருத்திராட்சம் காந்தப்புலம் விலகுவதைப்போல வேறு திசைக்கு மாற்றமடையும். பத்ராட்சம் என்று அழைக்கப்படும் சில மரவிதைகளும் உருத்திராட்சம் போலவே காட்சியளிக்கும். இதற்கு சாயமுட்டி உருத்திராட்சம் எனக்கூறி விற்பார்கள். தகுந்த பரிசோதனைக்குப் பின் வாங்குவதே சிறப்பாகும்.

ஜோதிட ரத்யாக உருத்திராட்சம் எப்படிப் பயன்படும் எனப் பார்த்தோமானால் ஒருமுக உருத்திராட்சம் முதல் அதன் வரிசைக்கிரமமாக உள்ள முக அமைப்புக்கள் குரியன் முதல் சனி வரை உள்ள வானியல் அடிப்படையான கிரக வரிசைக்கு சமமானவை. எந்த கிரகத்தின் ஆற்றல் தேவையோ அதற்குரிய உருத்திராட்சத்தில் அந்த கிரகத்தின் மூலம் நந்திரத்தைச் செபம் செய்து அணியலாம். உருத்திராட்சத்தை அணிந்து நாழும் சிவப் பரம் பொருளின் திருவருளைப் பெற்றுயிவோமாக.

புத்தகங்கள் சிந்தனைக்கு விருந்தாகும் புனிதப் பொருட்கள்.

சமய வாழ்வு

-தீரு இரா. செல்வவாழவேல் அவர்கள் -

வாழ்க்கையை சங்கீதத்துக்கு ஒப்பிடலாம். அதற்கு முன்னால் சங்கீதம் என்பது என்ன என்பது பற்றியும், சங்கீதத்தின் தன்மைகள் என்ன என்பது பற்றியும் நாம் தெரிந்து கொள்வது அவசியம்.

சங்கீதத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற ஷேக்ஸ்பியர், சங்கீதத்தை ரசிக்கத் தெரியாமலோ, இனிமையான ஒசைகளுக்கு மனதைப் பறிகொடுக்காமலோ இருக்கின்ற ஒருவன் சதிகளைச் செய்யக்கூடியவனாகவும் தவறான காரியங்களில் ஈடுபடக்கூடியவனாகவும் இருப்பான் எனச் சொல்லுகிறார்.

சங்கீதத்தை ரசிக்கத் தெரியாதவனுக்கு இளகிய மனம் இருக்காது. கடின சித்தம் உடையவனாக இருப்பான். மற்றவர்களின் பால் அங்கு பாராட்டத் தெரியாதவனாக இருப்பான். இப்படியெல்லாம் இசையில் ஈடுபாடு இல்லாதவனைப்பற்றி கணிப்பு செய்வதற்குக் காரணம் மனிதனைப் பண்படுத்துகின்ற சக்தி இசைக்கு இருக்கிறது என்பதனாலேயே ஆகும்.

இசை என்று எதைச் சொல்லுகிறோம்? எல்லா ஒசைகளும் இசையாகி விடுவது இல்லை. நம்மைச் சுற்றி எத்தனையோ விதமான ஒசைகளைக் கேட்கிறோம். சில ஒசைகள் கர்ணகரூரமாக இருக்கின்றன. காதுகளைப் பொத்திக்கொள்ளுகிறோம். இன்னும் சில ஒசைகள் இனிமையாக இருக்கின்றன; ரசித்துக் கேட்கின்றோம். அந்த ஒசை தொடர்ந்து காதுகளில் வந்து விழுந்துகொண்டே இருக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம்.

காக்கையின் ஒசையினை நாம் விரும்பிக் கேட்பது இல்லை. குயில் கவினால் மனதை ஒருநிலைப்படுத்திக் கேட்டு மகிழ்கிறோம். ஆக இனிமை பயக்கும் ஒசைகளும் உண்டு. காதைத் துளைக்கும் ஒசைகளும் உண்டு.

சில ஒசைகள் இனிமையாகவும் வேறு சில ஒசைகள் கடுமையாகவும் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? ஒசையின் அளவு குறைந்ததாகவும், அதன் காலப் பரிமாணம் கேட்கத் தக்கதாகவும் இருந்தால் அந்த ஒசையை இனிமையான ஒசை எனகிறோம். எல்லாமே சப்தம்தான். ஆனால் அந்த சப்தத்தை ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரும்போது அது இசையாகிறது. சப்த ஸ்வரங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். இந்த ஏழ ஸ்வரங்களுக்குள் ஒசை கட்டுப்பாடும்போது அது இனிய சங்கீதமாகிறது. ஆகவே, ஒசை சங்கீதமாக வேண்டும் என்றால் அதன் காலப் பரிமாணம் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வரவேண்டும். வாழ்க்கை எப்போது சங்கீதம் ஆகும் என்றால் நம்முடைய செய்பாடுகளும் நடவடிக்கைகளும் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வரும்போது சங்கீதமாகும்.

சப்தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வரும்போது இசை வாடவும் பெறுகிறது. அதுபோல் நமக்கு அமைந்த வாழ்க்கையை நம்முடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் நாம் கொண்டுவரும்போது வாழ்க்கையே ஒரு சங்கீதமாகி விடுகிறது.

வாழ்க்கையை சங்கீதம் ஆக்குவதும் கர்ண கடுரமான ஒசை ஆக்குவதும் நம்மைப் பொறுத்த விடயமே!

வாழ்க்கையை வாழத் தெரிந்தவர்கள் அதை சங்கீதமாக்கிக் கொண்டு விடுகிறார்கள். வாழத் தெரியாதவர்கள் கர்ணகடுரமான ஒசையாக்கி, தங்களுக்கும் துன்பம் விளைவித்துக் கொண்டு மற்றவர்களுக்கும் துன்பம் விளைவிக்கிறார்கள்.

வாழ்க்கை ஒரு சங்கீதம் - அதைப் பாடி மகிழ்ச்சியாக இரு என்கிறார் சாப்பாபா. இந்துமதம் இதைத்தான் சொல்லுகிறது.

சங்கீத வித்துவான், சங்கீதத்தை முதலில் ரசித்துப் பாடினால்த்தான் மற்றவர்களுக்கு இன்பம் ஊட்டக்கூடிய சங்கீதமாக அமையும். சங்கீத வித்துவான் சாதகம் செய்யச் செய்ய இசை அவருடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்துவிடுகிறது. அதுபோல வாழ்க்கை நியமங்களை நாம் சாதகம் செய்யச் செய்ய வாழ்க்கையும் ஒரு சங்கீதம் ஆகிவிடும்.

இதனால்த்தான் இந்துமதம் பக்தியை பற்புவதற்கு இசையை ஒரு சிறந்த சாதனமாகத் தேர்ந்தெடுத்தது. நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் இசையால் இறைவனை வழிபட்டார்கள். பக்தி உணர்ச்சி பாடல்களாக வெளிவந்தது. சங்கீத முழுர்த்திகள் இசையின் மூலம் இறைவனை உணர்ந்தார்கள். இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்துகின்ற விடயமாக இசை அமைந்தது. மனிதன் இறைவனின் அம்சம் என்பதால் அவன் எங்கும் பரவியிருக்கின்ற நாதத்தை தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து இறைவனை உணர்வது சாத்தியம் ஆயிற்று. இறைவன் நாதப் பிரம்மம் என்றும் அழைக்கப்பட்டான்.

இசையுடன் ஜக்கியப்பட்டால்த்தான் இனிமையாகப் பாடமுடியும். வாழ்க்கையோடு நாழும் ஜக்கியப்பட வேண்டும். மகிழ்ச்சியில் பிறப்புதான் இசை. வாழ்க்கையினை மகிழ்ச்சியாக வைத்துக்கொள்ள நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்து மதம் வாழ்க்கையை இரசிப்பதற்குத் தேவையான அனைத்து அம்சங்களையும் தெய்வீகத்தோடு இணைத்துக் காட்டியிருக்கிறது. இசை, நடனம், சிற்பம் ஆகிய கலைகள் அனைத்தும் பக்தியிடன் இணைந்து இருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

வாழ்க்கை என்பது ஒரு விளையாட்டு. எல்லா விளையாட்டுக்களையுமே சில விதிகளுக்கு கட்டுப்பட்டுத்தான் விளையாட வேண்டும். விதிகளுக்கு கட்டுப்பாத விளையாட்டில் ஒழுங்கு இருக்க முடியாது. சில விதிகளை சந்தர்ப்பம் கருதி மாற்றிக்கொள்ளலாம். வாழ்க்கை விளையாட்டில் விதிகளை மீறும்போது ஒழுங்கு குலைந்துவிடும்.

வாழ்க்கையில் போட்டி இருப்பது தவிர்க்கமுடியாதது. அந்தப் போட்டிகளை நடப்புணர்வுடன் சந்திக்க வேண்டும். போட்டியில் நம்முடன் ஈடுபடுகின்றவர்கள் போட்டியாளர்களே தவிர, விரோதிகள் அல்ல.

வாழ்க்கையில் நாம் சந்திக்கின்ற எல்லாப் போட்டிகளிலும் நாம் வெற்றிபெறுவோம் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடாது. தோல்விகளை மகிழ்ச்சியிடன் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற மனப்பக்குவும் நமக்கு இருக்கவேண்டும். வெற்றிபெற்றவர்களைப் பாராட்டுகின்ற பண்பு இருக்க வேண்டும். அடுத்தவனுடைய வெற்றியில் ஏற்படுகின்ற மகிழ்ச்சியை நாம் பகிர்ந்துகொள்ளக் கற்றுக்கொண்டு விட்டால் வாழ்க்கையில் பாரமே இருக்காது. வாழ்க்கை ஒரு சவால்; அதைச் சந்திக்க வேண்டும்.

கோபம் என்பது பிறர் செய்யும் தவறுக்கு உனக்கு நீயே கொடுத்துக்கொள்ளும் தன்னனை.

வாழ்க்கையில் நாம் எதிர்பார்க்கின்றபடியே எல்லாம் நடப்பதில்லை. எத்தனையோ பிரச்சினைகள் தோன்றி நமக்குச் சவால்களாகி விடுகின்றன. இந்தச் சவால்களைக் கண்டு பயந்து நாம் ஓமிடக்கூடாது. அவற்றை மனத்துணிவுடன் சந்திக்க வேண்டும்.

நம்முடைய இதிகாசன்களில் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக எத்தனையோ சம்பவங்கள் இருக்கின்றன. தாங்கள் விரும்பியதை அடைய ஞானிகள் கடுமையான தவம் இயற்றியிருப்பார்கள். எத்தனையோ கவனிக்கஞ்கு மத்தியில் விடாமுயற்சியிடுன் தவம் இயற்றி தாங்கள் நினைத்ததை அடையும் சக்தியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒன்றைக் குறிக்கோளாக்கிக்கொண்டால் பிறகு அதை அடையும் வரையில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுவதுதான் தவம் என்று அழைக்கப்பட்டது.

பிரச்சனைகள் இல்லாத வாழ்க்கை ஒன்று இருக்க முடியாது. உயிர்ந்து பொருட்களுக்குத்தான் பிரச்சினைகளே இருக்காது. குறிப்பாக படைப்பின் உண்ணத் திலையில் இருக்கும் மனிதனுக்கு ஏராளமான பிரச்சனைகள் இருப்பது தவிர்க்கமுடியாததாகும். பிரச்சனைகள் எப்போது தோன்றுகின்றன. ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்போதுதான் பிரச்சனைகள் தோன்றுகின்றன. எந்தக் காரியமும் செய்யாவிட்டால் பிரச்சனையே இருக்காது. அதனால் வாழ்க்கையும் இன்பமாக அமையாது.

பிரச்சனைகளை நமது திறமைக்கு விடப்பட்ட சவால்களாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். திறமைகளைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பிரச்சனைகளை சமாளிக்க வேண்டும். அப்போது ஏற்படுகின்ற மகிழ்ச்சி அலாதியானது. பிரச்சனைகளை சவால்களாக ஏற்றுத் தீர்வு காணும்போது ஏற்படுகின்ற நிம்மதிக்கு ஈடு இணையானது எதுவும் இல்லை. (தொடரும்...)

பஞ்சபூத அறிவு

பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய அறிவு என்று சொன்னால், அது பஞ்சபூதங்களின் தன்மையை உணர்ந்துகொள்வதுதான். ஏனென்றால், எப்படிப் போனாலும், பஞ்சபூதங்களையும் அதிலிருந்து வர்க்கவுடைய விளைவுகளையும் தவிர வேற்றான்றையும் யளித்து இல்லை. ஆகையினாலே, இவைகளையில்லாம் அந்துகொள்வதற்கு வேண்டிய சுக்கற்றதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். காப்பு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எப்பாறுதலே நமது மனத்தை ஏற்பிச் சுக்தி வாய்ந்ததாக ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும். ஐந்து பௌத்தப் பிரிவுகளிடையேயும் நமது அறிவையும், மனத்தையும், ஜ்வகாந்த சுக்தியையும் செலுத்தி நமக்கு வழுவதைத் தேடுக்கொள்ளுகின்ற தலை பஞ்சபூத தவம்.

எவ்வே, நமது மனத்தை ஒழுங்குபடுத்தி, அதற்கான ஒரு யமிர்சிறும் ஒவ்வொரு யுத்தோடும் ஒன்றி, நின்று உயிர்காப்பைச் சரியான முறையிலும், அளவிலும் பெற்றுப் பழகிக் கொண்டால் வாழ்க்கையில், பஞ்சபூதங்களான பொருட்களோடும், உயிர்களோடும் தொடர்புகொள்ளும்போது, உயிர்க்கலர்பு பெறும்போது அந்த உயிர்க்கலப்பு முழுமையாகவும், சரியானதாகவும், வெற்றியும், இனிமையும் தரத்தக்கதாகவும் அமையும். இந்தப் பயிர்ச்சியால் பஞ்சபூதங்கள் ஒவ்வொன்றோடும் முறையாக, முழு அளவில், ஏற்ற சுக்கற்பக் கருத்துக்களோடு உயிர்க்கலப்புப் பெற்றுப் பக்குவம் அடைந்த மனமானது, எந்த அனுபோகத்திலும், கல்ப்போ, வெறுப்போ, தோல்வியா ஏற்குத் தக்குவதற்குப் பெறுகிறது. இனிமையைக் காத்துக்கொள்ளும் திறமை பெறுகிறது. அத்து மனத்தினால் எந்தப் பொருளோடும் இணைய முடிகிறது. எந்தச் சுக்தியோடும் இணைந்து பயன்கொள்ள முடிகிறது. அந்தப் பொருள் மற்றும் சுக்தி பற்றிய முழு விளக்கத்தையும், தூரிவையும் பெறவும் பயன்கொள்ளவும் முடிகிறது. அந்தப் பொருள் மற்றும் சுக்தி பற்றிய முழு விளக்கத்தையும், தூரிவையும் பெறவும் பயன்கொள்ளவும் முடிகிறது.

நல்ல நட்பை இழப்பதைவிட கொஞ்சம் பணத்தை இழப்பது மேல்.

காவுச்சப்பர்

2020

வைகாசி மற்றும்

முனிவர் சுமந்த பல்லக்கு

-தீரு எ. சோதி அவர்கள்-

முன்னொரு காலத்தில் காட்டில் பரத முனிவர் என்பவர் தவம் செய்துகொண்டிருந்தார். அப்போது சிங்கத்தின் கர்ச்சனையைக் கேட்டு அஞ்சி நடுங்கிய மான் ஒன்று குட்டியை ஈன்றுவிட்டு இறந்துபோனது.

அந்த மான் குட்டியின் நிலையைக் கண்டு பெரிதும் வருந்தினார் பரத முனிவர். அதை எடுத்து அன்புடன் வளர்க்கத் தொடங்கினார். பற்றுக்களை எல்லாம் துறந்திருந்த அவர் அந்த மானின்மீது அன்பு காட்டத் தொடங்கினார். எப்பொழுதும் அதைப்பற்றியே நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

மானின்மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாக அடுத்த பிறவியில் அவர் மானாகப் பிறந்தார். தான் ஏன் மானாகப் பிறக்க நேர்ந்தது என்பதை உணர்ந்த அவர் அந்தப் பிறவியிலும் இறைவனைப்பற்றிச் சிந்தித்தபடி இருந்தார்.

மான் பிறவி போனதும் அவர் அந்தணன் ஒருவனுக்கு மகனாகப் பிறந்தார். அந்த அந்தணனின் முதல் மனைவிக்கு ஒன்பது மகன்கள் இருந்தார்கள்.

பிறந்ததிலிருந்தே பரத முனிவர் எதிலும் பற்று இல்லாதவராகப் பித்தனைப்போல இருந்தார். எப்பொழுது இந்த மனிதப்பிறவி தன்னைவிட்டு நீங்கும் என்ற ஏக்கத்தில் இருந்தார். யாரிடமும் எதையும் பேசவது இல்லை. என்ன கிடைக்கிறதோ அதை உண்டார். தன் உள்ளாம் போனபடி திரிந்துகொண்டிருந்தார். எல்லோரும் அவரைப் பைத்தியம் என்று கேலி செய்தார்கள். ஆனால் அவர் அதைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை.

தந்தை இறந்ததும் அவருடைய சகோதரர்கள் அவரைப் பித்தன் என்று ஒதுக்கினார்கள். அந்தணர்கள் செய்யக்கூடாத கீழ்த்தரமான வேலைகளை எல்லாம் செய்யும்படி அவரை ஏவினார்கள்.

வாய் திறந்து ஏதும் பேசாத அவர் அவர்கள் என்ன சொன்னாலும் அப்படியே செய்து வந்தார். அவரின் உண்மை இயல்லை அறியாத ஊர் மக்களும் அவரைப் பித்தன் என்றும் கோமாளி என்றும் கேலி செய்தார்கள். அவரிடம் விருப்பம்போல வேலை வாங்கினார்கள். கூலி எதுவும் தருவது இல்லை.

தன் ஊரில் இருந்து உள்ளம் போனபடி புறப்பட்ட அவர் இந்துமதி ஆற்றின் கரையை அடைந்தார். சிந்து நாட்டு அரசன் ரகுகுணன் கபில முனிவரை வழிபட அங்கு வந்திருந்தான். அந்த ஆற்றங்கரையில் தன் படைவீரர்களுடன் தங்கியிருந்தான்.

அவன் புறப்பட வேண்டிய நேரம் வந்தது. பல்லக்குத் தூக்குபவர்களில் ஒருவனைக் காணவில்லை. பரதனைக் கண்ட வீரர்கள் அவரை இழுத்துவந்து பல்லக்குச் சுமக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். ஏதும் மறுப்புச் சொல்லாத அவர் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து பல்லக்கைத் தோளில் சுமந்துகொண்டு நடக்கத் தொடங்கினார்.

இளமையில் சிந்தும் ஓவ்வொரு தனி வியர்வையும் முதுமையில் சோகத்தைத் தடைக்கும்.

பல்லக்குச் சுமப்பவர்கள் ஒரே சீராக அடி எடுத்து வைத்து நடப்பார்கள். அப்பொழுது தான் பல்லக்கு ஆடாமல் அசையாமல் செல்லும். தன்னைப்பற்றி எந்த நினைவும் இல்லாத பரத முனிவர் மற்றவர்களுக்கு இணையாகக் காலடி எடுத்து வைக்கவில்லை. இதனால் பல்லக்கு மேலும் கீழும் ஆழியது.

“ஏன் பல்லக்கு ஆடுகிறது? நீங்கள் என்ன செய்கிற்றார்கள்?” என்று கோபத்துடன் கேட்டான் அரசன்.

காவலர் தலைவன் “அரசே! பல்லக்குச் சுமப்பவன் ஒருவன் சரியாக நடக்கவில்லை. அவனைக் கண்டத்து இருக்கிறோம். இனி ஒழுங்காக நடப்பான்” என்று பணிவுடன் சொன்னான்.

பல்லக்கு ஆடுவதைக் கண்ட அரசன், “உடல் வலிக்கப் போகிறது. மெதுவாக நட. இல்லையேல் உடம்பு இளைத்துவிடும்” என்று கேளி செய்தான். அதைச் சிறிதும் பொருட் படுத்தாத பரத முனிவர் தன் போக்கிலேயே நடந்தார்.

கோபங்கொண்ட அரசன், “அட மூடா? நீ என்ன பிணமா? என் உடலில் உணர்ச்சி ஏதும் இல்லையா? நான் இவ்வளவு சொல்லியும் பொருப்படுத்தாமல் உன் போக்கில் நடக்கிறாயா? அரச தண்டனை எப்படி இருக்கும் என்று உனக்குத் தெரியாதா?” என்று கத்தினான்.

பல்லக்கைச் சுமப்பதை விட்டுவிட்டு அரசனின் முன் வந்தார் பரதன். புன்முறையில் பூத்த முகத்துடன் அவர், “அரசே! நீங்கள் சொன்னது அனைத்தும் உண்மையே, என்னை டேய் என்று அழைத்தீர். என் உடல் மெலிந்துவிடப் போகிறது என்று கேளி செய்தீர். பிணமா என்று கேட்ரீ. அழியக்கூடிய இந்த உடலை என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்.

உடல்தான் அழியுமே தவிர உயிர் என்றும் அழியாது. உடலிலே பற்று வைத்துள்ள எல்லோருமே பின்துக்கு ஓப்பாவார்கள். அரச தண்டனையைப்பற்றிப் பேசின்றி. நான் அரசன் என்ற ஆணவும் உமக்கு உள்ளது. என்றேனும் ஒருநாள் நீரும் அழியப் போகிறீர். நானும் அழியப் போகிறேன். யாருமே இங்கு நிலைத்து நிற்கப்போவது இல்லை. இந்த நிலையில் நான் வேறு நீர் வேறு என்ற வேறுபாடு எதற்கு?

என்னைத் தண்டிப்பதால் உமக்கு என்ன பயன் ஏற்படப் போகிறது? இந்த உடலுக்கு எது நேரந்தாலும் அது உயிரைப் பற்றுவது இல்லை என்ற என்னைத்துடன் இருக்கும் என்ன உம்மால் எப்படித் தண்டிக்க முடியும்? எந்த அச்சத்தையும் என்னுள் உம்மால் ஏற்படுத்த முடியாது” என்று அவர் மீண்டும் பல்லக்கை சுமந்துகொண்டு நடக்கத்தொடங்கினார்.

இந்த அறிவுரைகள் அரசனின் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்தன. “பெருந்துறவில் ஒருவரைத் தவறுதலாகப் பல்லக்குச் சுமக்க வைத்துவிட்டார்கள்” என்ற உண்மை புரிந்தது. பல்லக்கை நிறுத்திவிட்டுக் கீழே இறங்கிய அவன் “முனிவரே! என்னை மன்னித்து விடுங்கள்” என்று பரதனின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினான்.

“அரசே! எழுந்திருங்கள். ஏன் உங்கள் நிலையில் மாற்றும்? சந்று முன் என்னைத் தண்டிக்கப் போவதாக அதிகாரத்துடன் சொன்னிர்கள்” என்றார் பரதன்.

“முனிவரே அறியாமல் பெருந்தவறு செய்துவிட்டேன். மன்னித்து அருளவேண்டும்” என்று வேண்டுனான் அவன்.

உண்மை எங்கே இழுத்துச் சென்றாலும் அதைப் பின்பற்றிச் செல்.

“அரசே! வருந்தவேண்டாம். உம்மீது எனக்கு எந்தக் கோபமும் இல்லை. முனிவராக இருந்த நான் மான்மீது கொண்ட பற்றினால் மானாகப் பிறந்தேன். பிறகு இந்தப் பிறவியைடுத்தேன். எப்பொழுது என் பிறவி நீங்கப் போகிறது என்று சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். எனக்குத் தீங்கு இழைத்ததாக எண்ணி நீர் சிறிதும் வருந்தவேண்டாம்” என்றார். மேலும் பல அறிவுரைகளைச் சொன்னார் பரதன்.

மீண்டும் மீண்டும் பரதனின் திருவடிகளில் விழுந்த அரசன் அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டான்.

கல்வி கரையில்

பெருந்துறவி பரத்வாசர் வேதங்களைக் கற்று வல்லுநராக வேண்டுமென்று நினைத்தார். கருத்துஞ்சி வேதங்களை நூறு ஆண்டுகள் கற்றார். வேதப் படிப்பு முடியவில்லை.

இந்திரனை நினைத்தார் அவர். இந்திரன் அவர்முன் தோன்றினார். “இந்திரனே! என் வேதப் படிப்பு முடியவில்லை. என் ஆயுள் இன்னும் நூறு ஆண்டுகள் நீடிக்க வரம் தர வேண்டும்” என்றார்.

“அப்படியே ஆகட்டும்” என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தார் இந்திரன்.

அடுத்து நூறு ஆண்டுகள் கடந்தன. இந்திரனை நினைத்தார் அவர். இந்திரன் தோன்றினார். “இருநூறு ஆண்டுகள் படித்தும் என் வேதப் படிப்பு முடியவில்லை. இன்னும் நூறு ஆண்டுகள் என் ஆயுளை நீட்டித் தரவேண்டும்” என்று வேண்டினார்.

“அப்படியே வரம் தந்தேன்” என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தார் இந்திரன்.

மறுபடியும் நூறு ஆண்டுகள் கழிந்தன. இந்திரனை நினைத்தார் அவர். இந்திரன் தோன்றினார்.

“இன்னும் என் வேதப் படிப்பு முடியவில்லை. மேலும் நூறு ஆண்டுகள் என் ஆயுளை நீட்டித் தரவேண்டும்” என்று வேண்டினார்.

“கல்வி கரை காண முடியாதது. எவ்வளவு ஆண்டுகள் படித்தாலும் முழுமை பெற முடியாது” என்பதைப் பரத்வாசருக்கு உணர்த்த நினைத்தார் இந்திரன்.

“பெருந்துறவி பரத்வாசரே! அதோ அந்த மூன்று பெரிய மலைகளைப் பாருங்கள். தாங்கள் படிக்க வேண்டிய வேதக் கல்வியின் அளவை அவை குறிக்கின்றன. அவற்றின் அருகில் மூன்று கைப்பிடியில் மன் கிடக்கின்றன பாருங்கள். நீங்கள் இதுவரை படித்த வேதக் கல்வியின் அளவை அவை குறிக்கின்றன. எத்தனை இலட்சம் ஆண்டுகள் நீங்கள் படித்தாலும் கல்வியில் கரை காண இயலாது” என்றார் இந்திரன்.

வேதக் கல்வியின் எல்லையற்ற தன்மையை உணர்ந்த பரத்வாசர் வியப்பில் மூழ்கினார். இந்திரன் அங்கிருந்து மறைந்தார்.

கதிர்காம யாத்திரை -எனது அனுபவம்-

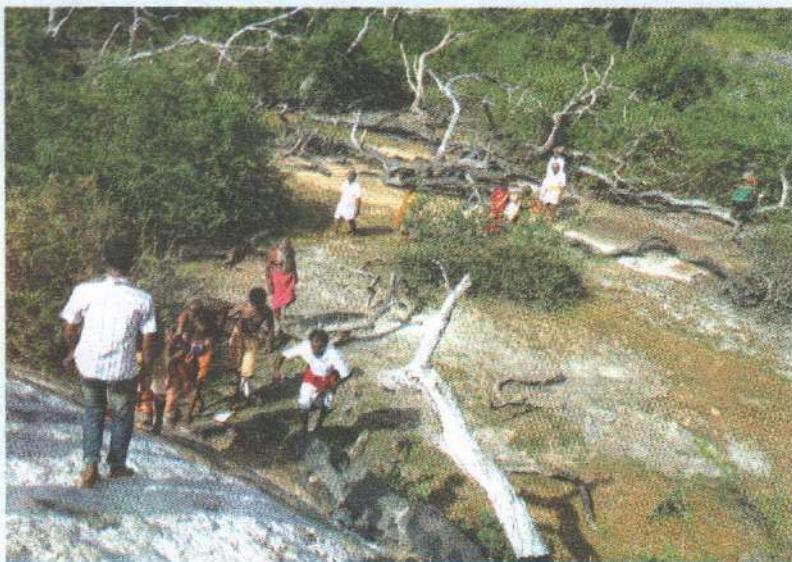
-செல்வி சி. நிலா அவர்கள்-

(தொடர்ச்சி...)

கடற்கரையோரம் கல்லாலான தோணிகளைப் பார்வையிட்டபின் அந்த அம்மையார் பிறிதொரு இடத்துக்கு எம்மை அழைத்துச் சென்றார். அப்படி எம்மை அழைத்துச் செல்லும்போது இதுமட்டுமல்ல இன்னும் போகப்போக முருகனுக்கும் வள்ளிக்கும் இடையில் இடம்பெற்ற பல விடயங்களை நீங்கள் பார்க்கப் போகின்றீர்கள் என்று கூறி எமக்கு முன்பே நடந்து சென்றார். கடற்கரை மணலில் கால் புதையப் புதைய நாம் நடப்பதற்கு சிரமப்பட ஆணால் அந்த அம்மையார் மிகச் சாதாரணமாக நடந்து சென்றது எனக்கு ஆசூரியமாகவே இருந்தது.

கடற்கரையைவிட்டு வெளியே வந்ததும் கரையோரம் வளர்ந்திருந்த சிறு பற்றைக் காட்டினுடோக்கத் தெரிந்த ஏற்றையடிப் பாதை ஊடாக அழைத்துச் சென்றார். நாம் சற்றுப் பின்தங்கியபோதும், எமிமோடு வந்த ஜூயா வந்ததுதான் வந்தோம். இன்று எல்லா வற்றையும் பார்த்துவிட்டு இரவுப் பயணமாகக் கதிர்காமத்திற்குப் போகலாம். அம்மையாரின் பின் போய் எல்லாவற்றையும் பாருங்கள். பின்பு இச் சந்திரப்பம் என்று வருமோ தெரியாது. இந்த இடத்தைச் சுற்றிக் காட்டுவதற்காகவே அம்மையார் வந்திருக்கின்றார். சரியான முறையில் எல்லாவற்றையும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் என்று கூறி எம்மை உந்சாகப்படுத்தினார்கள்.

நாமும் மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் அம்மையாரின் பின் போய்க்கொண்டிருந்தோம். பாதை மாறினால் திரும்புவது கடினம் என்று கூறியதற்கிணங்க அவதாரமாக அப்பற்றைக் காட்டினுடோக சென்றுகொண்டிருந்தோம். வழியில் ஒரு பெரிய பாறாங்கல் மேடையும் அதற்கருகே ஒரு சிறிய கிணறுபோல் இருந்த குழியினுள் நீர் நிறைந்தும் காணப்பட்டது. இந்த இடத்தில்ததான் வள்ளி பெரிய பிள்ளையான இடம். இந்த மேடையில் இருக்கிறதான் அவருக்கு மஞ்சள் நீராட்டு விழா நடந்தது என்று காண்பித்து நீராட்டு விழாவுக்குரிய நீர் இக் குழியினுள் இருந்து

எடுத்துத்தான் நடைபெற்றது என்று கூறி நிலமெங்கும் சிந்திக் கிடந்த மஞ்சள் துளிகளை எமக்குக் காட்டினார். மேடைக் கல்லுக்கு அருகில் இருந்த நீர்க்குழி பாறை குழந்த இடத்தில் குரிய ஒளியில் தகதகவென்று பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்ததுதான் உண்மையில் ஆச்சரியப்படக்கூடிய தாக இருந்தது ஜூயா குனிந்து அந்நீரைக் கையில் அள்ளி

அனைவரையும் தீர்த்தமாகப் பருகும்படி கூறித் தந்தார். வாயில் விட்டதும் அந்நீரின் சுவை ஒரு மாறுபாடாகவே தோன்றியது. அத்துடன் அந்நீரில் சிறிதளவு எடுத்து நிலத் தில் காணப்பட்ட மஞ்சள் துளிகளின்மேல் விடுத்து கையினால் தேய்த்துப் பாருங்கள். மஞ்சள் நிறமாக வரும். அதனை நெற்றியில் பொட்டு வைப்பதுபோல் வையுங்கள் என்று அம்மையார் கூறியதும் நாமும் அதனைப் பயபக்தியுடன் செய்தோம்.

இந்தக் கருங்கல் மேடையும் நீர் நிறைந்த இக்குழியும் நிலத்தில் எங்கும் பரந்து சிந்திக் கிடந்த மஞ்சள் துளிகளும் வள்ளிக்கு திருமஞ்சன நீராட்டம் நடந்ததற்கு சான்றாக இன்றும் காணப்பட்டது என்னோடு வந்த அனைவருக்கும் ஒரு அதிசயமாகவே தெரிந்தது.

அடுத்தாக மஞ்சள் நீராட்டு விழாவில் படைக்கப்படுவதுபோல் இரு சிறு கல்லாலான தட்டுப்போன்ற உருவில் சிறு சிறு உருண்டையாக பலகார வகைபோல் இருந்ததைக் காண்பித்தார். இது என்னவென்று விசாரித்தபோது ஒரு தட்டில் உள்துமிட்டும், மறுதட்டில் களியும் என்று கூறினார். அத்துடன் முருகனுக்கு தேனும் தினை மாவும் இடித்த உரல் என ஒரு குழியினைக் காண்பித்தார்.

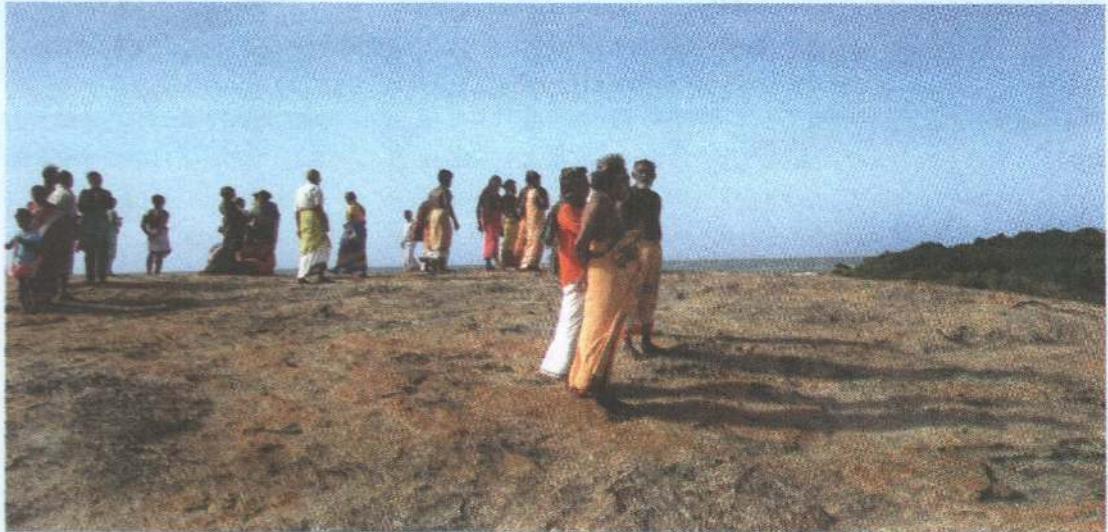
உண்மையில் ஒரு சிறு உரல் எவ்வடிவில்

இருக்குமோ அதைப்போலவே அக்குழியும் அமைந்திருந்தது. ஆனால் இத் தனியும் கல்லாகவே காணப்பட்டது. அந்த உரலைப் பார்த்ததும் எமக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி யாகவும் அதிசயமாகவும் இருந்தது. ஒரு குழி வடிவமான உரலில் எனவறு உலக்கை ஒன்று இருக்குமோ அதேபோல உரலும் உலக்கையும் காட்சி அளித்தது. நான் எல்லாவற்றையும்

புகைப்படம் எடுத்தபடி அந்த அம்மாவின்பின் சிறிய பாதையினுடாக நூழைந்து சென்றேன். பெரிய பாறையொன்றில் ஐந்து தலை நாகம் படம் எடுத்தபடி வாலைச் சுருட்டியபடி காணப்பட்டது. அது என்னவென்றால் முருகனுக்கும் வள்ளிக்கும் முருகனின் மாமனார் கிருஷ்ணர் காவல் இருந்ததாகக் கூறினார். அத்துடன் ஒரு நீண்ட கல்லாலான கயிறு பாறையின் மேல் காணப்பட்டது. இக் கயிறு முருகனும் வள்ளியும் இழுத்து விளையாடியது என

அதையும் அம்மையார் காப்டனார். ஆனால் மேற்கூறிய அனைத்தும் கல்லாகவே காணப்பட்டது.

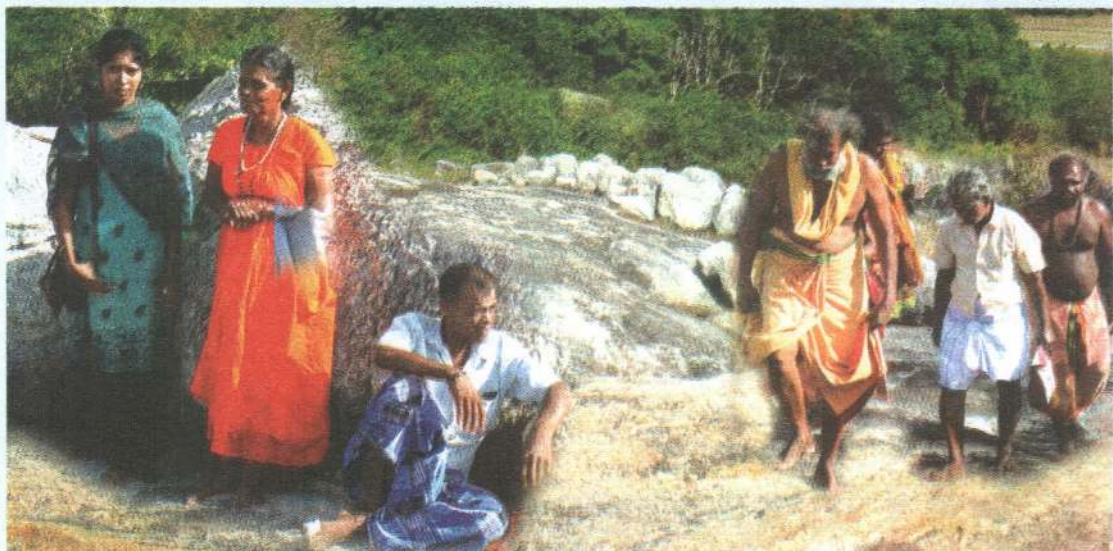
இவற்றைப் பார்வையிட்டபின் அம்மையார் அருகில் உள்ள ஒரு மலையின் உச்சிக்கு எம்மை அழைத்துச் சென்றார். உச்சியில் ஒரு பித்தனை வேல். அதனைச் சுற்றி 12 விளக்குகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. வேலைச் சுற்றி வரும் அடியார்கள் தமது நேர்த்திக் கடனை என்னி சின்னங்கிறிய கற் துண்டுகளை ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக அடுக்கிவிட்டுப் போவார்கள். தமது எண்ணம் பூர்த்தியானதும் இவ்விடத்துக்கு வருகை புரிந்து குழவுள்ள விளக்கில் என்னைய் விட்டு ஏரித்து

கற்பூரம் கொஞ்சத்தி வழிபடுவார்களாம். இரண்டு பாதம் இங்கே காணப்பட்டது. அது வள்ளியின் பாதம் என்று அம்மையார் கூறியதும் நாமும் அதனை வணங்கினோம். இம் மலையும் கடற்கரைக்குச் சமீபமாக இருந்ததால் மலையின் உச்சியில் உள்ள வேலைச் சுற்றி பல அடியார்களைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. அம்மையார் எம்மை அழைத்துச் சென்று காண்பித்த இடம் அத்தனையும் மனிதகால்தடம் பதிக்காத இடமாகவே

எனக்குத் தோன்றியது. இனி நாம் போனாலும் அந்த இடங்களுக்குப் போவோம் என்பது சந்தேகமே.

இங்கே நான் கூறுகின்ற காட்சிகள் யாவும் உண்மை. நான் நேரிலே கண்ட காட்சிகளை இங்கே எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றேன். எல்லாமே நிழற்படம்போல் காட்சியளிக்கின்றது. பூராணங்கள் கூறும் கதைகளைக் கேட்டுத்தான் இருக்கின்றோம். ஆனால் அக் காட்சிகளை இப்போது நேரில் பார்த்து அனுபவிக்கும் பேறு எமக்குக் கிடைத்திருப்பது எமது முன்வினைப் பயன் என்றே என்னுகின்றேன். ஏனெனில் இக் காட்சிகளை சொல்லில் கூறி விளக்கு வகையிட நேரில் பார்க்கும்போதுதான் அதன் உண்மைத் தன்மையை உணர முடியும். அத்துடன் நாம் சென்று பார்த்த இடமெல்லாம் மனித சஞ்சாரம் அற்ற பகுதிகளாகவே காட்சியளித்தது. வழியெங்கும் முட்செடிகளும் பற்றைக் காடுகளும்தான் காட்சியளித்தன. எமது குழவினரும் மிகுந்த சிரமப்பட்டுத்தான் இவற்றைப் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது.

இக் காட்சிகளைக் காணும்பேறு முருகனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட எமது ஜ்யாவினுடாகவே எமக்குக் கிடைத்தது. இதை நான் மட்டுமல்ல, என்னுடன் வந்திருந்த 35 அடியார்களும் கண்ட உண்மை. வாசகர்களாகிய நீங்கள் இதைப் படிக்கும்போது உகந்தைக்குப் போக வேண்டும் என்று ஆவல் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டுமே! வாருங்கள் போவோம். (தொடரும்...)

**தொண்டபமாளூ
செல்வச்சந்திநி சூலைம்**

வருடாந்த உற்சவ நிகழ்வுகள் - 2020

நிகழும் சார்வரி வருடம் ஆவணி மாதம் 03ஆம் நாள் (19.08.2020) புதன்கிழமை காலை 09.00 மணிக்கு பிரதமையில் கொடியேற்றத்துடன் வருடாந்த மகோற்சவம் ஆரம்பமாகும். அன்று மாலை 05.00 மணிக்கு 02ஆம் திருவிழா நடைபெறும்.

05ஆம் திருவிழா:	ஆவணி 06ஆம் நாள் சனிக்கிழமை சூர்த்தி விநாயகரும், வேலவாரும் எழுந்தருள்வர். (22.08.2020) காலைத் திருவிழா 08.00 மணிக்கு ஆரம்பமானும்.
10ஆம் திருவிழா:	ஆவணி 11ஆம் நாள் வியாழக்கிழமை பூங்காவனம் (27.08.2020) காலை 09.00 மணிக்கு.
11ஆம் திருவிழா:	கலாச வாகனம் ஆவணி 12ஆம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை (28.08.2020) காலை 08.00 மணிக்கு.
சப்பறத் திருவிழா:	ஆவணி 15ஆம் நாள் திங்குக்கிழமை (31.08.2020) மாலை 06.00 மணிக்கு.
தேர்த்திருவிழா:	ஆவணி 16ஆம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை (01.09.2020) காலை 08.00 மணிக்கு.
தீர்த்தத்திருவிழா:	ஆவணி 17ஆம் நாள் புதன்கிழமை (02.09.2020) காலை.
அன்று யாலை மௌனத் திருவிழா 05.00 மணிக்கு நடைபெறும்.	

நாட்டில் இடம்பெற்ற கொரோனாவின் தாக்கத்தினால் ஞானச்சுட்டர் மலர் வெளியீடும் காலந்தாழ்த்தி வருகின்றமையால் ஆடி மாதம் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் வைகாசி மாத மலரில் வெளிவருவதனை வாசக்கர்கள் கவனத்திலெடுக்குமாறு வேண்டுகின்றோம்.

பதிவு இல: QD/78/NEWS/2020

ஸ்ரீ சௌல்வச்சந்திதி ஸ்ரை முகப்புத் தோற்றம்

